

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/18, marraskuu-joulukuu 2018, 17. vuosikerta, irtonumero 2 €

Uusliberalismi kuriin - pelastetaan planeetta !

Asevarustelu pysäytettävä Pohjolassa s. 2
Nuku toveri, sinun vartiovuorosi on ohi. 3
Taistelu työehdoista s. 4
Sote-tuleva vaalien pääteema s. 5
Raideliikenne voiton välineeksi s. 6
Toivon sanoma Meksikolle 2 s. 10
Taistelu ilmaston puolesta s. 14
Poliittinen kuuhunta Venäjällä s. 17

Kuva: Heikki Mämmikkö

Väki protestoi ilmaston puolesta 18.10.2018. Eduskuntatalolle marssi 14000 protestoijaa. Mielialat kypsyvät kapitalismia vastaan.

Eduskuntatalolle 18.10. marssineet joukot vaativat ilmaston eteen tekoja, "koska keinot asian ratkaisemiseksi ovat olemassa". Asia on oikea. Sairas ilmasto kurittaa eniten köyhää kansaa. Ymmärtävätkö tämän ne, joilla on valta. Kapitalismin talouden laki on tavaratuotanto. Hiilinielujuja he hakevat voidakseen tuottaa uutta tavaraa - myyntiin. Nälänhädän ja asevarustelun poistamiseen on myös keinot. Tarvitaan kansanrintama, joka laittaa kapitalistit järjestykseen ja toteuttaa nämä keinot.

Sivut 14, 18 ja 20

Sivut 2-3

- Hallituksen tuhoisaa politiikkaa
- Asevarustelu pysäytettävä
- Miksi kansanrintama?
- Zahartshenkon muistolle
- Taisi mennä siemenperunatkin

Sivut 4-5

- Taistelu työehdoista
- Liittoon kuulumattoman valitus
- Yleislakon vuoro
- Sote tulee kaataa
- Irtisanomissuojan heikennystä
- Sote:n mallimaa

Sivut 6-7

- Raideliikenne voitonteon välineeksi
- Terveystoimi liiketoiminnaksi?

Sivut 8-9

- Pienituloisten ihmisarvo
- Mielensterveystyö ja Sote
- On virhe leikata lähipalveluja
- Totuus porvarin suusta
- Todistamisen taakka
- Omerta-vaikenemisen laki
- Pian eläkeläisillä on ystäviä

Sivut 10-11

- Toivon sanoma Meksikolle
- Meksikon kampuksilla kuuhuu
- Muuttuuko ihminen?
- Minulla on unelma

Sivut 12-13

- Sota kypsyi kapitalismin sisällä
- Yrittäjät jakavat ruokaa

Sivut 14-15

- Ilmasto vaatii nopeita toimia
- Ilmasto- luokkataistelulukusymys
- Globalisaatio tuo vallan rikkaille
- Rooma ja USA

Sivut 16-17

- Kommuunit tai ei mitään
- Kuuuhunta Venäjällä
- Synninpäästöä?

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Monsanto ja Bayer yhteen
- Hyönteiset hyvinvoinnin este?
- Ympäristöystävällistä maanpuolustusta?
- Laki on kuin se kirjoitetaan?

Latinalainen Amerikka luokkataistelun kärjessä:

Sivu 10..

- Toivon sanoma Meksikolle (2/2)

Sivu 11

- Mexicon kampuksilla kuuhuu

Sivu 13

- Kommuunit tai ei mitään

Valmistautukaa torjumaan Sote-kaappaus

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vain 18 % hyväksyy sote-kaavailut. Silti esitystä viedään eteenpäin kuin "käärmettä pyssyyn".

Sote-ryöstön osalta kapitalistit eivät luovuta. Keskusta haluaa maakunnat ja Kokoomus yksityistää terveystoimen. Se on huippukunnossa ja on terveysalan kapitalisteille rahasampo. Uusliberalismin ideologiaan kuuluu kunnallisen demokratian mitätöinti ja terveystoimen kaappaus voittojen välineeksi. Työelämän osalta hallitukset ovat vuosina viime vuosina heikentäneet työelämän ehtoja. Viimeksi ovat tappelun kohteina olleet irtisanomissuoja ja työttömien asema. Siksi hallituksen suunnitelmat tulee lopullisesti perua.

Sivut 4, 5, 7 ja 8

Vain laaja kansanrintama kykenee muutokseen

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kansanrintaman valtakunnallinen neuvottelu lauantaina 3.11.2018. Katso sivu 19.

Ongelmat kasaantuvat mm. työelämän ja perusturvan alueella. Kalliilla nato-manöövereilla kärjistetään sotilaallista tilannetta. Ilmastomuutos ja sodat tuovat muutoksia elämäämme. Tilanteen synnyttää uusliberalistinen kapitalismi. Menetyksen pelossa perinteiset työväenpuolueet alistuvat toimimaan sen puitteissa. Vielä ei ole poliittista voimaa torjumaan tätä. Olemme rakentamassa demokraattista kansanrintamaa, jolla on yhteinen päämäärä: Uusliberalistiselle komennolle luodaan poliittinen vaihtoehto. Osallistu työhön.

Katso sivut 2 ja 19

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 29.10.2018

Hallituksen politiikka on tuhoisaa Suomelle

Ammattiyhdistysliikkeen kimppuun on hyökätty viime aikoina voimakkaasti sosiaalisessa ja muussa mediassa. Syynä ovat ammattiliittojen järjestämät poliittiset lakot, joilla on vastustettu hallituksen ai-keita heikentää pienten yritysten työntekijöiden irtisanomissuojaa. Ay-liikettä on syytetty ulkoparlamentarisesta vaikuttamisesta joka on arvostelijoiden mielestä ristiriidassa parlamentaarisen demokra-
tian kanssa. Kirjoittelu on paljastanut suorastaan vihamielisen asenteen työntekijöiden oikeuksista huolehtivia järjestöjä kohtaan.

Ay-liikkeessä on toki paljon arvostelemisen aihetta, mutta hyvin toisenlaisilla perusteilla kuin valtajuoksuuden piirissä. Keskusjärjestöt ovat kieltämättä pöyhittyneitä ja sopeutuneet vallanpitäjien joukkoon siinä mis-sä porvarilliset puolueet ja muut toimijat. Liikkeen johdon ylisuuret palkkiot ovat herättäneet närää kenttäväen keskuudessa samaan aikaan kun ay-pomot ovat suostuneet työntekijöiden palkkoja alentavan kiky-sopi-muksen kaltaisiin katastrofeihin. Juuri nyt on jonkinlaisia merkkejä siitä, että ay-liikkeen johto on kentän vaatimuksesta tiukentamassa linjaansa.

Ay-liikkeen porvarilliset arvostelijat pitävät liikkeen nykyistä vai-kutusvaltaa liian suurena ja esittävät muun muassa poliittisten lakkojen kieltämistä. Todellisuudessa tilanne on sellainen, että työnantajien, kap-italistien ja maamme hallituksen vyörytystä ei pystytä torjumaan vetoa-malla näiden hyväntahtoisuuteen ja pyrkimällä välttämään vastakkainas-ettelua. Työnantajaleiri ampuu itse kovilla panoksilla. Se käyttää empimät-tä kaikkia ulkoparlamentarisia keinoja asiansa ajamiseen. EK, Suomen Yrittäjät, Keskuskauppakamari ja muut vastaavat järjestöt painostavat ja lobbaavat ankarasti maan hallitusta, mikä näkyy hallituksen politiikassa hyvin selvästi.

Hallituksen politiikka on monellakin tavalla hyvin vahingollista Suomelle. Mediassa ei haluta kertoa viljelijöiden ja maidontuottajien ahdingosta, joka johtuu Venäjä-pakotteista. Suomen ei Venäjän rajanaapuri-na kannattaisi olla mukana pakoterintamassa lainkaan. Pakotteille ei näy loppua, sillä Venäjä ei tule luovuttamaan Krimin Naton kynsiin ja Ukrainan hallinto on tiukasti lännen ohjauksessa. Pakotteiden perusteet ovat kei-notekoiset. Venäjä ei ole tehnyt mitään sellaista josta olisi pitänyt seurata näin ankaria toimenpiteitä sitä vastaan. Kyse on verukkeesta jonka varjol-la länsi pyrkii saartamaan Venäjää niin taloudellisesti kuin sotilaallisesti.

Suomi aikoo korvata nykyiset Hornet-hävittäjät uusilla koneil-la lähivuosina. Ainakin kokoomuksen ja keskustan piirissä on esitetty, että suostuminen hävittäjähankintoihin on kynnyskysymys seuraavaan hallitukseen osallistumiselle. Tämä on sinällään pöyristyttävä, demokra-tiaa halveksuva esitys. Sitäkin karmeammaksi asia muuttuu, kun tarkas-tellaan tulevien hävittäjien hintalappua. Köyhän tyhjätaskuna mielel-lään esiintyvä Suomi on yhtäkkiä rikas kuin krosos; hävittäjät saattavat maksaa koko elinkaarensa osalta jopa 30-60 miljardia euroa, riippuen ske-naariosta.

Monien asiantuntijoiden mukaan hävittäjät eivät ole kovinkaan tehokas puolustuksellinen ase. Suin surminkaan ei haluta myöntää, että kyse on hyökkäyksellisestä hankinnasta. Jos oikeasti haluttaisiin sat-sata puolustukseen, olisivat ilmatorjuntaohjukset sotilasiantuntijoiden mukaan huomattavasti edullisempi ja tehokkaampi vaihtoehto. Toden-näköisesti USA:sta hankittavat hävittäjät ovat kuitenkin ennen muu-ta poliittinen signaali Suomen uskollisuudesta USA:n ja Naton suunta-an. Kansa joutuu maksamiseksi tässä järjettömän kalliissa ja poliittises-ti riskialttiissa operaatiossa.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
 Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
 Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

"Kansanrintama-Vaihtoehto uusliberalismille" FB-keskusteluryhmä

Keskustelusivusto perustettiin, kun 2018-kesän aikana käydyin keskustelun jälkeen katsottiin, että nyt tarvitaan vastavoima ja vaihtoehto uusioikeistolaiselle yhteiskuntapolitiikalle. Markkinatalous perustuu ajatukseen, että markkinavoimien keskinäinen kilpailu pakottaa tuottajat kehittämään toimintaansa tuottaakseen kilpailijaansa enemmän voittoa. Tällaisella kontrolloimattomalla markkina-voimien kilpailulla on raaka varjopuolensa. Sillä häädetään pienem-mät toimijat markkinoilta. Tuotantokustannusten jatkuva vähentäminen luo työttömyyttä. Kilpailun nimissä pyritään pakottamaan jopa palkansaajat kilpailemaan sillä, kuka kykenee eniten alentamaan toimeentuloaan, jotta "isännän yritys" kestäisi kilpailussa ja oma työpaikka säilyisi. Kaiken alistaminen markkinoiden edulle tuottaa monia meille tuttuja yhteiskunnallisia ristiriitoja; työttömyyttä, so-siaalista turvattomuutta, ilmasto- ja ilmastomuutosta, sotia, pakolaisuutta ym.

Markkinataloudessa tälle tendenssille työväenluokka ja työväenlii-ke ovat muodostaneet vastavoiman, joka on kapitalisminkin olois-a kyennyt tasaamaan yhteiskun-nallista tulonjakoa. Globalisaation ja uusliberalismin oloissa tätä vas-tavoimaa ei ole tai se on hyvin heiko. Tämän seuraukset tunnemme. Kotimaassamme lähin vaara on, et-tä menetämme rautatiet ja tervey-denhuollon kapitalisteille.

Asemansa vuoksi perinteiset työväenpuolueet tyytyvät esit-tämään pieniä reformeja uuslibe-ralistiseen politiikkaan, mutta eivät esitä sen muuttamista. Tämä mark-kinaliberalismi ruokkii itse itseään. Jos yksi kerta suostutaan työajan pidennykseen, samaa vaativat ka-pitalistit uudelleen jne. Perusturvan

heikentäminen on kyetty muutta-maan yritysten kilpailukykyä lisää-väksi tekijäksi. Markkinavoimat on pakotettava tyytymään pienempiin voittoihin ja suurempi osa tuotetusta arvosta tulee käyttää yhteiskun-nan monimuotoiseen kehittämi-seen. Uusliberalismi taloudellisena toimintamenetelmänä tulee lyödä takaisin. Tämä tulee olemaan "val-lankumouksellinen" muutos, kuten 80-luvulla oli siirtyminen kapitalis-min sääätelytaloudesta uusliberalis-miin. Se ei tapahdu alkuvoimaisesti, vaan vaatii tuekseen joukkoliikkeen. Muutos irti uusliberalismista on täysin mahdollinen ja aivan välttämätön. Kyse on voimasta, kykenem-
mekö pakottamaan kapitalistit tähän muutokseen.

"Kansanrintama-Vaihtoehto uusliberalismille" fb-ryhmä pe-

rustettiin, että voimme käydä poliittista ja teoreettista keskustelua kysymyksistä, miksi ja miten omak-sumamme tehtävän suoritamme. On sanomattakin selvää, että tehtävään tulee orientoitua pitkällä tähtäimellä. Meillä löytyy henkilöitä, ryhmiä ja liikkeitä, jotka ajavat omia tärkeitä yhteiskunnallisia tavoitteita, mutta joiden esteeksi muodostuu kova markkinakapitalismi. Siksi lainomaisesti liikkeen yhteisek-si päämääräksi asetuu muutos "irti uusliberalismista".

Nämä puitteet sanelevat ryh-mässä keskustelun luonnetta. Nykyisessä tilanteessa ainoa tulokseen johtava lähtökohta on, että hyväksymme ja siedämme erilaisuuk-sia. Useat erimielisyydet tasoittuvat ja selkeytyvät keskustelun kulussa. Luonnollisesti ryhmässä pidetään yllä "perälautaa", jossa torjutaan fa-sistiset, rasistiset yms. mielipiteet, sekä henkilöön menevät loukkaukset ja karkea kielenkäyttö ym. Jos ryhmään ilmestyy häirikköjä, joiden tarkoitus näyttää olevan keskuste-lun tietoinen häirintä, keskustele-vat moderaattorit näistä tapauksis-ta ennen mahdollista ryhmästä sul-kemista.

Ryhmän moderaattorit

Laajenevia ja Venäjää läheneviä provokaatioita

Pohjois-Norjassa, -Ruotsissa ja -Suomessa alkoi 25.10. 2018 alkaen Naton Trident Juncture 2018 -sota-harjoitus. Siihen osallistuu suunnitelmien mukaan 40 000 sotilasta, Suomestakin 2000. Samoin hävit-täjäkoneita ja sotalaivoja. Rovaniemen lentokenttä tulee olemaan Naton käytössä. Vastalauseena Rauhanpuolustajien Lapin piirijärjestö järjesti Rovaniemen Lordi-aukiolla la 27.10. klo 12 protestin. Paikal-la Kerstin Tuomala laati vastalauseena Suomen päättäjille osoitetun seuraavan kirjoituksen:

Sotaharjoitukset SEIS! - verorahat palveluihin!

Me Lapin Rauhanpuolustajat kat-somme että maailman kiristy-neessä tilanteessa on otetta-va järki käteen ja työskenneltä-vä liennytyksen puolesta. Esimer-kiksi lentosotaharjoitus Itä-me-
ren yllä Ruotsin ja USAn kanssa yhtäkaa Eestin Ämarissä tapah-tuvassa sotaharjoituksen kanssa on suorastaan provosoiva Venä-jää ajatellen. Samoin paheksu-me sitä, että Suomi osallistuu maa-ilman suurimpaan lentosotaharjoi-tukseen Arctic Challenge Exercise 2015 (ACE 2015) 25.5. - 4.6. ja sallii sen tapahtuvan myös Lapin käsi-varren yllä. Erikoisen traaginen tä-lainen salliminen on, koska se ta-
pahtuu juuri porojen vasomisai-kaan häiriten sitä. On suunnitel-tu että 100 konetta on yhtäkaa il-massa. Tällainen lentäminen on

kallis ja aiheuttaa saasteita. Verora-hoja tarvitsemme ihmisten elämi-sen turvaamiseen, ei jännityksen li-säämiseen.

Vaadimme että Suomi sa-noutuu irti Isäntämaasopimuk-sesta Naton kanssa. Tämä sopi-mus on päätetty kansan selän ta-kana kabineteissa, ja siksi se ei voi olla sitova. Vaadimme myös et-tä Suomen päättäjät ja edustajat palaavat liennytyksen ja diploma-tian linjalle toimien rehdisti ja oi-keudenmukaisesti sekä kotimaas-sa että kansainvälisesti.

Suomi on toiminut isäntänä ACE-harjoituksen 2017 aikana, jol-loin koneet lensivät yli suurta osaa Lappia ja Rovaniemen lentokent-tä oli tukikohtana josta nousi-

vat myös Nato-koneet. Suomi on myös osallistunut Ruotsin isännöimään Naton suursotaharjoitukseen Aurora17, ja nyt 25.10.-7.11. 2018 Norjan isännöimään Trident Juncture 18 suursotaharjoitukseen, jonka skenario käytännössä on, että Venäjä hyökkää Pohjolaan, Rovaniemen kenttää käytetään tukikohtana ja sieltä nousevat paitsi suomalaisten myös USAn ja Belgi-an hävittäjät.

Lapin Rauhanpuolustajat järjestivät mielenosoituksen tätä milettömyyttä vastaan, johon osallistui kymmenkunta ihmistä. Naton sotaharjoitukset toistuvat yhä useammin ja laajenevat kool-taan ja lähenevät lähenemistään Venäjän rajoja.

Kerstin Tuomala
Simossa, 27.10.2018

Suomen Rauhanpuolustajien Lapin piirijärjestö ry.: n protesti Rovaniemen Lordi-Aukiolla 27.10.2018

Aleksander Zahartsenko (1976-2018): "Nuku, toveri, sinun vartiovuorosi on ohi"

Seurasin tilaisuutta osana suomalaisen aktivistiryhmän Donbassiin suuntautunutta turistimatkaa heinäkuussa 2016.

Ihailin Zahartsenkoa erityisesti omaa Viron taustaan vasten. Toimittajana olin nähnyt, miten lännen suojeluksessa Virossa alkoi niin sanottu derussifikaatio. Venäläiset kadottivat kansalaisuutensa ja oikeutensa kieleen. Heidän uskonnollisia oikeuksia rajoitettiin ja ennen kaikkea heidän oikeutensa neuvostohistoriaan kiellettiin. Derussifikaation päämäärä oli tehdä kaikista sosialistisesta menneisyydestä rikollista. Zahartsenko asettui vastustamaan tätä kaikkea. Hänestä tuli se muuri, johon lännen hyökkäys idässä pysähtyi.

Yhdysvaltain tuella Kiovasa valtaan nousseet banderistit alkoivat kaataa Leninin patsaita keväällä 2014. Itä-Ukraina nousi vastustamaan Kiovan junttaa ja seurasi Ukrainan sisällissota. Donetskin ja Luganskin alueet julistautuivat itsenäisiksi kansantasavalloiksi. Zahartsenko nousi Donetskin kansantasavallan pääministeriksi elokuussa 2014.

Donetskin keskustan ylpeys on edelleen Leninin patsas. Za-

Donetskin kesä 2016 oli kuuma. Zahartsenko liikkui sotilaspuvussa turvamiestensä ympäröimänä. Hän hiukan ontui haavoittuttuaan lukuisissa häneen kohdistuneissa murhayrityksissä. Zahartsenko esiintyi Itä-Ukrainan sodassa alasammutun MH17-matkustajakoneen muistotilaisuudessa. Hän muistutti puheessaan siitä, mistä Kiovan ja Donetskin välirikossa on kysymys. Donetskin kansantasavalta ei tule hänen johdollaan koskaan alistumaan Kiovan nationalistiseen komento. Hän lupasi puolustaa venäläisten oikeutta venäjän kieleen ja kulttuuriin, venäläistä maailmaa!

Donetskin kansantasavallan pääministeri Aleksander Zahartsenko osallistui alasammutun MH17-matkustajakoneen muistotilaisuuteen yhdessä parlamentin puhemiehen Denis Pushilin kanssa kesällä 2016.

hartsenkon johdolla Donetskin kansantasavaltaa kehitettiin sosialistisena. Oligarkkien omaisuus kansallistettiin. Historian kirjoitus otettiin jälleen venäläisten omaan hallintaan. Neuvostoliiton historia ei

Donetskissa ole kiellettyä vaan arvostettua.

Donetskin kansantasavallasta tuli pääministerinsä Aleksander Zahartsenkon avulla eräänlainen antiteesi niin sanotulle "läntiselle arvoyhteisölle". Yhdysvallat eteni idässä markkinoiden demokratiaa, ihmisoikeuksia ja markkinataloutta. Missään nämä iskulauseet eivät olleet niin ristiriidassa todellisuuden kanssa kuin Ukrainassa. Ukraina oli oligarkkien temmelyskenttää, jota he hallitsivat omien armeijoidensa avulla. Demokratia oli oligarkkia, ihmisoikeudet toivat fasistit kadulle ja markkinatalous romahdutti Ukrainan oman tuotannon.

Kesällä 2016 Donetskin kansantasavalta kärsi Ukrainan saarosta. Sisällissota oli vaihtunut huonosti pitävään aselepoon. Tunnelmat Donetskissa olivat silti optimis-

tiset, sillä kansantasavalta oli kyennyt nostamaan palkkoja ja eläkkeitä. Donetskin ja Luganskin kansantasavaltoja kiirehti puolustamaan joukko vapaaehtoisia sotilaita eri puolilta maailmaa. Donetskin matkalla oli hienoa tavata etelä-amerikkalaisia vapaaehtoisia, jotka olivat rientäneet puolustamaan tove-

reita, jotka taistelivat fasisteja vastaan. Sotilaista valtaosa oli ei-englanninkielisiä maista. Kommunisteilla oli oma prikaati ja chileiläinen poliittinen komissaari. Hän uskoi, että uskollisimmat sosialistit tulivat maista, joissa ei puhuta englantia. He ovat suojassa lännessä riehuvalla anti-kommunistiselta maailmankuvalla, jossa demonisoidaan Neuvostoliittoa ja Stalinia.

Aleksander Zahartsenko oli karismaattinen johtaja, jonka auktoriteetti perustui hänen omaan olemukseensa. Zahartsenko kuoli 42-vuotiaana salamurhan uhrina 31. elokuuta Donetskissa hänen lounasravintolaansa tehdystä pommiiskusta. Tieto Zahartsenkon murhasta järkytti Donbassin laajaa ystäväjoukkoa. Hänen hautajaisiin tuli valtava kansanjoukko. Myös internet täyttyi surunvalittelusta. Sosialistiset piirit jättivät jäähyväisiä esikuvallena. Eräs tukija kirjoitti: "Sleep, comrade, your watch is over". Nuku, toveri, sinun vahtivuorosi on ohi".

Zahartsenko oli koulutukseltaan sähköasentaja ja sotilasarvoltaan majuri. Hän oli syntynyt Donetskissa 26.06.1976. Häntä jäivät suremaan vaimo ja neljä poikaa sekä laaja kansainvälinen Donbassin tukijoukko.

Leena Hietanen

Aleksander Zahartsenko oli haluttu haastateltava liikkueissaan Itä-Ukrainan sodan rauniolla heinäkuussa 2016.

Zahartsenkon salamurha järkytti Donetskissa ja maailmalla Donbassin laajaa ystäväjoukkoa.

TAISI MENNÄ SIEMENPERUNATKIN

Kepu ja Kokoomus luottavat siihen, että ihmisten muisti on se kuuluisa kolme kuukautta. Siksi ne vielä uskaltavat tehdä

kaiken maailma räävittömyyksiä. Pahimmasta päästä oli alistuminen sinisten kiristykseen, mutta aikamoista oli tulevan vuoden budjettikin.

Sanomattakin on selvää, että Sinisten Niinistö, Terho, Lindström ja Mattila uhkasivat Sipilää ja Orpoa, että he lähtevät hallituksesta, jos Soini ei saa puhua mitä mieleen juolahtaa. Voi olla, että hallitus olisi kaatunut, mutta ei se ole varmaa. Jos Sinisten neljä sinistä ministeriä olisi pitänyt kiinni salkuistaan, heidän tulevaisuutta ajatelleen Soinin uhraaminen olisi ollut pikku juttu.

Vaalien lähestyessä Sipilän Keskustapuolueella on hankalaa. Jäsenistö on ilmiselvästi kauhuissaan. Mutta tavalliset äänestäjät ovat hallituksen tekosista ja aikaansaannoksista oman kokemuksensa vuoksi syvästi petyneitä. Siksi voi syntyä todellinen äänestäjäkato ja se kirpaisee.

Totuus on, että yksikään hallituspuolue ei ole selvinnyt eikä selviä puhtain paperein. Niiden tekeminen on kauniisti sanottuna kammottava. Katsottakoon mitä tahansa hallituksen aikaansaannosta niin aina niistä paistaa pienituloisten kurjistaminen ja suurituloisten rikastuminen. Tämä kannattaa ja pitää muistaa.

Suuret puheet työllisyysasteen parantumisesta on täyttä potaskaa. Työllisten määrä on saatu tilastoissa - mutta vain tilastoissa - näyttämään hyvältä, mutta työtunnit ovat vähentyneet, kun tuottavuus kasvaa tuotantoa nopeammin. Talouskasvusta on menetetty lähes kymmenen vuotta. Vieläkään ei ole saavutettu vuoden 2008 tuotannon määrällistä tasoa, mutta työn tuottavuus on 7,3 prosenttia suurempi. Työn tarve on koko ajan vähentynyt.

Mitä tämä todistaa? Ennen muuta sen, että todellisuudessa työllisyysaste ei ole parantunut pätkän vertaa, vaikka sitä hallitus huutaa naama punaisena. Mutta tilastokikkailut eivät hallitusta pelasta. Ainoat hallituksen saavutukset ovat valtamedian käsialaa. Se suoltaa kaiken aikaa ja kaikesta pelkkää potaskaa.

ooo

Joku on sanonut, että halli-

tuksen vuoden 2019 budjetti ottaa köyhiltä 15 euroa ja antaa rikkaille 25 euroa. Luvut taitavat olla pelkkiä mielikuvia, joilla on haluttu havainnollistaa vanhurskaiden Sipilän (kesk), Orpon (kok) ja Soinin (sin) harjoittaman politiikan raadollista sisältöä.

Hallituksen budjettiesityksen mukaan Sosiaali- ja terveystieteiden ei leikata, mutta kun inflaatio syö rahan arvosta vähintään 1,3 %, niin budjetin rahalla saa 2 miljardia euroa, 13 % vähemmän kuin tänä vuona. Työttömyysturvasta leikataan 200 miljoonaa euroa (7,7 %), joka on inflaation jälkeen 19,7 % tätä vuotta pienempi. Niin ikään opetuksesta leikataan 200 miljoonaa euroa (3,0 %), joka inflaation jälkeen on 15,6 % tätä vuotta vähemmän. Vaikka homma ei mene näin kaavamaisesti, se kuitenkin kuvaa, että hallitus pelaa kovaa peliä.

Neljännesvuosisadan hallitukset yksi toisensa perään on selittänyt, että kun ei ole rahaa on pakko leikata. Valtamedian ansiosta tämä on mennyt kansaan kuin häikä. Kaikki ovat autuaasti unohtaneet, että rahaa ei ole, kun hallitukset toinen toisensa jälkeen ovat antaneet Suurelle Rahalle valtavia varohelpotuksia. Yrityksille, osakkeen-

omistajille ja suurpalkkaisille verohelpotukset pyörivät 17–20 miljardin euron hujakoilla.

Palkansaajista (2016) alle 55 000 euroa vuodessa tienanneita oli 86 %. Heillä keskiansio oli 1911 euroa kuukaudessa. Loput 14 % sai keskimäärin 5 887 euroa kk:ssa. Se on alempaan tuloluokkaan verrattuna 308 % enemmän. Tässä porukassa on 0,1 % kaikista palkansaajista. Heillä keskiansio oli 21 149 euroa kk:ssa siis 1107 % enemmän kuin alimmissa tuloluokissa.

Kun tarkastellaan kaikkia 5,2 miljoonan tulonsaajan tuloja niin tilanne muuttuu. Alle 55 000 euroa vuodessa sai 90,7 %. Heillä keskitulo oli 1861 euroa kuukaudessa. Loput 9,3 % sai keskimäärin 7 703 euroa kuukaudessa. Se on edelliseen verraten 414 % enemmän. Mutta tässä porukassa oli oikeita tosi suurkapitalisteja 0,1 % kaikista tulonsaajista. Heillä keskitulo oli 65 257 euroa kk:ssa, 3506 % enemmän kuin alimmissa tuloluokissa.

Näiden korkeimmassa tuloluokassa olevien veroaste oli olemaan 38,0 %. Kaikkien suurituloisten kesimääräinen veroaste oli vain 34,7 %. Panemalla näiden tulojen veroprogressio asialliseen kuntoon, valtiolle tulisi helposti 5-7 miljard-

ia lisätuloja, eivätkä maksajat edes huomaisi muutosta.

ooo

Luokkataistelu on kovaa puuhaa. Varsinkin kun se on yksipuolista. Hallitus ja Eteläranta 10 iskevät duunarien linnakkeella ja SAK:n hiiriherrat vapisevat, vaikka heillä on hallussaan kaikki valta ja voima. SAK teki uudesta työaikalahdotuksesta pilkkamainoksen. Siitä Eteläranta ärähti. Sitä SAK säikähti ja poisti kiireesti herroja häiritsevän mainoksen. Ällöttävää!

SAK:lla on tällä hetkellä puolueita suurempi poliittinen voima ja vaikutusvalta. Palkkatyöläisten järjestönä se saa melkein minikään asian tahansa hoidettu työläisten eduksi. Mutta ei. Se on siirtänyt vastuun liitoille, jotka pelkätään leikkivät vakavilla asioilla, ylityökielloilla tai päivän parin työnteisauksilla. Se on pelkkää kiusantekoa, teatteria, josta ei ole mitään hyötyä.

Kun kapitalistit käyttävät kovaa menetelmiä, niihin on vastattava vielä kovemilla. Jos asiat eivät muuten hoidu, kaikki työt on pantava seisomaan siihen asti, että oikea tulos on saatu.

Kai Kontturi

Taistelutyöehdoista

Suomen yrittäjät ry. (SY) on hyökännyt raivokkaasti AY-liikkeen kimppuun. Toimitusjohtaja Mikael Pentikäinen on sanonut käyvän 30 vuotista sotaa AY-liikettä vastaan. SY:n tavoite on poistaa TES:n yleisittövuus. Työntantajaliitto Teknologiateollisuus ry. on osaltaan jo kymmenen vuotta sitten julkaissut omat tavoitteensa (Teknologiateollisuuden tulevaisuushanke - projekti Suomi, KÄ 6/09). Ne ovat yhtenevät SY:n tavoitteiden kanssa. Ero on vain siinä, että EK ja Teknologiateollisuus ry. ajavat agendaansa hivuttamalla sopimus sopimukselta. SY haluaa AY-liikkeen polvilleen kertarysäyksellä. Yksin se ei taistoon lähtenyt, vaan sai v. 2015 tuekseen uusliberalistisen SSS-hallituksen. Kun EK:n, Teknologiateollisuus ry:n ja SY:n tavoitteet kohtaavat äärioikeistolaisen hallituksen politiikan, on jälki julmaa.

Hallituksen leikkauslista ja kieroilut 2015

Vuosien 2011 - 2016 välillä solmittiin kolme TUPO:a: "Raami" sopimus 2011, TYKA-sopimus 2013 ja KIKY sopimus 2016. Ne kaikki heikensivät duunarin asemaa ja jättivät syvän epäluulon työnantaja ja myös AY-liikettä kohtaan, joka useimpien duunarinen mielestä peräntyi liian paljon.

Keväällä 2015 muodostettiin Sipilän SSS-hallitus. Monet hallitusohjelmaan kirjatuista säästöistä osuivat työläisiin ja työttömiin. Julkistettu leikkauslista sisälsi mm. subjektiivisen päivähoito-oikeuden rajaamisen ja ansiosidonnaisen leikkaamisen ja lisäleikkaukset työttömyysturvaan. Heti kesällä 2015 hallitus esitti työmarkkinajärjestöille yhteiskuntasopimusta, jolla oli tarkoitus nostaa työllisyyttä ja kilpailukykyä. Syksyllä SSS-hallitus esitti yhteiskuntasopimukselle vaihtoehdon ns. pakkolakipaketin, joka uhkasi heikentää tuntuvasti työehtoja ja työntekijöiden toimeentuloa. Talvella 2015 neuvottelut yhteiskuntasopimuksesta kariutuivat.

Kiky runnottiin voimaan 2016

Keväällä 2016 vuorotteluvapaan ehdot kiristivät, vanhempainvapaan päivärahoja leikattiin. Sairausajan vuosilomaa leikattiin palauttamalla siihen omavastuupäivät. Voimaan tuleva vuosilomalain muutos vähensi vuosiloman kertymistä äitiys-, isyys-, ja vanhempainvapaan ajalta. Hallitus yritti lisätä paikallista sopimista työehtosopimukset ohittavalla lainsäädännöllä. Perhevapaita karttuva vuosilomaoikeus heikkeni ja hallitus esitti työnäytpalvelun käyttöönottoa. Lopuksi kesällä syntyi Kiky-sopimus vaihtoehtona aiemmin esitetyille pakkolaeille.

Leikkauksia ja "aktiivimalli 1" hyväksytään 2017

Ennen Kiky-sopimusta sovitut 200 miljoonan euron leikkaukset tulivat voimaan. Ansioturvan pituus lyheni, korotusosia heikennettiin

On aika yleislakon

Sipilän rosvohallitukseksi nimetty seurue taistelee hengestään ja olemassaolostaan. Kuitenkin Sipilä yrittää viimeisillä voimillaan saada ay-liikkeen polvilleen.

Eduskunnalta hankitaan valtuutus naamaperusteiseen irtisanomiseen. Valtuutuksen arvoon vaikuttaa se, ettei nykyinen eduskunta ole enää läheskään kansan tahdon mukainen. Sinisen väriset persut ovat saaneet olemassaolonsa oikeutuksen Sipilältä. Omaan tulevaisuuteensa eivät usko itsekään. Runollisesti sanottuna: Kun tuuli (vaali) käy heidän ylitseen, ei heitä enää ole. Abortin väsyttämistä Soinistakaan ei ole-

ja omavastuupäiviä tuli lisää. Työsopimuslain muutokset heikensivät työntekijöiden työsuhdeturvaa. Koulutus koki valtavan leikkauskuurin ja työttömyysturvan leikkauksilla kuritettiin työttömiä. Lähes kaikkia Kelan etuuksia leikattiin. Palkkatukeen, starttirahaan ja työttömiä en kulukorvauksiin tuli huononuksia. Ensimmäinen hallituksen esitys omatoimisen työnhaun mallista eli aktiivimalli kakkonen on lausunnolla. Hallitus ei vie esitystä tässä vaiheessa eduskuntaan. Talvella 2017 eduskunta hyväksyi esityksen aktiivimallista, joka leikkaa työttömyysturva, ellei ns. aktiivisuusehto täyty.

Irtisanomissuojan heikentäminen v. 2018

Työttömyysturva leikkaava aktiivimalli tuli voimaan 1.1.2018. Kelan ja Finanssivalvonnan mukaan aktiivimallin vuoksi alennettua työttömyysturva sai huhti - kesäkuussa 150 000 henkilöä. Hallitus toi kehysriihen 2018 lakiesityksen alle 30 vuotiaiden työntekijöiden perusteettomien määräaikaisten työsuhteiden sallimisesta. Lakiesitys kaa-tui heinäkuussa, kun sitä ei lähetetty lausuntokierrokselle. Hallitus toi kehysriihen lakiesityksen irtisanomissuojan heikentämisestä alle 20 hengen yrityksissä ja jatkoi omatoimisen työnhaun mallin - aktiivimalli kakkosen - valmistelua. Laki vietiin lausunnolle kesäkuussa. Työ - ja elinkeinoministeriö pyrkii tuomaan hallituksen esityksen eduskunnalle syysistuntokaudella 2018

Taistelu irtisanomissuojan puolesta johtaa lakkoihin

Lakkoallon syy on hallituksen irtisanomislakiesitys, joka katkaisi kammelin selän. Se oli sietokyvyn ylittävä viimeinen niitti leikkausten, kyykytysten ja suoranaisten petoksen tiellä. Irtisanomislaki tarkoittaa työ-sopimuslain 7 luvun 2§:ää, jossa säädetään henkilöstä johtuvat irtisanomisperusteet. Esitys koski aluksi alle 20 henkeä, sitten alle 10 henkeä työllistäviä yrityksiä. Työtaistelutoimien johdosta hallitus muutti 25.10. toistamiseen esitystään. Tällä kertaa

pelastajaksi. Sipilä saattaisi tulla järkeviinkin ajatuksiin vielä tällä vaalikaudella.

SAK voisi ilmoittaa viikon yleislakosta, ellei hallitus vedä esitystään pois. Kun peli on aloitettu, pitää kortit katsoa loppuun asti. SAK:lla ei ole mitään syytä tai aihetta antautua ja se on nyt osoitettu vastapuolelle.

On jo liian kauan oltu eliitin potkittavana ja esitty vain kompromissia toisensa jälkeen. Pitää muistaa vanha sanonta: ei oikeutta saa ellei itse sitä hanki.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

pykälän viimeiseen lauseeseen lisättiin: "...on otettava huomioon yrityksen työntekijöiden lukumäärä sekä..." Monet työoikeuden asiantuntijat katsoivat, että työntekijöiden määrä on otettu oikeuskäytännössä huomioon aina ja että hallitus esittää vakiintuneen oikeuskäytännön kirjaamista lakiin. Tähän vipuun meni - myös allekirjoittaneen ohella - moni. Työoikeuden professori Sep-po Koskinen antoi YLE:lle haastattelun. Hän totesi esityksen sisältävän kaksi sanaa - työntekijöiden lukumäärä - mikä tulee madaltamaan irtisanomiskynnystä. Hänen mukaansa lakimiehet ja tuomarit tulevat entistä tarkemmin huomioimaan päätöksissään työntekijöiden lukumäärän. Koskisen arviosta voi päätellä työsuhdeturvan pienissä yrityksissä tulevan heikkenemään.

Hyväksyykö ay-liike aktiivimallin?

Hallituksen esityksessä on neljä kohtaa. Tuo edellä kuvattu työsuopimuslain muuttaminen, sekä karenssin lyhentäminen 90 päivästä 60 päivään tapauksissa, joissa työnantaja on päättänyt työsuhteen henkilöstä johtuvasta syystä. (tämä koski kaiken kokoisia yrityksiä ja olisi selkeä parannus nykyiseen). Kolmantena on listalla kolmikantaisen valmistelun käynnistäminen tavoista osoittaa aktiivimallin edellyttämä aktiivisuus. Neljäntenä: Kolmikannassa jatketaan omaehtoisen työnhaun mallin valmistelua työttömyysturvan vastikkeellisuuden toteuttamiseksi siirryttäessä maakuntamalliin. Määräaika näille toille on 28.2.2019 (lähde: valtioneuvosto). Tämä neljäs ehdotus on aktiivimalli kakkonen. Että oikein työttömyysturvan vastikkeellisuutta pitäisi kolmikannassa valmistella!

Meneekö SAK halpaan?

Työntekijä keskusjärjestöjen SAK: n, STTK:n ja AKAVAN hallitukset käsittelevät hallituksen esitystä PE 26.10. AKAVA hyväksyi pakettiin lähes sellaisenaan, STTK ja SAK esittivät hyväksymiselle ehtoja. SAK:n hallitus mm. katsoi, että lakiesityksen perusteissa on vielä paljon kysymysmerkkejä. Se sisältää SAK:n mukaan kuitenkin sen ajamia asioita kuten yrityksen henkilöstömäärän poistaminen irtisanomisen perusteista, lyhennys työttömyysturvan karenssi-

Kuvassa AKT:n väki protestoi lakkotilaisuudessaan 11.3.2010 eduskuntatalolla. Huomattavaa on kuitenkin se, että myös silloin ahtaajien työtaistelun merkittävin kysymys oli muutosturva eli irtisanomissuoja. Silloisella lakolla puolustettiin - ei pelkästään satamamiesten asiaa - vaan kaikkien työläisten asiaa. Myös silloin muodostui jyrkkä vastakkainasettelu EK:n kanssa. Nostettiin esiin vaatimuksia avainalojen lakko-oikeuden eväämisestä ja haettiin apuun rikkurityövoimaa. Yhtymäkohdat olivat selkeät nykyiseen lakkotaisteluun.

aikaan ja kolmikantainen valmistelu aktiivimallin vikoja korjaamiseksi.

SAK:n puheenjohtaja Jarkko Elorannan mukaan hallituksen esityksen perusteluista löytyy kuitenkin elementtejä, joissa on vahvoja kaikuja eriarvoistavasta alkuperäisestä esityksestä. Vielä suora lainaus: "SAK: n hallitus edellyttää, että maan hallituksen työsuopimuslaki esityksen perustelut valmistellaan kolmikantaisesti. Lisäksi nykyisessä laissa todetut epäasialliset irtisanomisen perusteet tulee säilyttää."

SAK: n hallitus päätti lisäksi, että maan hallituksen esitys antaa edellytykset harkita työtaistelutoimien keskeyttämistä. Liitot päättivätkin jo aloitettujen toimien keskeyttämisestä heti PE 26.10. Kyseessä on siis vain keskeytys, ei niiden lopettaminen. SAK arvioi tilannetta lain valmistelun edetessä.

Mitä on tulossa? Ollaanko hereillä?

Hallituksen tiedonannossa sanotaan näin: " Hallitus lähtee työ-tämään esityksen yksityiskohtaisia perusteluita uuden pykälämuotoilun mukaisesti virkamiesten voimin. Hallitus kutsuu työmarkkinajärjestöt käymään läpi hallituksen esityksen perustelua kolmikantaisesti yhdessä työ - ja elinkeinoministeriön virkamiesten kanssa." (lähde:valtioneuvosto)

Siis hallitus esittää, että virkamiehet valmistelevat lain perustelut, jotka yhdessä käydään lä-

pi kolmikannassa! SAK puolestaan edellyttää, että lain perustelut valmistellaan yhdessä työmarkkinajärjestöjen ja hallituksen kesken kolmikannassa. Yhdessä läpi käyminen ja yhdessä valmistelu ovat kaksi eri asiaa. Tällä hetkellä näyttää siltä, että hallituksen tavoitteena on virkamiesten valmisteleman lain perustelu vain lukea kolmikannassa läpi - ja väittää että asia on päätetty. Tämä on jokaiselle luottamusmiehelle tuttu työnantajan toimintatapa. Mitä muuta voi odottaa Suomen/yritystajien hallitukselta?

Toivotaan, että SAK:ssa ollaan hereillä eikä anneta hallituksen kusetta. Valistunut arvaus on, että taistelu irtisanomis-pykälästä ei päättynyt vielä perjantaina 26.10, vaan jatkuu vielä pitkään.

Samoin on laita aktiivimalli ykkösen ja kakkosen kanssa. Kukaan ei vielä tiedä, miten niiden kanssa kolmikantaneuvotteluissa käy. Ainoa oikea vaatimus on, että nämä työttömiä nöyryyttävät ja ihmisarvoa alentavat "mallit" kaadetaan. Tämä viesti on saatava työläisten edustajille toimitettua.

Hallitus valmistele myös työ-aikalakiin heikennyksiä. Se tulee jossain vaiheessa vastaan vielä tämän vuoden puolella ja aiheuttaa kovan väännön ja mahdolliset työtaistelut sekun. Sitä odotellessa.

Markku Nieminen
27.10.2018

Liittoon kuulumattoman ruikutus

Ilta-Sanomissa näytti olleen otsikko, jossa Teollisuusliittoon kuulumaton ruikutti, kun häneltä estetään työnteko ja nyt ressurka jää ilman palkkaa. Ihan oikein on jäädäkin korvauksetta, onhan hän vapaamatkustajana saanut nauttia kaikista niistä eduista, joita liittoon kuuluvat työläistoverit ovat hänelle vuosien saatossa hankkineet.

Eikö hallituksen (tietysti työnantajien toiveiden mukaiset) ajojahdit herätä näitä liittoihin kuulumattomia yksinäisiä ratsastajia huomaamaan, mihin ajaudutaan, jos yhteistä vastavoimaa ei ole? Siitä huolimatta, että meillä on eri alojen liitot, keskusjärjestöt ja työehtosopimuksiin perustuvat työehdot, silti koko ajan työläisillä yritetään pyyhkiä pöytää. Herätys te, jotka haluatte olla "oman onnenne seppiä"!

Kuvitteletko aivan tosissanne selviävänne työmarkkinoilla voittajina, jos työmarkkinajärjestelmä ajettaisiin alas? Olisitte siis valmiit tekemään työelämästä työläisten keskinäisen taistelukan-tan, jossa verissä päin kamppailaan työpaikoista. Arvatkaa, ketkä siinä tapauksessa nauraisivat par-

taansa? Arvatkaa vielä ja kuvitelkaa, minkälaisilla ehdoilla ja palkoilla töitä tehtäisiin työmarkkinoiden "villisissä lännessä"?

Eikö vihdoin viimein olisi aika huomata, kuinka työläiset ovat pelinappuloita kapitalistisessa markkinataloudessa, jossa eri maat käyvät kauppaa työläisten selkänahalla kilpailtaessa, kenen talous kasvaa ja kuka korjaa suurimman potin. Potkut perseelle, työehtojen heikennykset, palkkojen polkemiset, erilaiset orjatyöt jne. ovat keinoja, joilla käydään surutta kilpailua kapitalistisessa maailmassa.

Miettikää nyt hyvät työläiset: te myytte työtänne, käden taitojanne, aivojen kapasiteettianne markkinatalouden käyttöön. Eikö ole hemmetin hyvä, että teillä on tietty pohja ja tietyt työehdot, kun tarjoatte

työtänne? Olette valmiit muussa elämässä vakuuttamaan vaikka mitä, mutta työelämässä haluatte olla lastuna laineilla. Ihmeellistä!!

Onko teillä käsitys, että työlain-säädäntö ja työehtosopimusjärjestelmä ovat pudonneet työelämään "taivaan lahjana" tai peräti työnantajat hyvydessään ovat ne luoneet? Että työväen - ja ammattiyhdistysliikkeen - osuus on ollut vain jarruttaa kapitalistisen talouden kehitystä?

Jos on, niin varmaan mielestänne kaikki lomat ovat joninjou-tavia, viikonloppuvapaita ei tarvita, ei korvauksia sairastaessa, työajat ovat aivan liian lyhyitä, työtahdit löysiä ym. ym. Jos ette ole tuota mieltä, niin pohtikaa vaikka ihan piruuttaan, miten ne oikeasti ovat tulleet tupsahtaneiksi osaksi työelämää. Ja hei, ketkä noista saavuuksista kiristelevät hampaitaan - miettikääs sitä!

Punainen Leka

Sote-”uudistus” on kevään eduskuntavaalien pääteemoja

Hallituksen teot ristiriidassa vaalilupauksen kanssa

Sipilän hallituksen ohjelmaan kirjattiin hyviä aikoja. Tavoitteena piti olla palveluiden yhteensovittaminen, integraatio, palveluiden parantaminen ja halventaminen jne. Kokoomuksen ja keskustan lehmänkauppa keikautti sote-uudistuksen alkuperäiset tavoitteet päälle. Sosiaalipalvelut ovat nyt jäämässä kokonaan pois mallista. Yrityksille pitäisi maksaa kalliisti ja lisäksi vielä firmojen voitot, jotka jaetaan osakkeenomistajille - kotimaahan ja ulkomaille. Sote-markkinoilla kaikki tähtää yksityistämiseen, joka kaa-taisi hyvinvointiyhteiskunnan loppullesi.

Tavoitteet unohdettu

Nyt sote-uudistukseen ollaan tuomassa mukaan palveluseleitä. Hammashoitoon ja vanhuspalveluihin työnnetään lisää seteleitä. Työntekijöiden palkkoja poljetaan uusilla sopimuksilla samalla kun hoitajien vastuu kasvaa. Nykyään lähihoitajat tekevät sairaanhoitajien töitä jne.

Ei verovaroja yhtiöille!

Sote-palveluja eniten käyttävä väestönosa on iäkkäitä ja sairaita, jotka eivät välttämättä kykene omaan tilaansa juurikaan vaikuttamaan, eikä se seikka muutu, tuli supersote tai lääninuudistus. Näin kaikki vain yksityistetään verorahoin. Annamme yritysten käyttöön verovaroja, jotta ne tarjoaisivat palvelun kalliimmalla hinnalla. Julkisessa sote-toimesa käytettävä raha voitaisiin käyttää terveyspalvelujen kehittämiseen ja niiden jonojen purkamiseen. Viime hallitukset ovat leikanneet valtionosuuksia kunnilta - pyrkien kriisiyt-

Sote tähtää julkisen hoidon alasajoon

Sote-soppaa on lämmitetty pian kolme eduskuntakautta eli 12 vuotta. Koko ajan soppa on tullut pahemmaksi. Kaikkein karmein tapah-tuma sote-ilveilyssä oli keskustan ja kokoomuksen lehmänkauppa marraskuussa 2015. Kaupassa sovittiin soten markkina- ja maakun-tamallista, joka on pysäyttänyt koko sote-toimen kehittämisen kol-meksi vuodeksi. Hanke on jumissa, eikä tunnelin päässä näy valoa - jostain kajastaa vastaantulevan junan valot.

Vain 18 % hyväksyy SOS-hallituksen sote-kaavilut. Silti hommaa viedään eteenpäin.

tämään terveyspalveluja, jotta niiden ryöstö yksityisille onnistuisi. Siten on päädytty julkisen terveydenhuollon jonoihin, joiden purkamiseen terveydenhuollon heikennyksen väitetään olevan ratkaisu.

Verovarot terveydenhoitoon

Jos ne sadat miljoonat ja miljardit, jotka on käytetty julkisen terveydenhuollon alasajon valmisteluun, olisi laitettu olemassa olevan soten kehittämiseen, tilanne olisi huomattavasti parempi - niin veronmaksajien, terveydenhoitajien kuin hoidonkin kannalta. Kunnan tehtävä on tuottaa kuntalaisille verovaroja palveluja. Siitä on menty kauas jatkuvassa voitontavoittelussa, jossa kuntalainen on häviö.

Markkinamallin vaihtoehdot

Sote-palvelujen keskittämistä suuralueille perustellaan "leveiden hartioiden" ja palvelujen integraation

tarpeella.

Lupaukset hallituksen julkisen soten alasajon hyödyistä osoittautuivat huijaukseksi. Nyt hallitus sanoo, että hanke on saatava edes miten-kuten maaliin. Vuosikymmenien mittaan kehitetyt kunnallisia sote-palveluja ei saa romuttaa - niitä tulee edelleen kehittää. Hallituksen haikailemaa jättiläe- ja yksityistämismallia ei ole toteutettu missään. Vaihtoehtona hallituksen sote-mallille, kilpailutamiselle ja yksityistämiseen on nykyisen kaksitasoisen mallin kehittäminen. Peruspalvelut säilytetään kunnissa ja erikoispalvelut yliopistosairaanhoidon alueilla. Se mahdollistaa sote-palvelujen integroinnin, koska päättäjät ovat kunnantuvilla eivätkä jossain jopa satojen kilometrien päässä miljoonapiireissä.

Terveyskeskusten pilkkominen olisi "katastrofi"

Asiantuntijat ovat lähes yksimielisesti tuinneet hallituksen soten yksityistämismallin. Kuten Helsingin yliopiston terveyden- ja sairaanhoidon emeritusprofessori Martti Kekomäki toteaa, terveyskeskukset "pilkkotaan tuhannen päreiksi" ja edessä on "katastrofi". Sote-uudistuksen oheen haikailtu valtionhallinnon keskittäminen 18 läänin kaatuu markkinamallin mukana. 28.10.2018 piti olla "maakunta"-vaalit. Uskon, että kunnat ja kunta-vaalit säilyvät eikä valtion paikallishallinnon tasolla - lääneissä - tarvita mitään ilveilyvaaleja. Lääninuudistus poistaisi itsehallinnollisen orga-

nisaatitason: asukkaiden mahdollisuus päättää oman kuntansa ja lähialueensa asioista häviäisi. Se olisi kuntademokratian loppu. Päätösvalta siirtyisi valtiolle. Läänien hallintoon valittavien kansanedustajien ym. byrokraattien budjettivalta on 9 euroa 0 senttiä. Uudistuksen tulevaisuus on edelleen auki. Siksi sote on kaadettava.

Sote ja lääninuudistus kaatumassa

SOS-hallitus yritti kasata sote-esitystä yli 3 vuotta - keväällä se kieltäytyi tekemästä uutta viritystä ja antoi eduskunnan valiokunnille tehtäväksi kyhätä kasaan kesän ja syksyn aikana lakiesitys markkinamallista. Hallituksen valinnanvapauslaki-esityksessä on perustuslakivaliokunnan 1.6. lausunnon mukaan ainakin 15 perustuslain vastaista pykälää. Korkein hallinto-oikeus ja perustuslakivaliokunta vaativat notifi-kaatiota eli tiedonantoa EU-komissiolle. Sote-valiokunta ei tee lakiesitystä muutamassa kuukaudessa, kun hallitus ei sitä saanut aikaan yli 3 vuoden aikana. Keskusta ja kokoomus ovat kukaanuottasilla marraskuun 2015 lehmänkaupan takia. Eduskunnassa sote-toimen yksityistämistä kannattaa vain kokoomus ja itsenäisyyden ajan suurinta val-lankeskitystä eli kuntien ja alueellisen itsehallinnon purkamista vain keskusta. Keskustan ja kokoomuksen lehmänkaupassa nämä kansan ja eduskunnan valtaenemmistön inhoamat asiat nidottiin keino-tekoisesti yhteen. Lehmänkaupan purku on edellytys sote-lain säätämiseksi. Sipilän ja Orpon pitäisi antaa porukoilleen lupa rakentaa järjellinen esitys. Sekin lienee jo myöhäistä, joten hanke ei toteudu tällä eduskuntakaudella.

Sote kaatuu aikatauluun ja perustuslakiin

Alma-median kyselyssä 18 % äänestäjistä kannatti hallituksen markkinamallia. Hallituspuolueet muistavat, että eduskuntavaalit ovat viimeistään huhtikuussa. Ne muistavat luvanneensa sote-järjestelmän parantamista. Joka ikinen päivä äänestäjien pettäminen tulee vaikeammaksi. Kesäkuun perustuslakivaliokunnan lausunnon jälkeen on ollut selvää, että lehmänkauppa-sote ei toteudu ennen vaaleja eikä

luultavasti milloinkaan. Sote-uudistukseen liittyvä "valinnanvapauslaki" on parhaillaan sote-valiokunnan käsiteltävänä ja menee sieltä vielä korjattuna perustuslakivaliokunnan arvioitavaksi. Yksityistämisesitys piti olla valmis syyskuussa, mutta se on edelleen jutturassa. Eduskunnan hallinto- ja sote-valiokunnissa hallituspuolueen edustajat äänestivät asiantuntijoiden kuulemiskielon voimaan.

Tämä osoittaa, että he eivät yritäkään saada aikaan hyväksyttävää esitystä, vaan hosumalla saada aikaan viritelmän, joka olisi pakko saada maaliin. RKP:n Anna-Maja Henrikssonin mukaan edellisessä esityksessä oli 22 perustuslain vastaista kohtaa, jotka on korjattava. "Jos sote-valiokunta ei ole kuullut riittävästi asiantuntijoita eikä nähin kohtiin ole vastauksia, tästä ei tule mitään. Perustuslakivaliokunta joutuu silloin kuulemaan asiantuntijat läpi." Oppositio puolueiden arvio kauhistutti Anu Vehviläistä (kesk): "Nyt on jo viides hallitus ja kuudes malli menossa ja on jo aika saada päätökseen". Valiokunnissa tappelevat hallitus ja oppositio, mutta ennen kaikkea kokoomus ja keskusta keskenään. Kokoustylistä kertoo se, että lehdissä kerrotaan, että kokouksellista kuuluu kovaa huutoa ja välillä puhemies Risikko käy lohduttelemassa itkeviä edustajia eduskunnan käytävillä.

Sote on tulevien eduskuntavaalien pääkysymyksiä

Koska yleisesti tiedetään, että sote ei mene maaliin, vaan kentän sivulla olevan kosken kuohuihin, demarit ovat jo alkaneet rakentaa mallia seuraavaan hallitusohjelmaan. Siinä pahimmista yksityistämistä luovutaan, samoin lähes kaikkien kuntien tehtävien keskittämistä ("tässä vaiheessa") suuralueille, mutta valittavasti koko sote-toimi siirrettiin aluekuntiin, joita olisi 18 tai useampi. Muuten kuntalaitos säilyisi. Viimeksi 23.10. kokoomusedustaja Timo Heinonen totesi, että mikäli valinnanvapaus vielä muuttuu, silloin koko sote- ja maakunta-uudistus siirtyy eteenpäin. Orpo vakuuttaa vähän väliä, että ilman laajaa valinnanvapautta kokoomus ei hyväksy maakuntahallintoa.

Juhani Tanski

Hallituksen irtisanomissuojan heikennysyritys

Työministeri Jari Lindström puhuu tuohtuneena, kuinka oppositio pelottelee ja lietsoo väärillä mielikuville, jos alle 20 hengen työpaikkojen irtisanomissuoja poistetaan. Myös pääministeri Juha Sipilä kiistää ponnekaasti, että ns. pirstakertoimilla voisi antaa potkut.

Kautta aikain on työelämässä ollut niin sanotut "mustat listat". Ammattiyhdistysliikkeessä toimiminen oli raskauttava asia yrityksille varsinkin laajasti puhumattakaan, jos sattui työväenliikkeessä olemaan vasemman laidan edustaja. Olen joutunut läheltä seuraamaan, kuinka työläis-tovereilla työpaikan saaminen tysi-säsi edellä mainituista syistä.

Tämä aika on ehkä vielä raadollisempi. Törmään päivittäin ihmisiin, jotka valittavat työn raskautta, siinä jaksamista, erilaisia epäkohtia, mutta suut on syytä pitää supussa, jos aikoo pitää työpaikkansa tai olla saamatta "hankalan työntekijän" viittaa har-teileen.

Työntekijöitä painostetaan erilaisin keinoin pysymään "ruodussa". Sananvapaudesta puhutaan, mutta jos työntekijät kritisoivat, löytävät sen pian erilaisin toimenpitein edestä. Kun vaetaan ja niellään epäkohdat, kertoo työnantaja, kuinka heidän työhyvinvoinnin mittareilla työntekijät ovat kauttaaltaan tyytyväisiä.

Luulisi työministeri Lindströmin työelämässä mukana olle-na huomanneen, kuinka keskikoisissa ja isoissa työpaikoissa

eivät edes luottamusmiehet ja työsuojeluvaltuutetut takaa työntekijöiden turvaa sanoa mielipiteensä ilman pelkoa ja joutua ajojahdin kohteiksi. Varmaan on tietoinen, mutta lakaisee maton alle, kun kiihkossaan käy kaikella tarmolla pienten yritysten työntekijöiden kimp-puun.

Nyt hallitus aikoo lisätä pienten työpaikkojen työntekijöiden lainsuojattomuutta poistamalla irtisanomissuojan. Työministeri Lindström kiistää lain tuovan mukanaan työntekijöiden heitteillejätön, vaikka hän ei sitä sanaa käytä. Hänen mielestään työntekijällä on turvana kansainväliset työsuojelut, työläinsäädäntö ja työehtosopimukset.

Hoh hoijaa miten "kuutamolla" työministerimme onkaan työntekijöiden arjesta. Millä hartiolla hän kuvittelee pienen ihmisen alkavan ajamaan asiaansa, kun suuremmisakin yrityksissä ihmisiä tallotaan surutta jalkoihin? Ei millään, painaa pään kumaraan ja tyytyy osaansa. Näin hallitus taas kurittaa - hallitus, joka kerskuu olevansa pienen ihmisen asialla!! Niinpä, sitähän minäkin.

Hannu Tiainen
Kihniö

Mikä on SOTE-uudistuksen mallimaa?

USA:n terveydenhuoltoa on tutkittu paljon. Tutkimusten mukaan vertailussa 20 rikkaan OECD-maan kesken USA:ssa on suurin lapsikuolleisuus. Tämä tulos saadaan siitä huolimatta, että USA käyttää terveydenhuoltoon huomattavasti enemmän rahaa kuin mikään muu maa.

USA käyttää bruttokansantuotteestaan noin 16 - 17 prosenttia terveydenhuoltoon, kun vastaava luku esimerkiksi meillä Suomessa on noin kahdeksan prosenttia. Suuresta panostuksesta huolimatta USA:n elinajanodote on alhaisempi ja imeväiskuolleisuus korkeampi kuin muissa teollisuusmaissa, myös meillä Suomessa. Samalla myös terveydenhuollon kattavuus on alhainen.

USA:n mallia kutsutaan liberaaliksi hyvinvointimalliksi. Se on markkinapohjainen malli. Bisnes on siinä keskeisellä sijalla, siis yksityiset terveydenhuoltoyhtiöt ja vakuutusyhtiöt pyörivät sitä. Se on kallis malli, jonka tuottama hy-

vinvointi jää monilta osin vajaaksi. Laaja lapsikuolleisuus ja köyhien huono asema ovat tästä esimerkkejä. Tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus eivät liberaalissa markkinapohjaisessa mallissa toteudu.

Kun meillä nyt muutetaan ns. SOTE-uudistuksen myötä omaa pohjoismaista hyvinvointimalliamme, olisi varottava niitä markkinapohjaisen mallin riskejä, joita USA:n esimerkki meille tarjoaa. Tämä on erityisen tärkeää siltä osin, kun puhutaan ns. valinnanvapauden lisäämisestä. Siksi SOTE-uudistusta tulisi suunnata kokonaan uusille urille.

Perus- ja lähipalvelut tulisi jättää pääosin edelleen kuntien vastuulle. Erikoistuneet palvelut voisi

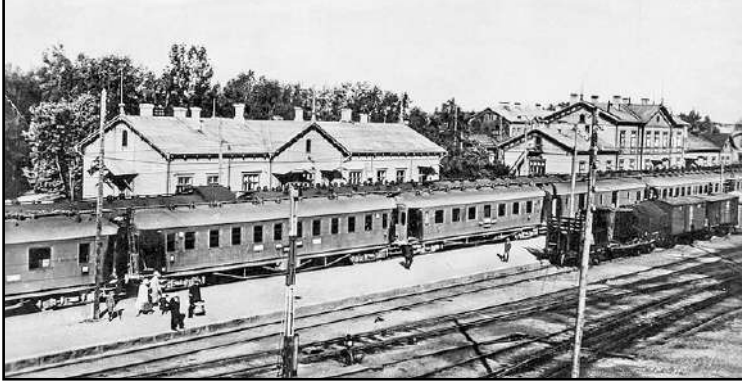
vat toimia kyllä hyvin maakunnan tasolla. Julkisten palvelujen yhtiöittämisestä tulisi luopua eikä valtakunnallista tilaaja-tuottaja-mallia tulisi ottaa käyttöön. Kunnissa ja maakunnissa tulisi sen sijaan kehittää lähidemokratiaa mm. osallistuvaa budjetointia ja aluelautakuntia.

Hyvinvointimallimme kehittämisen suuntana tulisi olla pohjoismaisen, universaalien hyvinvointimallin kehittäminen, ei sen purkaminen. Sinänsä maakuntien ja kuntien yhteistoiminnan kehittäminen voisi toimia hyvin, kunhan liiallisesta markkina-ajattelusta luovutaan. Tässä asiassa USA:n huonoista kokemuksista kannattaa ottaa oppia.

Jari Heinonen
Tampere

Raideliikenne avataan voitonteon välineeksi

Uusliberalistinen markkinakapitalismi merkitsee muun muassa markkinoiden avaamista, yksityistämistä, valtionomaisuuden myymistä ja julkisen sektorin alasajoa. Uusliberalistista politiikkaa tiukasti ajava Sipilän porvarihallitus päätti tämän vuoden huhtikuussa raideliikenteen avaamisesta kilpailulle. VR sekä Liikenne- ja viestintäministeriö (LVM) pääsivät kesän alussa yksimielisyyteen kilpailun avaamisen periaatteista. Suunnitelman mukaan kilpailun avaaminen aloitetaan Etelä-Suomen taajamajunaliikenteestä. Tavoitteena on, että kilpailutettu liikennöinti alkaisi viimeistään kesäkuussa 2022.

Kuva: Wikimedia Commons

Maassamme kuljetusmatkat ovat pitkiä. Rataverkosto energiatuotannon, metallintuotannon ym. ohella on yhteiskunnan rakentamaa perusinfraa, jolla on varmistettu Suomen talouselämän toiminta. Se tuo edelleenkin tuloja valtiolle ja varmistaa talouselämän toimintaa. Sitä ei saisi missään vaiheessa hukata, kuten nyt tapahtuu. Kuvassa Seinäjoen asema 1940-luvulla. Sen varassa kehittyi toimiva kaupunki ja maaseutu.

Lisäksi VR ja LVM perustavat kalustoyhtiön sekä kiinteistöyhtiön. VR:n pilkkominen toteutetaan nopealla aikataululla ja tavoitteena on, että perustettavat yhtiöt olisivat toiminnassa viimeistään kuluvaan vuoden loppuun mennessä. Operaatio toteutetaan ilman laajaa yhteiskunnallista keskustelua. Kalustoyhtiön siirretään kaikki Etelä-Suomen taajamaliikenteessä käytettävät junat, sekä kaluston varaosat ja erikseen määritellyt erityistyökälyt. Kalustoyhtiö aloittaa myös uuden taajamaliikennekaluston hankinnan valmistelut.

Kiinteistöyhtiöön taas siirretään Etelä-Suomen taajamaliikenteen liikennöinnin kannalta välttämättömät kiinteistöt, kuten VR:n

omistamat Helsingin varikon rakennukset ja niihin sisältyvät kiinteät laitteet sekä Etelä-Suomen taajamaliikenteen liikennealueella sijaitsevat VR-Yhtymän omistamat asemarakennukset. Näitä rakennuksia ovat muun muassa Hyvinkään ja Jokelan asemarakennukset, sekä Keravan, Järvenpään ja Riihimäen rautatieasemat. VR:lle jää kiinteistökehityskohteena Helsingin rautatieasema-alue, jonka omistuksesta se myöhemmin luopuu.

VR myy kunnossapitotointonsa Norjaan

Suunnitelman mukaan VR yhtiöittää koko kaluston kunnossapitotointonsa erilliseen kunnossapitoyhtiöön. Yhtiöön siirretään tarvittava

kunnossapitohenkilöstö sekä kaluston kunnossapitoon tarvittavat varaosat, koneet ja laitteet. VR luopuu yhtiön omistuksesta ennen kilpailutetun liikenteen aloittamista. Loka-kuun alussa VR Group kertoi, että norjalainen pörssiyritys NCR Group ostaa sen kunnossapitoyhtiö VR Trackin. Ulkomaalaiset pörssiyritykset tulevat takomaan mahdollisimman suuria liikevoittoja ja varmuudella se tullaan ottamaan työntekijöiden selkänahasta työehtoja heikentämällä. Keskustalainen liikenneministeri Anne Berner on valheellisesti väittänyt, että VR:n pilkkominen ei merkitse yksityistämistä. Jos edellä mainittu yrityskauppa ei ole yksityistämistä ja kansallisuusomaisuuden luovuttamista ulkomaalaisen pääoman voitonteon välineeksi, niin mitä muuta se sitten on?

Kaiken tämän lisäksi VR siirtyy suunnitelmassa tukemaan LVM:ää Etelä-Suomen taajamaliikenteen kilpailun avaamisessa ja luovuttamaan LVM:lle kaikki kilpailun järjestämisen kannalta välttämättömät tiedot, jotka voivat liittyä esimerkiksi liikenteen volyymeihin, kalustoon tai henkilöstöön.

Raideliikenteen kilpailu avataan veronmaksajien rahoilla

Käytännössä kilpailutus on tarkoitus toteuttaa kauppaamalla operaattoreille käyttöoikeussopimuksia eri rataosuuksille. Tarkoitus on, että kunkin rataosuuden voittanut junaoperaattori vuokraisi tarvitsemansa kaluston VR:stä pilkotulta kalustoyhtiöltä ja voisi ostaa junien kunnossapitopalvelut yhtäläisin ehdoin uudelta kunnossapitoyhtiöltä. Näin ollen markkinoille tulo ei vaadi uusilta toimijoilta mittavia investointeja. Käytännössä tämä tarkoittaa valtion antamaa yritystukea VR:n kilpai-

lijoille.

JHL:n Motiivi -lehden jutun mukaan valtiolle on tulossa suuri menoerä siitä, ettei nykykalusto riitä useille toimijoille. LVM:n tilaamien konsulttiselvitysten mukaan kalustoyhtiö, eli käytännössä valtio, joutuisi investoimaan satoja miljoonia euroja uuteen matkustaja- ja tavarajunakalustoon, mikäli kalusto jaetaan usean operaattorin kesken. Raideammattilaiset JHL:n puheenjohtaja Teppo Järnstedtin mukaan puhutaan reippaasti yli puolen miljardin euron ylimääräisestä investointitarpeesta. Liikenneministeri Berner on sanonut, että kalustohankintaan ei tule pääomistusta muualta kuin valtiolta tai julkiselta sektorilta. Näin meillä avataan kilpailua veronmaksajien rahoilla.

Junalippujen hintojen aleneminen tuskin toteutuu

Matkustajaliikenteen monopolin purkamisen ja kilpailun lisäämisen tavoitteena on sanottu olevan lisätä junaliikenteen osuutta henkilöliikenteessä. Liikenne- ja viestintäministeriön mukaan siihen päästään, kun junalla matkustaminen on nykyistä edullisempaa. Kalustoyhtiö voisi sisällyttää ainakin osan investointikuluista junaoperaattoreilta perittäviin vuokriin, mutta silloin lippujen hintoihin kohdistuu nostopaineita ja kilpailutuksen väitetty tavoite

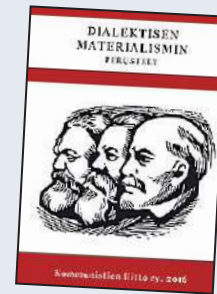
te ei toteudu. Tavaraliikenteessä taas vuokrien korottaminen nostaisi rahatihintoja ja lisäksi houkutusta siirtää kuljetukset maanteille aina silloin kun se on mahdollista.

Siitä takaako kilpailutus ja VR:n pilkkominen halvemmat lippujen kannat, on kaksi toisistaan poikkeavaa kantaa. LVM:n konsulteilta viime vuonna tilaamien selvitysten mukaan kilpailutus lisäisi junaliikenteen suosiota ja laskeisi lippujen hintoja. Valtion omistajaohjausosaston teettämien selvitysten johtopäätös oli, että junaliikenteen pikemminkin kallistuisivat kuin halpenisivat. Lisäksi tuen tarve kannattamattomille reiteille kasvaisi, ja valtiolle aiheutuisi sen takia kymmenien miljoonien eurojen lisälasku.

Valtionyhtiöt saatettava hukkaamiskieltoon

Vaikka valtionyhtiöt eivät ole mitään sosialismin saarekkeita kapitalismissa, tuovat ne tuloja valtion kassaan. Viime vuonna VR tuloutti valtiolle osinkotuloja 100 miljoonaa euroa. Pilkkottuna VR ei tuota valtiolle samalla tavalla rahaa ja yksityistettynä ei yhtään. Valtionyhtiöiden ja -omaisuuden puolustaminen on olta- tava keskeisellä sijalla uusliberalismin vastaisessa taistelussa.

Asko Julkunen
Sonkajärvi

Kommunistien Liiton julkaisu "Dialektisen materialismin perusteet ilmestyi kirjaseksi kaksi vuotta sitten. Nyt tämä kirjanen löytyy myös netistä. Menetle Kommunistien Liiton etusivulle ja otatte yläpalkista "Opintoaineisto" ja sieltä "Dialektisen materialismin perusteet." Tämä "Työläisen käsikirja" kaikkien tulee omaksua. os. <https://www.kommunistienliitto.com/>

DSL:n Eurooppa-tiedotushankkeen tilaisuudet

"Euroopan sosiaalinen ulottuvuus arjessa ja politiikassa" on hanke, johon DSL on saanut UM:n kansalaisjärjestöjen Eurooppa-tiedottamiseen tarkoittamaa valtionavustusta vuodelle 2018. Hankkeen tavoitteena on tuoda ajankohtaista sosiaaliturvaa ja sosiaalisia oikeuksia koskevaa eurooppalaista yhteiskunnallista keskustelua suomalaisen työväenliikkeen piirissä toimivan ja vähäosaisen yleisön tietoon. Lisäksi hankkeessa arvioidaan sosiaalisen oikeudenmukaisuuden toteutumista Euroopassa kahdella tasolla: arjessa ja politiikassa. Hankkeen puitteissa järjestetään eri puolilla Suomea yleisötilaisuuksia Eurooppalaisesta sosiaaliturvasta arjessa ja Euroopan sosiaalisesta ulottuvuudesta politiikassa.

Tulevat tilaisuudet

Valkeakoskella ke 7.11.2018 klo 10.00 alkaen
Paikka: Valtakatu 20:n Putka

Tampereella ke 7.11.2018 klo 17.00 alkaen
Paikka: Pääkirjasto Metson Kanervasali

Joensuussa 17.11.2018 klo 11.00 alkaen
Paikka: Kansalaistalo

Vantaalla 5.12.2018 klo klo 10.00
Paikka: Heureka

Hollolan ja Lahden tilaisuus
to 13.12.2018 klo 18.00 alkaen

Lisätietoja tapahtumista antaa:

Hanketyöntekijä Heikki Ekman, sp. heikkiekm@gmail.com, puh. 040 252 7841
Työryhmän vetäjä Toni Kallioinen, sp. tonikallioinen1@gmail.com, puh. 040 721 0396
Päsihteeri Jari Karttunen, sp. jari.karttunen@desili.fi, puh. 09-77438130

DSL:n liittokokous 26.5.2018

Sosiaali- ja terveydenhuolto liiketoiminnaksi

Jatkuu sivulla 11

Suomen sote-palveluissa liikkuu vuositasolla rahaa liki 20,5 miljardia euroa, josta hoivapalveluiden osuus on 7,4 miljardia ja terveyspalveluiden 13,1 miljardia euroa. Kaikista sote-palveluista julkinen sektori tuottaa 61 % ja yksityissektori 41 %. Hoivapalveluista suurimmat ovat vanhusten hoiva ja vammaisten palvelut. Terveydenhoidossa eniten rahaa käytetään perusterveydenhuoltoon ja erikoissairaanhoidon. Mielenterveyspalveluista yritykset ja kolmas sektori tuottavat valtaosan sekä vanhusten palveluista ja lastensuojelusta 40 %. Kun hilloa on jaossa runsaasti, se houkuttelee ympärilleen runsaasti loispistiäisiä ja raatokärpäsiä.

Sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista pyritään tekemään kannattavaa liiketoimintaa, jolle on ominaista pienet työvoimakustannukset ja suuret voitot. Tämä tarkoittaa sitä, että terveyspolitiikassa pyritään siirtämään säätiöiden, yhdistysten ja yksityisten yritysten ylläpitämiin sairaaloihin. Julkisille terveysasemille käy ajan myötä samoin. Vapaaehtoistoiminnan osuutta lisätään sosiaalipalveluissa, ympäristövastuuta vyörytetään asukkaille ja yhdistyksille. Muista palveluista huolehditaan – mikäli niistä ylimalkaan huolehditaan – sosiaalisten markkinoiden ja vapaaehtoisvoimien toimesta.

Ensimmäiset kilpailutetaan, sitten yhtiötetään ja lopuksi yksityistetään

Syyskuussa 2013 voimaanastuneen kunta- ja kilpailulakimuutoksen perusteluna oli Euroopan komission EU-valtiontukisäännöksiin vastaisiksi katsomien kuntien elinkeinotoiminnalta konkurssisuojaan ja veretuudet, koska sen mielestä nämä vääristävät kilpailua. Tämän hankkeen todellisen päämääränä on kuitenkin ensisijaisesti yksityistämiseen perustuva kuntasektorin liiketoiminta ja toissijaista yhteiskunnalliseen omistukseen perustuva palvelutuotanto. Hallituksen sopima yhteisöveron alentaminen 4,5 prosenttiyksiköllä v. 2014 alussa niveltä erinomaisesti tähän tavoitteeseen. Kunnat velvoitettiin yhtiöittämään liikelaitoksensa v. 2014 loppuun mennessä tai järjestämään toiminta muuten niin, ettei se vääristä markkinoita.

Kunnalliset liikelaitokset eivät ole voineet toimia enää entiseen tapaan. Kaikkea kuntien kannattavaa liiketoimintaa verotetaan niiden yleishyödyllisyydestä huolimatta, koska ne heikentävät toiminnallaan yksityisyritysten tuottavuutta ja niiden vapaata liikkuvuutta. Mikäli kunta tuottaa palveluita tai tavaroita kilpailutilanteessa markkinoilla, sen hinnoittelun täytyy olla markkinaperusteista. Markkinahinnoittelu vastaa sitä hintatasoa, jolla yksityiset yritykset hinnoittelevat tuotteensa. Tällainen menettely takaa kohtuuhintaisten palvelujen katoamisen, koska kaikkien palveluiden pitää tuottaa voittoa. Terveystä ja hyvinvoinnista on kehkeytynyt entistä likaisempaa ja eriarvoisempaa liiketoimintaa. Tuotteistaminen ja kilpailutus koskevat myös kunnallisia palveluita. Tehdyt toimenpiteet

Euroopan unionin kilpailusääntö suosii yksityissektoria. Uusliberalistit perustelevat sote-palveluiden kilpailutusta sillä, että julkisen sektorin elinkeinotoiminta, julkinen rahoitus tai tuki yrityksille sekä kunnallisten liikelaitosten höllempi verokohtelu vääristävät kilpailutilannetta. Minusta tällainen on liiketoiminnan sekaantumista kunnalliseen itsehallintoon. Jos käy oikein surkeasti, yhteiskuntamme tuottamat sosiaali- ja terveyspalvelut yksityistetään ja ulkoistetaan. Suomalainen sote-uudistuksen ydin onkin juuri tässä ajatuksessa. Suomessa tämä toteutuu kunnallisten palveluiden siirtymisenä kilpailutuksen myötä ulkomaisten yhtiöiden kontrolle ja pörssiin vietyjen valtionyhtiöiden joutumisena ulkomaisten sijoittajien käsiin. Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin todellisen päämääränä on yksityiseen vakuutukseen pohjautuva terveydenhuoltojärjestelmä, jossa vallitsee tiivis yhteistyö julkisen vallan ja yksityissektorin välillä. Näin tapahtuu, jos kukaan ei pistä hanttiin tälle hankkeelle!

Monet muistavat vielä runsas kolme vuotta sitten pidetyn "vain kaksi kättä" protestin. Nopeaa voimaa löytyi leikkauspolitiikkaa vastaan, kun 15 000 protestojaa lähti liikkeelle. Tarvittaessa voimaa löytyy nopeastikin. Samaa tarvitaan nyt Soten ja tämän yksityistämismyman kaatamiseen.

kertovat selkeästi, mitä yhteiskuntaluokkaa Suomen valtio palvelee ja kenen etuoukkuksia se ajaa.

Kuntakonsernista maakuntakonserniksi

Uudella sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annettavalla lailla siirrettiisiin kunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuu 18 perustettavalle itsehallinnolliselle maakunnalle, joiden maakuntahallinnot vastaavat toiminnan käytännön toteutuksesta. Jatkossa sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen eivät kuuluisi enää kuntien toimintaan. Hyvinvoinnin ja terveyden edistäminen jäisivät edelleen kuntien tehtäväksi. Kunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluksessa oleva henkilöstö siirtyisi ehdotuksen mukaan maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti.

Maakuntien toiminnassa palvelujen järjestäminen ja tuottaminen erotettaisiin toisistaan. Lakiehdotuksen mukaan palvelujen tuottamiseksi jokaiseen maakuntaan perustettaisiin maakunnan liikelaitos. Sen vastuulla olisi merkittävää julkista valtaa sisältävien palvelujen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon erityispalvelujen tuottaminen. Maakuntakonserni siis korvaisi sote-tuhonnassa kuntakonsernin. Ihmettelen, kuinka voiton kirnuamiseen tarkoitettu liiketoimintamalli voi edistää tehokkaasti pienituloisten ihmisten hyvinvointia ja terveyttä?

Tasapuolista yksityistämistä

Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelutuotantoa aiotaan monipuolistaa siten, että maakunnan omilla sekä yksityisillä ja kolmannen sektorin palvelun tuottajilla on tasapuoliset toimintaedellytykset tuottaa kaikkia markkinoilla olevia palveluja. Istuva oikeistohallitus vetoaa tasapuolisuuteen, mutta se tavoittelee vain sote-palveluiden yksityistämistä ja ulkoistamista. Se haluaa, että maakunta ostaa sote-palvelunsa yksityissektorilta tai vaihtoehtoisesti se ulkoistaa sote-palvelunsa yksityissektorin suorittavaksi. Toisin sanoen maamme sosiaali- ja terveydenhuollosta pyritään tekemään kannattavaa bisnestä, jota tuetaan karttuisasti verovaroin. Lisäksi maakunta voi lunastaa tai vuokrata kuntien etiset toimitilat tai ne voidaan jakauttaa. Lakiehdotuksessa ei ilme-olennaisia esteitä niiden myymiselle tai vuokraamiselle yksityissektorin käyttöön.

Asiakas voisi valita laisaa määriteltyjä suoran valinnan palveluja tuottavan sosiaali- ja terveyskeskuksen ja suunhoidon yksikön kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan ilman maakunnan ohjausta tai maakunnan liikelaitoksen tekemää palvelutarpeen arviointia. Suoran valinnan palveluja tuottaisivat maakunnan liikelaitoksen sosiaali- ja terveyskeskukset ja suunhoidon yksiköt sekä yksityiset palveluntuottajat. Kuinka mahtaa käydä valinnanvapauden suhteen niissä kunnissa, joissa ei ole tarjolla omia julkisia tai kolmannen sektorin palveluita? Kuinka valinnanvapaus mahtaa toteutua muistisairaiden vanhusten, mielenterveyden häiriöistä kärsivien ja kehitysvammaisten ihmisten kohdalla??

Yksityissektori
Yksityissektorin sote-palveluiden tuottajat ovat pääosin kaupallisia yrityksiä, joiden toiminta perustuu selkeästi liiketoimintamalliin. Näiden yhtiöiden toiminnan tarkoituksena on tuottaa voittoa osakkeenomistajille, jollei yhtiöjärjestyksessä määrätä toisin.

Yksityissektorin osuus tuotteista sosiaali- ja terveyspalveluista on kasvanut merkittävästi viime vuosina. Emeritusprofessori Juhani Lehdon selvityksen mukaan yksityisen yrityssektorin osuus sote-palveluiden tuotannosta oli 9 % v. 2000 henkilöstömäärällä mitattuna. Tuolloin vielä järjestömuotoinen sote-palvelusektori (kolmas sektori) oli yritysmuotoista sektoria suurempi, ja sen osuus oli lähes 12 %.

Vuonna 2014 yrityssektori oli kohonnut jo arvoon 24,4 % terveydenhuollon kokonaistuotoksesta. Sosiaalipalveluissa vastaava osuus

oli tuolloin 66 %. Yksityisen terveydenhuollon palvelutuotannon kasvu on painottunut yritystoimintaan. Myös sosiaalipalveluissa yritystoiminnan tuotososuus ohitti kolmannen sektorin palvelutuotannon määrän v. 2014 (yksityissektori 18 %, järjestöt 16 %). Yksityinen toiminta on keskittynyt suuriin yrityksiin. Lääkäriasema- ja yksityislääkäritoiminnassa 13–14 suurimman yrityksen markkinaosuus oli 50–60 %. Sosiaalipalvelujen osalta yritystoiminta keskittyy asumispalveluihin.

Kunnat ostavat osan järjestämisvastuunsa piiriin kuuluvista sosiaali- ja terveyspalveluista yksityisiltä palvelujen tuottajilta. Sosiaalipalvelujen osalta yksityisten asiakaspalvelujen arvo oli v. 2015 kunnissa ja kuntayhtymissä 2,3 miljardia euroa. Summa oli noin 24 % kuntien sosiaalipalvelujen käyttökustannuksista. Kuntien ja kuntayhtymien terveydenhuollon asiakaspalvelujen ostot yksityisiltä palvelujen tuottajilta olivat 516 miljoonaa euroa v. 2015.

Suomessa on useita kuntia, jotka ovat ulkoistaneet pääosan järjestämisvastuunsa piiriin kuuluvista sosiaali- ja terveyspalveluista yksityisten palvelujen tuottajien tuotettaviksi. Kaikkia sosiaali- ja terveyspalvelujen tuottamiseen liittyviä tehtäviä ei voida antaa yksityisen hoidettavaksi. Tällaisia ovat esimerkiksi tehtävät, joihin liittyy julkisen vallan käyttöä.

Mehiläinen ja muut medenkerääjät

Suuret hoiva-alan yritykset ovat hyvin kiinnostuneita vanhusten hoiva- ja asumispalvelujen järjestämisestä, koska ensinnäkin kohderyhmä on pysyvä ja kasvava. Toiseksi vanhukset ovat puolustuskyvyttömiä. Kolmanneksi hoiva-alalta on lohkaistavissa pienillä työvoimakustannuksilla – yhteiskunnan taloudellista tukea nauttien – sievoiset liikevoitot. Suurimmat hoivayritykset kuten Attendo ja Mehiläinen pyrkivät voimallisesti laajentamaan toimintaansa rakentamalla uusia yksiköitä ja ostamalla pieniä toimijoita omaan ketjuunsa. Sote-uudistus

näyttää kyntävän maaperää sosiaali- ja terveyspalveluiden yksityistämiseksi, vapaille sosiaalisille markkinoille ja terveys- ja sosiaali-teollisuudelle. Sijoittajat eivät ole kiinnostuneita vanhuksista vaan rahasta. Sairaanhoidaja-lehden mukaan Mehiläinen omisti v. 2016 sairaaloiden, lääkärikeskusten, terveysasemien ja ulkoistettujen terveysasemien lisäksi 112 asumispalveluyksikköä, joista 63 ikääntyneille, 40 mielenterveyskuntoutujille ja yhdeksän vammaisille. Mehiläisen palveluksessa työskenteli yli 11 000 työntekijää. Suurimpana omistajana on kansainvälinen sijoitusrahasto CVC Capital Partnersin hallinnoimat rahastot 57 % omistusosuudella. LähiTapiolan, Varman ja Ilmarisen omistusosuus on 32 %. Valtion Eläkerahaston (VER), Apteekkien Eläkekassan ja Valion Eläkekassan N omistusosuus on yhteensä 6 %. Loput 4 % kuuluvat yksityisille sijoittajille, jotka edustavat Mehiläisen johtoa ja henkilöstöä.

Alan toiseksi suurin yritys oli tuolloin Attendo. Sen mahtiomistajana toimi ruotsalainen pääomasijoitusyhtiö (68 %) Nordstjärnan. Attendolla oli 140 hoiva- ja palvelukotia ympäri Suomea. Se työllisti 7 750 työntekijää. Kolmanneksi sijoittui Esperri Care, jonka palveluksessa työskenteli 4 000 työntekijää. Sen hoivayksiköissä oli 3 500 asukaspaikkaa. Sen osake-enemmistö kuului brittiläiselle Intermediate Capital Groupille. Kansainvälisillä suuryhtiöillä ei ole tapana maksaa veroja kohdemaassaan.

Kolmas sektori

Suomessa kolmannen sektorin rooli sote-palveluissa on huomattavasti suurempi kuin muissa Pohjoismaissa. Myös palveluita tuottavia sotejärjestöjä on poikkeuksellisen paljon, peräti 930. Niiden palveluksessa työskentelee lähes 37 000 ihmistä. Niihin kuuluu muun muassa potilas-, lastensuojelu-, vammais- ja päihdejärjestöjä. Ne ovat yleishyödyllisiä ja voittoa tuottamattomia järjestöjä. Niiden toiminta ei perustu liiketoimintamalliin. Kunta on niiden pääasiallinen yhteistyökumppani. Erilaiset järjestöt ja säätiöt kantavat vastuun erityisesti niistä, jotka syrjäytyvät tavalla tai toisella julkisen sektorin ulkopuolelle. Niiden rooli yhteiskunnassa on ollut julkisen sektorin täydentävänä osana toimiminen.

Järjestömuotoisella palvelutuotannolla on ollut merkittävä erityisryhmien kuntoutus- ja asumispalveluissa sekä työtoiminnassa. Kolmannen sektorin järjestämä ammatillinen ja sosiaalinen kuntoutustoiminta supistui merkittävästi jo v. 2009, kun RAY vähensi roimasti niiden toiminnan tukemista. Sosiaali- ja terveysalan järjestöjen kattojärjestön Sosten pääsihteeri Vertti Kiukas katsoo, että ei-kaupallisten järjestöjen toiminnan organisoiminen ja rahoittamisen kannalta tulevaisuus on sumuinen. Kolmannelta sektorilta edellytetään nykyisin palvelujen tuottamisen ja yleishyödyllisen toiminnan erottamista toisistaan. Tuotetuista palveluista on maksettava arvonlisävero. Myös niiden tuottamat palvelut ovat joutuneet kilpailutuksen kohteeksi. Yksityissektori pyrkii valtaamaan niiden toimintakentän.

Jatkuu sivulla 13

Pienituloisten ihmisarvon puolesta

2000-luvun positiivisuushömpän myötä - tiukka ei yhteiskunnallisille vääryyksille - on karsittu pois kielenkäytöstä. On niin saatanaa negatiivista puhua vääryyksistä. Vääryyksiä pursuavan sosiaali- ja talouspolitiikan seurauksena maassamme elää jo miljoona ihmistä köyhyyssrajan alapuolella tai sen liepeillä. Kaikenlaiset asiantuntijat kertovat mielellään, miltä näistä lähimmäisistä tuntuu ja mitä heille pitäisi tehdä, jotta heistä olisi enemmän hyötyä tämän maan eliitille. Kukaan ei kysy tältä unohdetulta miljoonalta, miltä tuntuu elää syrjäytettynä Suomessa? Kukaan ei tiedustele heiltä, ottaisivatko he vastaan hyväpalkkaista ja mielenkiintoista työtä, jossa voisi itse päättää omista tekemisistään ja työajoistaan.

Suomi on muuttunut Legolandin ja Barbie-maailman risteytymäksi. Sen pinta on kova ja kiiltävä. Siihen on vaikea saada pitävää otetta. Poliittikaan on peliä. Vasemiston parlamenttipuolueet ovat lähteneet mukaan samaan venäläiseen rulettiin, jossa häviävät vain yhteiskunnan puolustuskyvyttömimmät ja pienituloisimmat ihmiset.

Kansa alistetaan demagogien astinlaudaksi

Kusettaminen on suomalaisten poliitikkojen ydinosaamista. Perussuomalaisten uusi nousu valtapuolueeksi syntyi vastalauseena suomalaisen yhteiskunnan tuotantorakenteiden muutokselle ja sitä myötäilevälle politiikalle. Eduskunnan kaikki puolueet vasemmalla ja oikealla toteuttivat hallituksessa ollessaan uusliberalistista talouspolitiikkaa. Perussuomalaiset väittivät ajavansa isänmaan

talousjärjestelyjään monenlaisiin organisaatioihin kuten säätiöihin. Säätiöiden alkuperäinen tarkoitus on usein peräisin yksityishenkilöiden lahjoituksista ja testamentteista. Vaikka puolueet eivät omista näiden varallisuutta, ne kuitenkin käyttävät valtaa näissä organisaatioissa. Säätiöihin kertyy omaisuutta ja siitä saatavaa tuottoa hyödynnetään puolue- ja vaalitoiminnan rahoittamisessa. Lisäksi resurssit kohdennetaan muuhunkin puolueiden arvomaailmaa tukevaan aatteelliseen toimintaan. Varoja voidaan ohjata myös muihin yleishyödyllisiin tarkoituksiin, joissa puoluepoliittiset intressit ja tunnukset ilmevät vain välillisesti.

Säätiö on myös mainio valankäytön väline, kun puolueen sisällä taistellaan omaisuuden hallinnasta. Sen hallitukseen on vaikea päästä jäse-

Kuvat: Heikki Mänikkö

asiaa, puolustavansa köyhiä ja vähäosaisia sekä edistäväänsä kansallista turvallisuutta. Valtaonpäästyään tämä nationalistinen oikeistopoppoo osoittautui talous-, turvallisuus- ja ulkopoliittisessa täydelliseksi paineentuntijaksi ja tuuliviiri-puolueeksi. Puolue hajosi kahteen leiriin. Säätiöidyt varat jäivät pääkusetajana Soinin siniseen leiriin.

Timo Soini kirjoitti enteellisesti jo gradussa: "Populistien argumentaatio nähdään heikkona ja teesit iskulauseenomaisina. Populistit nähdään demagogeina, kansankiihottajina. Nämä demagogit käyttävät "yksinkertaista" tavallista kansaa omien etujensa astinlautana. Kerran yhteiskunnan kyydistä pudonnutta kansanosaa petetään siis vielä kerran. Petetty pettyy siis jälleen kerran?" (T. Soini s. 7)

Puolueet kuin liikeyrityksiä

Puoluetuki pitää puolueet pystyssä. Se minimoi olemassaolollaan jäsenmäärän tarpeellisuuden. Jäsenmaksuilla ei ole merkitystä niiden talouksissa. Jäsenmäärä ylläpitää puolueiden uskottavuutta lähinnä samalla tavalla kuin kaupallisilla lehdillä niiden levikki. Ainoakaan eduskuntapuolue ei noudata edes omaa periaateohjelmaansa. Puolueet muistuttavat yhä enemmän liikeyrityksiä, jotka kauppaavat poliittisia elämyksiä ja kivaa yhdessäoloa koko perheelle. Ne eivät kanno kollektiivista vastuuta teoistaan.

Puolueet ovat hajauttaneet

neksi, koska se täydentää vain itse itseään. Säätiöt vastaavat usein puolueen työntekijöiden palkoista, ylläpitävät puolueoimistoja ja kokoustoiloja, tarjoavat tilojaan ja palveluitaan myös ulkopuolisille tahoille sekä hankkivat niin yksityisiä kuin julkisia avustuksia puolueen poliittiseen toimintaan. Puoluetuet viihtyvät tunnetusti säätiöiden tileillä. Puolueiden toimintaympäristössä todellinen valta on niillä, joilla on hallussaan taloudellinen valta – eikä siis puoluekokouksilla.

Puolueet vuorottelevat uusliberalismin toteuttamisessa

Suomen eduskunnassa ei ole tällä hetkellä ainoatakaan puoluetta, joka olisi aidosti kiinnostunut pienituloisten miljoonajengin yhteiskunnallisen aseman ja perusturvan parantamisesta. Jokainen hallituspuolue on toteuttanut vuorollaan uusliberalistista talouspolitiikkaa. Ne ovat kajooneet perusturvaan, leikkaneet sosiaali- ja terveyshuollon menoja sekä sallineet kansallisomaisuuden mittavan yksityistämisen.

Jos me haluamme muuttaa pienituloisten ihmisen aseman Suomessa, meidän on perustettava yhdessä kansanrintama, joka kyseenalaistaa kaikki nykyiset eduskuntapuolueet ja niiden tekemät päätökset sekä myös Suomen taloudellisen eliitin oikeutuksen sen olemassaoloon.

Matti Laitinen
16.9.2018

Mielenterveystyö Sote- ja maakuntauudistuksessa

Jos ajatellaan sosiaali- ja terveydenhuollon kentän kokonaiskuvaa, voidaan todeta mielenterveystyön kulkevan yhä edelleen pinnan pohjimmaisena. Mielenterveys on sana joka aiheuttaa voimakkaista tunteita ja ennakkoluuloja. Siitäkin huolimatta että lukuisat julkisuuden henkilöt ovat antaneet kasvat mielenterveydestä sairautena muiden joukossa. Uupumiset, masennukset, loppuun palamiset, kaksisuuntaiset mielialahäiriöt jne. ovat tulleet tutuiksi kaikelle kansalle. Kummallista kyllä, sana mielenterveys aiheuttaa edelleen kiemurtelua, vaivautuneisuutta ja äkkiä vaihdetaan puheenaihetta.

Hannu Tiainen ja Mirjam Virkki toimivat Virtain mielenterveysyhdistyksessä.

Hyvinvointivaltion tunnusmerkki ja ylpeydenaihe oli, että kaikkein hauraimmat ja haavoittuvimmat pidetään myös osana yhteiskuntaa ja kannatellaan vaikeuksien yli. Tänäpäin, hyvinvointivaltion raunioilla, yhä syvenevän kahtiajaoon myötä heikoimmassa asemassa olevien mielenterveysongelmista kärsivien tilanne on huolestuttava. Vaikka menneeseen verrattuna resurssit ovat toista luokkaa ja läpinäkyvyyden kera mielenterveys sairautena on lähempänä yhdenvertaisuutta ns. somaattisten sairauksien rinnalla, ruohonjuurisella mielenterveyttä sairastavat ovat sitä kellarikerroksen väkeä.

Miksi näin on? Miksi yhä koetaan osaksi päättäjäisiä sekä kansan keskuudessa mielenterveysongelmat omaksi syyksi, tietoisesti yhteiskunnan elätettäväksi hakeutuiksi jne. Ei haluta ymmärtää/tunnustaa syy-seuraus suhdetta? Valtava joukko ihmisiä on ajettu äärimmäiseen ahdinkoon, peukaloruuvia kiristetty monin eri tavoin, siksi täytyy ihmetellä miten ylipäättään kukaan selviää kaikesta tuosta järjestäytyä?

Sote- ja maakuntauudistus ajavat tahot puhuvat kauniisti kuinka uudistuksen myötä tullaan panostamaan ennaltaehkäisevään työhön myös mielenterveystyössä. Etten sanoisi, melko ristiriitaista, ajatellen yhteiskunnan toimia, joilla ihmisiä syllistetään, ahdistellaan, sulkien lopulta pois normaalista arjen elämästä. Samaa aikaan, samat virkamiehet ja päättäjät puhuvat miljardien säästöistä ja tiukkaakin tiukemmista tulevien maakuntien budjeteista. Jokainen ymmärtää, ketkä leikkauksien myötä joutuvat

tulilinjalle – tietysti ne puolustuskyvyttömät, hauraat ja haavoittuvat mielenterveysongelmiin ajatut ihmiset, jotka ovat jo nyt vailla kunnollisia ihmisoikeuksia.

Taloukasvun varjolla luotu suoritusyhteiskunta, jossa revitään henkiset ja fyysiset voimavarat tyhjiin, on myös aikamme vitsaus ja ajaa ihmiset sietämättömien paineiden alle. Talouden ykkösasema on tuonut mukanaan ns. kovaa arvoa. Heikot sortuu elon tiellä, jokainen on oman onnensa seppä, tyyliset heitot ovat tehneet paluun yhteiskuntaamme. Tietoistako on saada esim. mielenterveydestä käytävän keskustelun ilmapiiiri ja syyt käännettyä pois yhteiskunnan roolista, sen vastuusta yhä kasvavasta henkisten voimien uupumisina, ihmisten itsensä harjoittele?

On aika pysähtyä miettimään arvojamme, jos nyt emme puutu kaikella tarmolla syihin ja seurauksiin joiden takia ihmiset, perheet ja lähipiirit uupuvat mielenterveysongelmien alla. Arvovalinnan on lähdeittävä yhteiskunnan korkeimmalta taholta, ei vain sanoina, vaan tekoina. Myös sinun on sisäistettävä mielenterveyden tärkeys ihmiselämässä – sinä voit olla seuraava jolla vieteri katkeaa säälimättömän yhteiskunnan puristuksessa.

Hannu Tiainen, Kihniö
Virtain mielenterveysyhdistyksen puheenjohtaja
Kyykystä ylös - yhteislistan kunnanvaltuutettu

Lähipalvelujen leikkaaminen on virhe

Tampereella on taas tulossa uusi päiväkotij- ja kouluverkko-suunnitelma. Siinä aiotaan tylysti lopettaa Järvensivun, Terälähdän, Kalkun ja Annalan koulut. Leikkauslinja on kova ja armoton eikä se edes perustu selkeisiin kustannuslaskelmiin saati kasvat- ja sosiaalialan ammattilaisten laajaan kuulemiseen.

Kuva: Markku Huhtala

Päiväkodit ja varsinkin alakoulut ovat lähipalveluita ja peruspalveluita. Euroopan unionissa on käytössä kestävä kaupunkikehityksen indikaattorit, joiden mukaan peruspalvelujen tulee olla kävelytäisyydellä kuntalaisten asunnoista. EU:ssa on käytetty 300 metrin matkaa, mutta Suomessa on sovellettu myös 700 metrin matkaa.

Asiaa on myös vertailtu kuuden suurimman suomalaisen kaupungin kesken, viimeksi vuonna 2008. Näissä vertailuissa Tampereella on selviä puutteita palvelujen saatavuudessa muun muassa kouluissa, terveyspalveluissa ja kirjastoissa. Eli Tampereella tarvitaan pikemminkin lisää useita lähipalveluja, ei suinkaan niiden leikkaamista.

Hätiköityjä päiväkotij- ja kouluverkon leikkauspäätöksiä ei siten pitäisi missään nimessä tehdä. Pikemminkin lähipalveluverkkoa pitäisi kehittää sekä laajentaa harkiten ja suunnitelmallisesti, ja ennen kaikkea kuntalaisia kuunnellen. Peruspalveluja voidaan mainiosti kehittää lähipalveluina, kun-

han kaupungin sisäisissä vuokrissa luovutaan ylivoittoihin tähtäävien markkinavuokrien perimisestä.

Esille nostetuista päiväkotij- ja kouluverkon leikkauslinjauksista puuttuu tyystin kuntalaisten tarpeiden, palvelujen saatavuuden ja kestävä kaupunkikehityksen periaatteiden mukainen arvio. Tällainen arvio tulisi tehdä kuuntelemalla tamperelaisia.

Siksi olisi parasta, että Tampereen kaupunginhallitus käyttäisi jo nyt otto-oikeuttaan, ja valmistelisi sekä päiväkotij- että kouluverkkoa koskevan kokonaisesityksen niin, että valmistelussa kuultaisiin laajasti kuntalaisia ennen lopullisten esitysten tekemistä. Tältä pohjalta demokraattisesti valmistellut esitykset tuotaisiin sitten kaupunginvaltuuston käsittelyyn hyvissä ajoin ennen vuoden 2019 talousarvioesitysten käsittelyä.

Jari Heinonen
sosiaalitoimen professori
VaTan valtuustoryhmän varapuheenjohtaja

Porvarin suusta kuulee totuuden

Kokoomuksen kansanedustaja Pertti Salolainen oli radion ykkösaamassa 5.9.2018. Salolainen on ollut kahteen otteeseen eduskunnassa. Hän ei enää asetu ehdokkaaksi. Sen vuoksi hän voi kertoa oman mielipiteensä vilkuilematta sivuilleen. "Neljäkymmentä vuotta kansanedustajana riittää. 70-luvulla oli todellista politiikkaa, oli oikeita kommunisteja, Hertta Kuusinen ja Taisto Sinisalo. Silloin aatteet ottivat yhteen. Tämä nykyinen on lastenleikkiä siihen verrattuna."

Kirjoitin samasta aiheesta Raken-taja-lehteen. Tohtori päätoimittaja Markku Salomaa hyllytti jutun. En tiennyt silloin, että tohtori on kokoomuspuolueen jäsen. Totesin, että Kokoomus on muuttumassa tavalliseksi demaripuolueeksi,

kun siltä puuttuu kunnan vastustaja voimakas kommunistinen puolue. Se olisi kovin nolo asia entiselle kuninkaantekijä puolueelle. Kokoomuspuolue ajoi luokkasodan jälkeen saksalaista prinsssiä Suomen kuninkaaksi.

Aihe nousi Rakentajaan lähetetyn jutun edellä julkisuuteen, kun Kokoomuksen vanhaemäntä ja pääideologi Ben Zyskowitz oli nähnyt työhuoneensa ikkunasta vaaran merkkejä, nuoret kommunistit marsivat Helsingin kadulla. Tämä demarius on todellinen uhka, sillä itse Zyskowitz totesi kerran, että meissä kaikissa elää pieni demari.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 5.10.2018

TODISTAMISEN TAAKKA

Kansantaloudessa lähes seitsemänkymmentä vuotta valtiot ovat kuvanneet talouttaan laskemalla bruttokansantuotteen. Se perustuu Adam Smithin 1700-luvun teoriaan, että kansantaloudessa on vain palkat ja lisäarvo. Laskutapa on mielivaltaisen, kun sen kaksi puolta, synty ja käyttö, eivät hyvän kirjanpitotavan mukaan korreloi. Ne ovat toisistaan riippumattomia. Lisäksi se jättää tuotannosta yli puolet tuotannon ulkopuolelle.

Sen sijaan oikeampaan tulokseen päästään Marxin 1800-luvulta olevalla kaavalla, jossa on tuotanto, pysyvä pääoma, palkat ja lisäarvo. Pysyvä pääoma on tuotannon aineksia energiasta, raaka-aineista, puolivalmisteista aina varastossa oleviin lopputuotteisiin saakka. Ne ovat sijoittajien ikiomaa pääomaa, joka vuoden aikana kulutetaan ja uusitaan niin, että vuoden lopussa on riittävät varastot seuraavalle vuodelle.

Marxin kaava on ihmisestä riippumaton luonnollain kaltainen kapitalistista taloutta ohjaava arvolaki. Sitä ei ole aiemmin todistettu oikeaksi. Tosin Suomessa Kelan nykyinen johtava tutkija valtiotieteiden tohtori Pertti Honkanen on yrittänyt jotain. Hän sanoo: "Marxin arvoteorian matemaattinen formalisointi voidaan rakentaa matriisialgebran keinoin" (Ortodoksin tuolla puolen, DSL 1996). Yhteen ainoaan virkkeen pätkään Honkanen on saanut mahtumaan kaksi formalisoinnin romuttavaa virhettä.

Arvolaki

Marxilla ei ole arvoteoriaa, vaan arvolaki, ja toiseksi arvolaki ei ole korkeammalla matematiikalla leikitte-

lyä, vaan pelkkää aritmetiikkaa, jossa on pysyvä pääoma (C) plus palkat (v) plus lisäarvo (m). Tässä tohtori Honkanen osoittaa, että hän ei ole ymmärtänyt Marxin Pääomasta tuon taivaallista. Sen vahvistaa hänen tuoreemmatkin kirjoituksensa ja mm. kaavio (7.3.2017), joka on täyttä pöytä. Tohtori Honkanen suorastaan pilkkaa Marxia ja mm. Karl Marx -seuran auktoriteettina johtaa ihmisiä harhaan.

Minä onnistuin ratkaisemaan arvolain liikkuvan ja pysyvän pääoman sekä lisäarvon salaisuuden. Etsin 1990-luvun lopulla vaihtoehtoa bruttokansantuotteelle. Onnistuin tekemään kansantalouden tuloslaskelman, joka perustui amerikkalaiseen kaksinkertaiseen kirjanpitoon ja jonka molemmat puolet korreloivat keskenään. Se julkaistiin nimellä NYKYAIKA (DSL 2003). Siinä selvisi aiemmin tuntemattomat yksinkertainen uusintaminen (C' = C+v+m) ja sitä seuraava laajennettu ja kasautuva uusintaminen (C = c+v+m).

Tavaravarastot

Kapitalistisen järjestelmän ydin on tavaravarastot, sillä kaikki tavarat tuotetaan varastoon, josta ne myy-

dään eteenpäin kunnes eri vaiheiden jälkeen ne ovat lopputuotteina kuluttajien saatavilla. Vuonna 2017 varastoja oli 52,2 % tuotannosta. Tässä piilee yksi kapitalistisen järjestelmän ongelma, kun tuottajat eivät tiedä, kuinka monelle tavaralle on kysyntää. Siinä piilee ylituotannon vaara.

Marx löysi myös keskimääräisen voiton suhdeluvun laskutendenssin lain. Sen vuoksi tutkimuksiini meni vielä viisi vuotta ennen kuin tuotantopääoman kokonaiskierto tuli aukottomasti todistettua. Se edellytti Tilastokeskuksen, Suomen Pankin ja Verohallinnon valtavien tilastotietojen käsitteilyä, uudelleen järjestelyä ja yhdistelyä ennen kuin kokonaisuus oli aukoton. Tutkimus on julkaistu nimellä UUTEEN AIKAAN (KL 2017).

Kansantulo

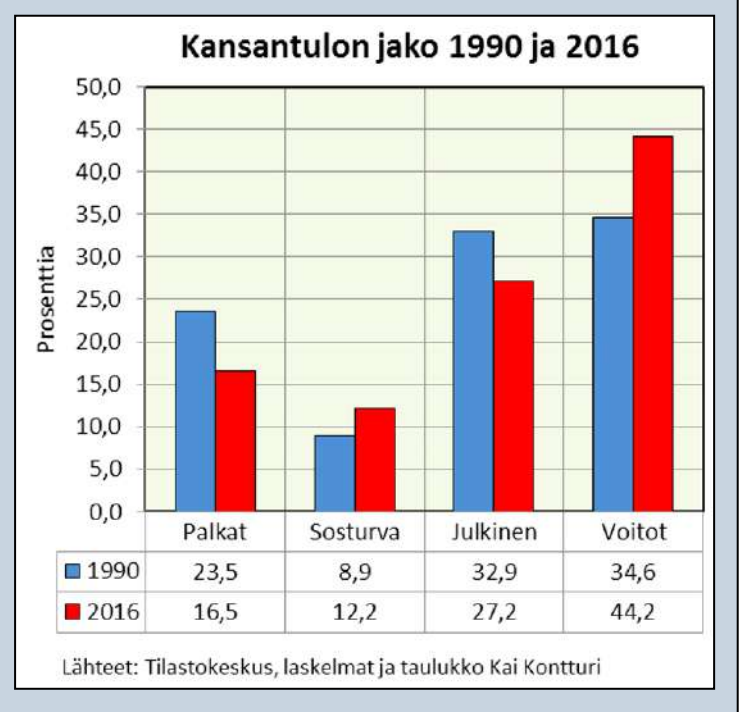
Vuonna 2017 tuotanto oli 413,4 mrd.e (miljardi euroa). Kun siitä vähennetään tavaravarastoissa oleva omistajien sijoittama pysyvä pääoma 170,7 mrd.e, niin loppu 242,7 mrd.e on kansantuloa, työn arvoa. Nyt on erikoisesti korostettava, että siinä ei ole mitään aineellista, on vain ihmisen työtä. Kansantulon 242,7 mrd.e ensijaossa on palkkoja 86,1 mrd.e ja lisäarvoa 156,6 mrd.e.

Asia ei ole tällä selvä, sillä koko kansantulo joutuu vielä uudelleen ja lopulliseen jakoon. Ennen uudelleenjakoa on laskettava työn arvo tunnissa. Sen jälkeen verotilastoista voidaan tarkistaa, kuinka suuri osa palkoista on lähellä tai ylittää työn arvon. Sellainen palkka ei ole tuottanut uutta lisäarvoa, joten ne on siirrettävä palkoista lisäarvoon.

Sen jälkeen palkoista ja lisäarvon verollisista osista vähennetään verot ja maksut. Nyt saadaan kansantulon lopullinen nettomääräinen jako: palkat 40,1, sosiaaliturva 29,5, julkinen talous 65,9 ja omistajakapitalistien ilmaiseksi saama työn tuottamaa lisäarvoa 107,2 mrd.e, yhteensä 242,7 mrd.e.

Kansantulon ja lisäarvon käyttö

Kansantulosta 242,7 mrd.e käytet-

	1990		2016		Muutos	
	mrd.€	%	mrd.€	%	mrd.€	%
Palkat	22,5	23,5	40,1	16,5	-17,0	-7,0
Sosturva	8,5	8,9	29,5	12,2	7,9	3,3
Julkinen	31,5	32,9	65,9	27,2	-14,1	-5,8
Voitot	33,1	34,6	107,2	44,2	23,2	9,5
Työnarvo	95,6	100,0	242,7	100,0	0,0	0,0

Taulukon ja pylväsdiagramman tiedot ulottuvat vuoteen 2016. Tämä tuskin haittaa artikkelin tutkimista

tiin kulutukseen yhteensä 173,1 mrd.e. Lisäarvosta 107,2 mrd.e käytettiin kulutukseen 16,7 ja tuotantovälineiden kulumisen korvaamiseen 20,9 mrd.e, joiden jälkeen pääoman lisäykseksi jäi 69,6 mrd.e. Se käytettiin tuotantovälineiden lisäämiseen 14,1, varastoihin 11,2 ja muuhun kiinteään pääomaan käytettiin 23,9 mrd.e, joka ei ole tuotantopääomaa. Se on muuta (julkisia tiloja, asuntoja jne.) kiinteää omaisuutta, joten lisäarvosta jäi käyttämättä peräti 20,4 mrd.e. Mihin se joutui, sen tietävät vain kapitalistit.

Todettakoon vielä, että tämän vuoden alussa tuotantoprosessiin siirrettiin tavaroita 170,7 ja tuotantovälineitä 523,8 eli yhteensä 694,5 mrd.e arvosta.

Marxin arvolaki toimii

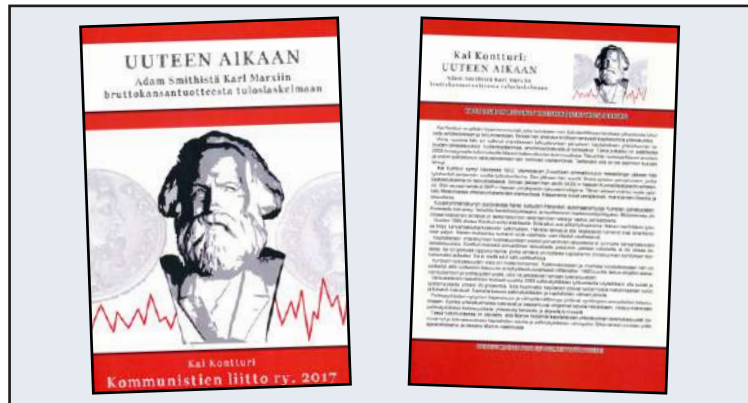
Olen siis todistanut, että Marxin ihmisistä riippumaton arvolaki toimii tänään ja kapitalistisen järjestelmän loppuun saakka. Arvolain vaikutus

loppuu vasta, kun kapitalistinen yksityisomistus lakkautetaan.

Luokkataistelun kannalta koko tuotanto-omaisuus ja lisäarvo ovat pelkäämään palkkatyöläisten työtä, jonka kapitalistit anastavat ja anastavat itselleen. Ihmisten on vaikea uskoa, että koko se omaisuus, jota kapitalistit pitävät omanaan, on aikaisemmilta sukupolvilta anastettua työtä. Ihmisten on vaikea ymmärtää, että jos kaikesta kiinteästä omaisuudesta poistetaan kaikki siihen käytetty työ, jäljelle jäävät vain aineet sellaisina kuin ne tavataan luonnossa.

Siitä myös johtuu, että ihmiset hyväksyvät elämänsä riistettyinä palkkatyöläisinä. Siinä on tietoisilla ihmisillä todistamisen taakka. Vasta kun palkkatyöläiset näkevät ja ymmärtävät omat etunsa ja oikeutensa, he muuttuvat riistetyistä luokasta luokaksi itseään varten.

Kai Kontturi

Kirjansen "Uuteen aikaan, Adam Smithistä Karl Marxiin, bruttokansantuotteesta tuloslaskelmaan" tilaukset hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi). Postitse hinta on seitsemän euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta viisi euroa/kpl. Katso: www.kommunistienliitto.com.

OMERTA - VAIKENEMISEN LAKI

Keskustelu on vaikuttamista. Jos keskustelu kielletään kuten näyttää käyneen ainakin Lieksan Attendo-kaupoissa, niin voidaan puhua omertan tyypisestä vaientamisesta, joka menee syvälle ihmisuhteisiin ja pirstoo kaveruuksia. Tämä käy ilmi Lieksan Lehden (30.8.) pääkirjoituksesta sekä kaupunginvaltuutettu Seppo K. Kiiskisen (sd) kirjoituksesta, jossa korostettiin kuntalain 22§ merkitystä eli kuntalaisten kuulemisesta. Jos valtuutettujenkin tiedonsaanti - kuten valtuutetut kuvaavat - on ollut näin heikkoa, niin voimme puhua jonkin asteisesta omertasta, alamaisten vaientamisesta.

Raskaan päätöksen jälkeen on syytä tarkistaa kaikkien prosessiin osallistuneiden (ruokakuntien) jäävydet maan- ja osakkeenomistuksista yhteistyökumppanuuksiin. Tämä oli liian vaikea kysymys esim. Helsingin pormestarille (J. Pajunen) Malmin lentokenttäasiassa. Tarkoituksenmukaisuusperiaatteilla ei tällaisia päätöksiä voida kumota, vaan ainoastaan prosessivirheillä.

Yhteiskunnallisen keskustelun hiljaisuutta ja sitä, että jotkut tahot tätä hiljaisuutta tietoisesti syventävät, kuvaa Lieksan kansalaisopiston Korento-lehti opinto-ohjelmineen. Ohjelma sisältää yk-

silölle kaikkea maan ja taivaan väliltä, joogasta musiikkiin ja sirkukseen, mutta yhteiskunnallinen keskustelu loistaa poissaolollaan ja vieraudellaan. Selvää on kuitenkin, että jos haluamme puhua kansalaisyhteiskunnasta ja siinä vaikuttamisesta, niin tulee olla muitakin vaikuttamisen foorumeja kuin vaaliuurna.

W. Jamesin hyödynfilosofia (pragmatismi) on löytänyt yhdysvaltalaisen sijansa suomalaisessa yhteiskunnassa, jossa yritystaloudelliset hyödyt alkavat määrittää ystävyyssuhteita ja sitä kautta yhteiskunnallista olemista. "Oikeaa" ystävyyttä ei enää ole. Asioita ei valmis-

tella enää keskustelemalla, vaan vahvimpien "hartioiden leveyksillä". Kliseisesti "yhteisöllisyys on kuollut", tietoisesti tapettu.

Ne vanhemmame ja isovanhemmame, jotka päättivät, että tietyt palvelut ja niihin liittyvä kiinteä omaisuus, tontit ja rakennukset ovat oman palvelutuotannon perusta, elelevät nyt verovaroin säästämässään palveluiloissa. Me "vaikeneva sukupolvi" myymme heidän säästönsä, jotta päivittäisistä kulueristä selviäisimme ja joillekin tahoille voittoa tuotaisimme.

Yhteiskunnallinen keskustelu on "piilotettu" uimahallin saunaan, jossa se saa aika ajoin ansaitsemansa syvyyden, vaikka tulevaisuus senkin osalta näyttää yksityistyvän ja hintatasollaan rakentavan keskustelun "luokkapohjaiseksi". Köyhät uikoot kesällä!

Hannu Ikonen (sd)
Lieksa

On eläkeläisillä kohta ystäviä

Huhtikuun eduskuntavaaleihin liittyvä vaaliruljanssi alkaa kohta. Tapahtumasta käytän nimitystä Valehtelemisen SM-kisat. Harvinaisen paljon Suomesta löytyy yliälykkäitä miehiä ja naisia. Lupaukset paremmasta ovat mitä kauneimpia, ehkä joku ehdokas taas lupaa verotkin maksettavan valtion varoista.

Eläkeläisille taitettu indeksi on kohta historiaa. Pitää vaan muistaa äänestää eläkeläisyyntöisiä ehdokkaita. Eläkeläisiä on määrällisesti 1,2 miljoonaa. Mikäli tämä ihmisryhmä äänestäisi vain eläkeläisiä, olisivat Eduskunnassa eläkeläiset suurin ryhmä. Eläkeläiset ovat kaikkea muuta, kuin yhtenäinen ryhmä, eriarvoisuutta on vaikka muille jakaa.

Amerikkalaisia aseita mainostava evp. kenraali on eri sfääressä kuin eläkeläissiivooja. Kaikilla puolueilla on omat eläkeläisjärjestöt, eikä yhteistoiminta ole kovin auvoista. On jopa perustettu Eläkeläispuolue, Esko Järvenpään masinoima yritys koki luon-

nollisesti mahalaskun, eikä moisen puolueen perustamista ole enää yritetty. Varaudutaan siksi taitetun indeksin jatkumiseen ja eläkeläisten joutumiseen edelleen leikkauksien kohteeksi.

Kohta on suuria rahanmenoja. Kenraalien pitää saada uusia leikkikaluja. Tosin ja toivottavasti uusi eduskunta hillitsee kovimpien militaristien uhoa. Lisäksi toivon uuden eduskunnan tutkivan minkälaisia sopimuksia päämilitaristi Jussi Niinistö on maailmalla sooloillessaan tehnyt. Kun pääministerinä on täysi nolla, voi näinkin tapahtua.

Reino Welling,
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Toivon sanoma Meksikolle vasemmistovallan voitolla (2/2)

Meksikon uusi vasemmistolainen presidentti Andrés Manuel López Obrador (AMLO) on pitkän linjan meksikolainen oppositiopoliitikko, joka hallitsi maan pääkaupunkia Ciudad de México vuosina 2005–2006. Meksikon presidentin virkaan Obrador astuu 1.12.2018. Hän on luvannut perusteellisia uudistuksia Meksikon talouteen ja hallintoon. Iso edessä oleva tehtävä on kitkeä maasta korruptio ja väkivalta

López Obrador pääkaupungin keskusaueamalla yleisötilaisuudessa vaalipäivän iltana

Vuoden 2006 presidentinvaalit voitti Kansallisen toimintapuolueen (PAN) Felipe Calderón vaalivilpin avulla. Hänen johdolla alkoi sota huumeita vastaan, josta on tullut sota kansaa ja toisina jättelijöitä vastaan. Viimeistään tästä alkoi oikeusvaltion entistä synkempi kriisi ja perustuslain käpertyminen kuolleiksi pykäliksi.

López Obrador kävi kiihkeän vaalikampanjan Edistyksellisen laajan rintaman presidenttiehdokkaana vuonna 2012, mutta osa kansasta nieli vielä äänten ostamisen ja vanhan valtuutetun eli Institutionaalisen vallankumouspuolueen (PRI) tarinan menestyksestä ja muusta mielikuvamarkkinoinnista. Vuoden 2006 vaalien tapaan López Obrador oli valtavan mustamaalauksen ja loanheiton kohteena.

PRI:n Enrique Peña Nieton johdolla köyhyyden kasvu, rakenteelliset ongelmat ja tappaminen jatkui. Yli neljänesmiljoona ihmistä on menettänyt henkensä vuosina 2007–2018 jatkuneessa huumeiden vastaisessa sodassa, jonka vaikutukset säteilevät laajalle meksikolaisessa yhteiskunnassa, vaikka alueellisesti ongelmia esiintyykin vain alle neljäsosassa maata.

Maata kiertäen ja kansanliikettä kasvattaen syntyi Morena eli Kansallinen uudistamiliike, jonka tärkeimpänä päämääränä voidaan pitää julkisen hallinnon puhdistamista korruptiosta. Muita tärkeitä päämääriä on koulutuksen ja työllistymisen parantaminen, maan öljyvarojen pitäminen omissa käsissä sekä tasa-arvoisemman yhteiskunnan luominen.

Kriittisen opposition ääni ja kansanvallan tulkki

López Obradorin kansan suosio perustuu hänen pitkäjänteiselle asemalleen maan merkittävimpänä oppositiojohtajana. Viimeiset 12 vuotta AMLO on kiertänyt maan osavaltioissa, kaupungeissa ja kylissä enemmän kuin kukaan muu poliitikko. Hän siis tuntee maan elinotot ja tavallisen ihmisen osan hyvin.

Yhdeksi Meksikon tragedioihin johtaneista rakenteellisista ongelmista hän nimeää kroonisen matalapalkkaisuuden. Se on syventynyt 1980-luvulta lähtien joka vuosi. Ihmisten ostovoima on laskenut samassa tahdissa. Kuvaavana esimerkkinä López Obrador mainitsee maissilätyn eli tortillan kilohinnan suhteessa minimipalkkaan. Vuonna 1988 pienin palkka riitti 50 tortillakiloon, kun se enää nykyään riittää 6 kiloon. Ei siis ole mikään ih-

me, että viime vuosina Meksiko on voittanut jopa Kiinan ja Intian ja on nyt maailman matalapalkkaisin maa. Tilastolle löytyy useita laskutapoja, mutta olennaista on huomata,

että Kiinassa ja Intiassa palkka suhteessa elinkustannuksiin on kasvanut, kun taas Meksikossa suhde on ollut laskeva.

Samanaikaisesti nuorilta on suljettu mahdollisuuksia opiskella, tehdä työtä ja osallistua yhteiskunnan kehittämiseen. Maa-seutujen asukkaat on hylätty, koska heidän ansiollaan tai viljelmillään ei pahimmillaan ole voinut tyydyttää edes omaa ruokatarvetta. Tämä köyhtyminen ja kurjistuminen on avannut oven kaikenlaiselle taloudelle. Muutto kaupunkiin on kiihtynyt, ja maastamuutto korkeamman ansiotason Yhdysvaltoihin on jatkunut.

Rankaisemattomuuden periaate on romahduttanut oikeusvaltion

Rakenteellinen epätasa-arvo on vahvistanut ennen kaikkea epävirallista taloutta, katukauppaa, pientä yritystoimintaa ja piratismia. Syrjäytyminen on lisääntynyt. Samalla jotkut nuoret ovat altistuneet entistä enemmän päihteiden käytölle. Huumeviljelmät ja huumekauppa ovat lisääntyneet, koska Yhdysvaltojen kysyntä huumeaineille ei ole osoittanut laantumisen merkkejä. Pohjoisen rajan yli etelään suuntautunut laitton asekauppa on lisännyt väkivaltaa. Sekä Meksikon että Yhdysvaltojen viranomaisten korruptio on mahdollistanut huumekaupan kehityksen nykymittoihinsa.

Vaikka väkivalta on keskittynyt vain noin neljäsosaan kaikkiaan 32 osavaltiosta, väkivallan seuraukset ovat ulottuneet laajalle koko yhteiskuntaan. Pahimpana esimerkkinä voidaan mainita oikeusvaltion romahtaminen rankaisemattomuuden ja korruption ristipaineissa. Viranomaisten, poliisien, armeijan, kansainvälisten toimijoiden, huumekartellien sekä muiden osapuolten sekava yhteistyö ei ole vahvistanut luottamusta yhteiskunnan toimivuuteen.

Meksiko on syvässä kriisissä ennen kaikkea oikeistolainen Felipe Calderónin aloittaman huumesodan takia. Vuosien 2007 ja 2018 välillä noin 270 000 ihmisen arvioidaan kuolleen tai kadonneen. Suorat vaikutukset ovat koskettaneet ainakin miljoonaa ihmistä. Epäsuorien vaikutuksien kautta luottamus viranomaisiin on paikoin kadonnut. Pelon maantiede on vahvistunut kautta maan rajoittaen ihmisten toimintaa ja turvallisuuden tunnetta.

Ihmisten mitta tuli täyteen Nyt ihmisten mitta on enemmän

kuin täynnä, raivo kiehuu yli reunojen vaatien yhteiskuntaa muuttamaan. López Obrador on luvannut pitää joka aamu turvallisuusneuvoston kokouksen, jossa maan turvallisuustilannetta seurataan tarkasti ja tapauskohtaisesti. Hänen mukaansa pahaan ei voida vastata pahalla eikä väkivalta vähene väkivallalla. Tarvitaan pureutumista väkivallan syihin, jotka kumpuavat mahdollisuuksien puutteesta, köyhyydestä ja epätoivosta. Moni näkee vankilaan joutumisen tai ammutuksi tuleminen pienempänä riskinä kuin nälkään kuolemisen.

López Obrador on luvannut taata jokaiselle nuorelle paikan julkisessa yliopistossa, joiden paikoista nyky-Meksikossa joutuu taistelemaan Suomen tapaan. AMLO aikoo myös nostaa palkkatasoa moninkertaiseksi. Työpaikkoja aiotaan luoda entistä aktiivisemmin. Tarkoituksena on alueellisen kehityksen vahvistaminen etenkin eteläisessä Meksikossa.

Miljoona dollaria minuutissa

Meksikon ja Yhdysvaltojen välisen kaupan arvo on miljoona dollaria minuutissa, joten on selvää että maiden keskeistä yhteistyötä tarvitaan. López Obrador aikoo lopettaa maissin tuonnin naapurimaasta, koska on häpeä kuinka maailmalle maissin antaneesta maasta on tullut maissin suurin ostaja. Maissinviljelyn kannattavaksi tekeminen toisi työtä maaseudun asukkaille, vaikka muitakin hyviä viljelykohteita avokadoista lähtien on tarjolla.

Maataloustuotteille on myös tarkoitus asettaa takuuhinnat tuotannon tukemiseksi. López Obrador haluaa pyrkiä suurempaan omavaraisuuteen ruoan ja bensiinin suhteen. Kuten hän sanoo, ei ole järkeä tuoda appelsiinimehua toisesta maasta, jos meillä itsellämme on appelsiineja. Hän haluaa panostaa raakaöljyntuottajamaa Meksikon öljynjalostusteollisuuden kehittämiseen.

Suhde Trumpin kanssa alkoi sopuisasti

Jo Barack Obaman aikakaudella karkotettiin USA:sta yhteensä yli kolme miljoonaa ihmistä, mutta nyt karkotukset ovat olleet lisääntymään päin ja ne ovat kohdistuneet jo kauan maassa olleisiin ihmisiin.

AMLO korostaa, että maiden välisten suhteiden on rakennuttava keskeisen kunnioituksen periaatteelle. Meksiko ei voi enää alistua pohjoisen suurvallan intresseille. Sen tulee harjoittaa täyttä itsenäisyyttä tavoitellakseen maansa ja kansalaistensa etua maailmassa. López Obrador on kiihkeä sekaantumattomuuden periaatteen kannattaja, koska hän näkee jokaisen maan oikeudeksi valita itse päättäjänsä ja toimintansa.

Suhde Trumpin kanssa on alkanut hyvin, mistä kertoo pohjoisen naapurin päämiehen pitkän onnittelemisen 2.7. ja hänen ministeriensä vierailu vasta valitun presidentin luona 13.7. Kesken olevat neuvottelut vapaakauppasopimuksesta jatkuvat. Trump suhtautuu myös myönteisesti López Obradorin hänelle toimittamaan kirjeeseen yhteisestä toimintaohjelmasta, jossa pyritään keskittymään erityisesti kysymyksiin siirtolaisuudesta, turvallisuudesta, kaupasta ja kehityksestä.

Meksikoon saapuu vuosittain noin 27 miljardin dollarin arvosta rahalahetyksiä Yhdysvalloista, joka on yksi talouden kivijaloista öljyteollisuuden, turismin ja muiden merkittävien alojen kuten kokoonpanoteollisuuden ohella. Vastineeksi Meksikon olisi kyettävä auttamaan enemmän siirtolaisten perheitä ja tekemään maastamuutosta vähemmän houkuttelevaa.

Kunnianhimoa ei visionääriä puutu

Maaseudun ja pohjoista vähävaraisemman etelän ohella tarkoitus on tukea maan alkuperäisväestön asemaa entistä voimakkaammin, muun muassa kehittämällä yhteisöjen karja-, kalastus- ja metsätaloutta sekä muita talouden muotoja, joihin luokituu myös ekoturismi. 64-vuotiaan vasemmistopoliitikon vihreydestä kertoo suunnitelma istuttaa miljoona hehtaaria puita.

Internetin saanti aiotaan turvata halki koko valtavan maan, jossa elintaso vaihtelee pääkaupungin Ranskan tasosta etelän El Salvadorin tasoon, kuten El Forbes -lehti on todennut. Yhteyden julkisissa tiloissa on tarkoitus olla täysin ilmainen.

Turismia López Obrador suunnittelee tukevana Cancúnista yli osavaltiorajojen aina Palenquehen asti ulottuvalla junayhteydellä, joka eittämättä parantaisi maan kaakkoissiiven kehitysnäkymiä.

Lukioikäisten ja yliopistopiskelijoiden asemaa aiotaan parantaa takaamalla heille apurahoja. Apurahan saivat kaikki julkisen ja yhtenäisen lukiojärjestelmän oppilaat. 300 000 vähävaraista yliopistojen opiskelijaa saisi puolestaan kuukausittaisen avustuksen. AMLO pyrkii työllistämään 2,3 miljoonaa vailla työtä olevaa nuorta, joille on tarkoitus taata kohtuullinen palkka ja koulutus työtehtäviin.

Valtiolliset eläkkeet on tarkoitus tuplatata pääkaupungin tasolle. Vaikka eläkkeiden taso on silloin edelleen puolet minimipalkasta, kehitys kulkee oikeaan suuntaan. Eläkkeistä tulisi nyt halki maan kaikille yhteinen etu. López Obrador aloitti eläkekäytännöt osana sosiaalisia uudistuksiaan 2000-luvun alussa ollessaan pääkaupungin johdossa.

Hallinto ja korruptio kuriin

Maan pahimpina rikollisina López Obrador pitää poliitikkoja ja virkamiehiä, jotka syövät yhteisen moraalien käärimällä yhteisen vaurauden omiin taskuihinsa. López Obrador aikoo laskea presidentin palkkaa puoleen välittömästi virkaan astuessaan. Hän luopuu myös presidentin asuinpaikasta ja presidentillisestä lentokoneesta, jollaista ei edes Yhdysvaltojen presidentillä ole. Presidenttikautensa päättävän Enrique Peña Nieton ylellinen kone ja helikopterilaivasto tullaan siirtämään myyntiin. López Obrador aikoo liikkua tavallisilla kaupallisilla lennoilla. Myöskään presidentin turvamiehiin hän ei näe tarvetta. Oman virkakautensa jatkoon hän asettaa kansan päätettäväksi kesken kuusivuotiskauden.

AMLO arvioi korruption yltävän ainakin 500 miljardiin pesoon vuosittain eli noin 22 miljardiin eu-

López Obrador äänesti 1. heinäkuuta 2018

roon. Todellinen korruptiolasku saattaa olla puolet suurempi. Tämä summa halutaan jatkossa kerätä valtion kirstuun palvelemaan maan kehitystä sen sijaan, että se menee jatkuvana virtana veroparatiiseihin.

Kaikki menestymisen eväät Meksikosta löytyvät, Tabasco osavaltiosta etelästä kotoisin oleva López Obrador muistuttaa. Luonnonvarojen ryöväyksestä huolimatta maassa on edelleen valtavat luonnonvarat. Kansa on mitä työteliäintä ja kulttuuriperimänsä takia mitä sivistyneintä. Ainut mitä maalta on puuttunut on hyvä hallitus. Sellaista maassa ei ole ollut vuosikymmeniä. Samaan aikaan uusliberalismi, yksityistäminen ja rakenteellinen köyhyys sekä väkivalta on lisääntynyt. Nyt on korkea aika saada maahan uusi hallitus, joka voi tervehtyä Meksikon sairastuneen julkisen elämän.

Irti uusliberalismista

400-sivuinen Kansakunnan projekti 2018–2024 kiteyttää todellisen muutoksen sanoman "luoden uuden vision maalle ja esittäen ehdotuksia talouden, politiikan, sosiaalisen elämän ja koulutuksen alalta tavoitteenaan luoda sellaista julkista politiikkaa, joka murtaa alhaisen talouskasvun toimittamattomuuden, sosioekonomisen eriarvoistumisen kasvun ja meksikolaisten perheiden hyvinvoinnin menetyksen, joita viimeiset 35 vuotta ovat merkinneet, tarkoituksenaan aloittaa suunnanmuutos". Toisin sanoen nyt uusliberalismista luovutaan tyystin.

López Obradorin sanoin, nyt on aika laittaa "valtamafia" ja PRI:n sekä PAN:iin yhdessä edustama "saalistava vähemmistö" kuriin. Nyt on aika rakentaa kaikki kansanosat huomioiva hallitus, on tullut todellinen kansanvallan paluun aika.

Uudessa alussa asuu toivo paremmasta huomista kaikille meksikolaisille. Uuden tien rakentamisessa Meksikolla on ollut vain yksi todellinen johtajaehdokas vuodesta 2000. Hänen nimensä on Andrés Manuel López Obrador, joka Morena-liikkeen tukemana saa nyt vihdoin näyttää todelliset kyntensä maailman suurimman espanjankielisen maan sekä noin 130 miljoonan asukkaan Meksikon johdossa. Kansa on vihdoin saanut todellisen edustajansa maan johtoon, kun vaalit 17,5 miljoonan äänin turvin voittanut AMLO pääsee aloittamaan virkakautensa 1.12.2018.

Sami Laaksonen

Editointi: Marjaliisa Siira

Lähteet: INE ja useat kansalliset mediat kuten La Jornada, El Universal, Canal Once, Milenio Televisión, Animal Político

Méxicon kampuksilla kuohuu

Väkivallan kourissa kampaileva Meksiko ei ole onnistunut takaamaan opiskelurauhaa tai suojelemaan opiskelijoita, jotka kokevat päivittäin uhkailua ja silmitöntä julmuutta. Länsimaissakin (kenties aiheuttomasti) arvostettu, Latalalaisen Amerikan suurimpiin yliopistoihin kuuluva Meksikon kansallinen autonominen yliopisto (Universidad Nacional Autónoma de México, UNAM) on kuohunnan keskiossa.

Opiskelijat ovat saaneet tarpeekseen väkivallasta, korruptoituneesta hallintoportaasta sekä puutteellisista opetustiloista, joista joissain ei ole edes pöytiä tai tuoleja. Monet kurssit eivät ole lainkaan voineet aloittaa toimintaansa tänä syksynä, sillä myös opettajista on huutava pula. Ongelmia on sekä UNAMin alaisuudessa toimivan yliopiston että samaan organisaatioon kuuluvien korkeakoulujen kampuksilla.

Mikä johti tilanteen eskaloitumiseen?

Kaikki muistanevat vuoden 2014 suurta mediahuomiota herättäneen joukkosieppauksen, jossa 43 opintomaksujen korotusta vastustanut Ayotzinapan opettajaopiskelijaa katosi jäljettömiin Igualsassa. Parin kuukauden päästä ruumiit löydettiin poltettuina kaatopaikalta ja sen liepeiltä jokivarresta. Tutkinnassa selvisi, että Igualan kaupungin pormestari oli pyytänyt poliiseja estämään opiskelijoiden mielenosoituksen. Tämän jälkeen poliisit olivat luovuttaneet opiskelijat rikollisjengin käsiin, missä nämä saivat lopulta surmansa.

Edellä mainittu on raadollinen kuvaus Meksikon viranomaisten korruptiosta ja mielenosoittajien vaimentamisesta. Mutta "Los 43", jolla tapaus Meksikossa tunnetaan,

ei valitettavasti ole ainoa laatuaan. Sen jälkeen on tapahtunut lukuisia opiskelijoihin kohdistuneita väkivallantekoja, joista muutamia luetellakseen:

- **31. maaliskuuta 2015**, eläinlääketieteen opiskelija Javier Pérez Anguiano löydettiin kuolleen matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan edustalta. Miehen päässä oli merkkejä ulkoisesta väkivallasta.

- **27. kesäkuuta 2016**, yliopiston työntekijä José Jaime Barrera Moreno murhattiin kemian laitoksella.

- **3. toukokuuta 2017**, matemaatiikan tutkimuslaitoksen opiskelija Lesvy Berlín Rivera Osorio löydettiin kampusalueen puhelinkopista kuristettuna. Tapaus aiheutti laajoja mielenosoituksia naisten ja opiskelijoiden turvallisuuden puolesta.

- **12. kesäkuuta 2017**, hammaslääketieteen opiskelija Víctor Orihuela Rojas löydettiin kuolleen filosofian ja kirjallisuuden tiedekunnan tiloista.

- **27. heinäkuuta 2017**, lääketieteen opiskelija Rosa Analí Aparicio Vegan ruumis löydettiin FES Iztacalanin kampukselta. Viranomaiset käynnistivät ohjelman "¡Ponte vivo! Cuidate es un buen hábito" (vaapaasti suomennettuna: "Pysy elossa! Itsestään huolta pitäminen on

hyvä tapa"). Ohjelma aiheutti suurta vihaa opiskelijoissa, koska sen tarkoitus oli siirtää vastuu UNAMin turvallisuuspalvelulta opiskelijoille itselleen.

- **22. helmikuuta 2018**, FES Acatlánin professori María Luisa N oli lähdössä töistä, kun häntä ammuttiin kampusalueen parkkipaikalla. Professori kiidätettiin vakavasti loukkaantuneena sairaalaan. Vain muutamaa päivää aiemmin kahta naisopiskelijaa haavoitettiin päähän heidän ollessaan matkalla Acatlánilta Naucalpanin kampukselle.

- **23. helmikuuta 2018**, ainakin kaksi kuoli ja yksi haavoittui UNAMin alueella tapahtuneessa aseellisessa selkkauksessa, jonka väitettiin liittyneen huumeidierien valtataisteluun. Yliopisto kiirehti ilmoittamaan, ettei uhreilla ollut mitään tekemistä oppilaitoksen kanssa.

- **27. huhtikuuta 2018**, kirjallisuuden opiskelija Mariela Vanesa Díaz Valverde katosi jäljettömiin matkalla kotoaan yliopistolle. Díaz Valverde on edelleen kateissa.

- **21. elokuuta 2018**, humanistisen korkeakoulun (CCH Azcapotzalco) opiskelija Miranda Mendoza Flores siepattiin ja murhattiin. Mendoza Floresin ruumis löytyi myöhemmin poltettuna.

Sudet lampaiden vaatteissa

Opiskelijayhteisön mitta täyttyi ja levottomuudet kuohahtivat valloilleen syyskuun ensimmäisellä viikolla. Mendoza Floresin tapauksen jälkeen UNAMin alaisuudessa toimivan CCH Azcapotzalcon opiskelijat vaativat rauhanomaisella marsilla turvallisuutensa takaamista. UNAMin hallintorakennuksen edustalla järjestetty marssi muuttui nopeasti väkivaltaiseksi, kun "porros" nimellä tunnetut, UNAM-organisaation sisällä vaikuttavat puolisolitaaliset opiskelijaryhmittymät alkoivat pahoinpidellä marssille osallistuneita opiskelijoita polttopulloilla, kivillä ja teräseillä. 14 opiskelijaa haavoitui, osa vakavasti.

Oikeistolaisilla porroilla on pitkät perinteet Meksikon koulumaailmassa, jonne he ovat soittautuneet erinäisten poliittisten tahojen ja UNAMin hallinnon etujen ajajina. Porriales-järjestöihin kuuluvat porrot ovat kytköksissä useisiin eri sektoreihin aina puolueista (mm. PAN ja PRI), viranomaisiin ja rikollisjengeihin. Heidän pääasiallinen tehtävänsä on valvoa muita opiskelijoita, aiheuttaa häm-

minkä ja estää vallankumoukselliset mielenosoitukset. Porroja on kaikilla korkeammilla opintoasteilla aina lukioista korkeakouluihin ja yliopistoihin. Heihin kuuluu myös opiskelijajyhdistysten edustajia, joten taistelu näitä väkivaltaisia huligaaneja vastaan on vaikeaa.

Porrojen alkuperä juontaa juurensa 1940- ja 50-luvuille, jolloin UNAMin hallinto ja Meksikon valtio kokosivat heidät vastapainoksi yliopiston vasemmistolaisille opiskelijajärjestöille. Nykypäivänä porrot ovat kuin terroristeja ilman selkeää ideologiaa.

Opiskelijat vaativat konkreettisia toimia

Väkivaltainen hyökkäys oikeuksiaan ajavia opiskelijoita vastaan sai aikaan laajamittaiset protestit UNAMin ja Mexico Cityn lähialueiden kampuksilla. Viime päivinä koulut ovat kärsineet lakkoilusta ja paikoin opiskelut ovat pysähtyneet kokonaan. UNAMin edustajat ovat toistuvasti pahoitelleet opiskelijoiden ja opetushenkilöstön kohtaamaa väkivaltaa, mutta opiskelijat näkevät or-

ganisaation olevan täysin hampaton julmuuksien edessä ja suojelemaan porros-ryhmittymien jäseniä. Vaikka kampuksille on palkattu turvallisuusviranomaisia, ovat vartijat olleet kykenemättömiä estämään veritekoja. Monet opiskelijat ovat lisäksi tehneet valituksia vartijoiden heihin kohdistamasta kaltoinkohtelusta ja uhkailusta.

Ystävänä opiskelee UNAMissa politiikan ja yhteiskuntatieteiden laitoksella, mistä hän raportoi tämänhetkistä tilannetta. Hänen mukaansa on käynyt selväksi, ettei turvallisuusviranomaisia ole järjestetty kouluille takaamaan opiskelijoiden turvallisuutta, vaan tukahduttamaan kaikenlainen UNAMIin kohdistuva protestointi ja kritiikki. Opiskelijat vaativat yliopisto-organisaation rehtorin, Enrique Graue Wiechersin ja turvallisuusosaston johtajan, Teófilo Liconan irtisanomista, porroihin kuuluvien opiskelijoiden erottamista sekä UNAMin turvallisuusosaston alasajoa.

"Cee" 25.9.2018

Minulla on unelma

Martin Luther King, Jr murhattiin ampumalla päähän 4.4.1968. Ohessa häneltä pari lainausta: "Meidän täytyy kansakuntana käydä läpi perusteellinen arvojen vallankumous. Tavarakeskeisestä yhteiskunnasta täytyy siirtyä nopeasti ihmiskeskeiseen yhteiskuntaan. Kun koneet ja tietokoneet, voitontavoittelu ja omistusoikeudet nähdään ihmisiä tärkeämpinä, rasismien, äärimmäisen materialismin ja militarismien jättiläiskolmoset käyvät voittamattomiksi." ("Beyond Vietnam", puhe New Yorkissa 4.4.1967). Puheessa hän arvosteli rajusti Yhdysvaltain ulkopoliittikkaa ja kutsui Yhdysvaltoja muun muassa "maailman suurimmaksi väkivalan lietsojaksi".

Kirjassaan vuodelta 1967 "Where Do We Go from Here: Chaos or Community?" hän kirjoitti: "Muutokset ovat käytännössä olleet tähän asti kansakunnalle halpoja. Tehdyt pienet uudistukset on saatu alennushintaan. Siitä, että mustat pääsevät valkoisten kanssa samoille lounastiskeille, samoihin kirjastoihin, samoihin puistoihin, hotelleihin ja muihin palveluihin, ei koidu kuluja eikä verorasitusta [...] Todelliset kustannukset ovat edessäpäin [...] Mustille alennuksella hankittu koulutus täytyy tulevaisuudessa ostaa täyteen hintaan,

jos opetuksen laatu halutaan saavuttaa. Työpaikkoja on vaikeampaa ja kalliimpaa luoda kuin äänestyslappuja. Miljoonia ihmisiä asuttavien slummien hävittäminen on paljon monimutkaisempaa kuin yhteisten bussien ja lounastiskien järjestäminen."

Todennäköisesti J. Edgar Hooverin perustama FBI Counterintelligence Program eli COINTELPRO-ohjelma oli murhan takana. Se perustettiin peittämään likaisia temppejuja.

Hannu Kautto

Muuttuuko ihminen?

Esimerkkini koskee neljän Tolkeen kylästä Lieksan ja Nurmeksen rajamailta kotoisin olevan Ruokolaisen veljeksien (aseistakieltäytyjiä) raa-kaa murhaa suolle 15.4.1918. Kirjoitin heistä viimeisessä kirjassani "Kesän 1918 muistot", mutta silloin tietolähteet suljettiin.

Historiantutkija Nurmeksesta sanoi tietävänsä nimet, mutta ei uskalla niitä paljastaa vielä eläessään. Suojeluskuntalainen opettaja ilmoitti, että ei niin pieniä virheitä pitäisi penkoa.

Lopultakin tapahtuman vuosipäivänä sanomalehti Karjalainen julkaisi suojeluskuntalaisten nimet taustakirjoitusten kera. Tässä ne ovat: Murharyhmää joh-

Olen tutkinut vuoden 1918 tapahtumia ja julkaissut näistä asioista myös kirjoja. Murhaajien tapana on kieltää rikoksen tapahtumien tai ainakin he yrittävät estää tekijöiden nimien julkaisemisen.

ti **Pekka Piironen** Paiholasta. Oppaana oli **Matti Utriainen** Jongunjoelta. Muita ryhmään kuuluneita olivat: **Tuomas Lukkarinen** ja **Mikko Savelius** Jongunjoelta, **Mikko Nevalainen** ja **Mikko Timonen** Höljälästä sekä **Yrjö Kyrö** Nurmeksesta.

Onko sitten nyt kaikki hyvin?

Tekoa ei ole tuomittu murhina vaan, puhutaan jopa sodassa kaatuneista! Murhapaikalle on pystytetty SKDL:n toimesta pieni muistomerkki.

Entinen kokoomuksen kannanvaltuutettu pahoittelee tapahtuman politisoimista, koska kivessä on nuo kirjaimet SKDL. Eivät sentään ole kiveä kaataneet tai räjäyttäneet kuten monesti aiemmin.

Pieni osa ihmisistä on katunut tekojaan ja muuttunut paremmiksi, mutta väkivaltaiset järjestöt uhkuvat yhä uutta sotaa ja rauhallisten ihmisten tappamista.

Unto Kiiskinen kirjailija Jokioinen

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 8)

Ensi vuonna tulee 80 vuotta Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan 23.8.1939 solmiman hyökkäämättömyyssopimuksen eli ns. Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoitteena oli ohjata Saksa ja Japani hyökkäämään Neuvostoliittoon ja jotka tämän vuoksi jarruttivat Hitlerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa. Neuvostoliitto teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen kollektiivisen liiton toisen maailmansodan ehkäisemiseksi. Silloiset Englannin, Ranskan, USA:n sekä eräiden muiden maiden hallitukset olivat uskomattoman sokeita näkemään, mihin Hitler-Saksa suuntasi maailman kehitystä. Julkisessa propagandassa tapahtumaan liittyvät asiat on tänään käännetty pääläelleen. Neuvostoliitto leimataan Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Sota kypsyi kuitenkin kapitalistien tavoitteissa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti hyökkäyksen kohteeksi ja välikappaleeksi Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä sodan synnyttäneiden kapitalistivaltojen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tätä asiaa sekä sen merkitystä ymmärretään tänäänkin hyvin huonosti. Siksi Kansan ääni paneutuu kysymykseen tässä artikkelisarjassa. Sarjan edelliset osat ilmestyivät Kansan äänen numeroissa 4-6/17 sekä 1-4/18. Tässä osassa (8) käsittelemme tilanteen kiristymistä Euroopassa ja Aasiassa, Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton sotilaallisia neuvotteluja ja niiden ajautumista umpikujaan sekä Neuvostoliiton ja Saksan hyökkäämättömyyssopimuksen solmimista ja siihen johtaneita syitä. Kirjoitussarjan viimeisessä osassa (KÄ 6/18) analysoimme vielä tarkemmin tämän sopimuksen syntymistä, merkitystä ja vaikutusta.

Ranska ja Englanti ”pelasi-vat aikaa”

Kolmen vallan sotilaallisiin neuvotteluihin länsimaat laittoivat henkilöt, joilla ei ollut valtuuksia tehdä ratkaisuja. Tämä selvisi heti neuvottelujen alkuvaiheessa. Neuvostoliiton valtuuskuntaa johti puolustusasiain kansankomissaari K.J. Vorosilov. Neuvostohallitus oli syvästi kiinnostunut neuvottelujen saattamisesta päätökseen. Neuvotteluihin laadittiin neuvostohallituksen esitys kolmen vallan sotilaalliseksi yhteistyösuunnitelmaksi. Harhautumisen välttämiseksi valtuuskunta oli varuillaan länsivaltojen ai-keiden suhteen, joista ei oltu vielä täysin varmoja. Lyhyessä ajassa neuvostoliittolaiselle osapuolelle selvisi, että Ranskan ja Englannin valtuuskuntien tehtävänä ei ollut viedä neuvottelua päätökseen.

Vorosilov avasi ensimmäisen istunnon 12.8.1939 ja esitti valtuutensa. Tämän jälkeen hän pyysi Draxia ja Doumencia esittämään valtuutensa. Osoitautui, että Drax oli saapunut Moskovaan ilman valtuuksia ja ilman oikeuksia sotilaallisen konvention allekirjoittamiseen. Ennen neuvotteluja Neuvostoliiton ulkoasiain kansankomissaari oli painottanut, että valtuuskunnilla tulee olla asiaan kuuluvat valtuudet. Sovittiin, että neuvottelut aloitetaan ehdolla, että Drax esittää valtakirjansa myöhemmin.

Tämän jälkeen Vorosilov pyysi neuvottelukumppaneita esittämään ehdotuksensa toimenpiteiksi, joilla heidän käsityksensä mukaan turvataan kolmen liittolaisvaltion yhteinen puolustusjärjestelmä. Jälleen selvisi, että Englannilla ja Rans-

kalla ei ollut tällaista suunnitelmaa.

Englanti ei ollut varautunut sotilaallisiin vastatoimiin

Neuvottelut jatkuivat 13.8.1939. Vorosilov esitti Englannin valtuuskunnalle kysymyksen, että montako divisioonaa Englanti kykenee toimittamaan Ranskaan torjumaan Saksan hyökkäystä? Vastaus oli, että viisi jalkaväki- ja yksi motorisoitu divisioona. Tämä merkitsi, että Saksan hyökkäyksen kohdistuessa Ranskaan Englanti aikoo pysytellä sivussa. Myöhemmin selvisi, että tarkoitukseen Englanti oli varannut vain kaksi divisioonaa. Tämän jälkeen Vorosilov nosti esiin kysymyksen miten Ranskan ja Englannin käsityksen mukaan Neuvostoliiton tulee osallistua sotaan hyökkääjää vastaan, koska taistelusketukseen hyökkääjän kanssa päästäkseen Puna-armeijalla tulee olla läpikulku-oikeus Puolan ja Romanian alueiden kautta. Tähän kysymykseen Ranskan ja Englannin valtuuskunnilta ei saatu vastausta missään vaiheessa. Tiedämme, että 14.8.1939 istunnon jälkeen Drax teki arvion: ”Uskon tehtävämme olevan lopussa”. Englannin ja Ranskan edustajat esiintyivät, kuin tämä viimeinen kysymys olisi tullut heille ylätyksenä. Kysymystä oli kuitenkin sivuttu monesti aiemminkin. Ranska otti sen esille jo 11.7.1939 nootissaan Englannille. Myös Strang oli huomauttanut kirjessään Foreign Officelle 20.7.-39, että kolmen vallan sotilaallisesta osasta päästään yksimielisyyteen vasta, kun Puna-armeijalle saadaan sodan sattuessa lupa kulkea Puolan alueen kautta.

Puna-armeijan yleisesikunnan päällikkö Šapošnikov esiti

istunnossa 15.8.1939 Neuvostoliittolaisen osapuolen laatiman kolmen vallan sotilaallisen yhteistyön suunnitelman. Šapošnikov ilmoitti Neuvostoliiton olevan valmiina toimittamaan hyökkääjää vastaan 136 divisioonaa, 5000 raskasta tykkiä, 9500 psvaunua ja runsaat 5000 taistelulentokonetta sekä paljon muuta materiaalia. Vastausta Neuvostoliiton esittämään tärkeään kysymykseen, miten Neuvostoliiton tulee osallistua sotaan, ei kuitenkaan saatu 17.8.1939 mennessä. Silloin neuvottelut keskeytettiin Draxin pyynnöstä 21.8.1939 saakka. Selkeä todistus neuvottelujen hedelmättömyydestä oli se, että länsivaltojen vas-

tausta ei saatu 21.8.-39 istuntoon. Tämä jäikin sotilasvaltuuskuntien viimeiseksi istunnoksi.

Länsivalvat torjuivat Neuvostoliiton

Myöhemmin selvisi, ettei Englannin valtuuskunta voinut saada ohjeita kotimaastaan, koska hallitus oli lähtenyt Elokuussa lomalle, vaikka tiedettiin Saksan suunnitelmasta hyökätä Puolaan elokuun lopulla. Kuitenkin Foreign Office pakotti Halifaxin Lontooseen 18.8.1939. Hän päätti olla kutsumatta pääministeriä Lontooseen ja jätti kaikki päätökset 22.8.1939 maanantaille, jolloin hallituksen tuli palata työpaikalleen. Länsivaltojen suhtautuminen kolmen vallan sotilaallisiin neuvotteluihin osoitti, etteivät Englannin ja Ranskan hallitukset halunneet yhteistyötä Neuvostoliiton kanssa, vaan pitivät yllä toivoa päästä sopimukseen Hitleriläisten kanssa.

Tämä politiikka sai tukea USA:sta. Historioitsija F. Shuman ilmaisi, että USA:n hallituspiireissä pidettiin parempana Puolan tuhoa kuin Neuvostoliiton sille antamaa apua. Kaikki toivoivat sotaan Saksan ja Neuvostoliiton välillä. Kuitenkaan Englanti, Ranska ja USA eivät kyenneet ohjaamaan historiaa toivomaansa suuntaan. Japani, Saksa ja Italia nostivat avoimesti esiin kysymyksen maailman jakamisesta uudelleen heidän eduksi. Ainoa suurvalta, jonka kanssa Saksa ei uskaltanut mitteleämään voimiaan, oli Neuvostoliitto. Tämä oli keskeisin syy länsivaltojen politiikan epäonnistumiseen.

Müncheniläinen politiikka toistuu Kauko-idässä

Tilanteen kiristyessä Euroopassa, kärjisty myös Kauko-idässä. Japani valtasi uusia alueita Kiinalta. Kansanjoukkojen painostamana Kiinan hallitus teki vastarintaa. Kauko-idän tilanteeseen vaikutti kielteisesti Ranskan ja Englannin antautuminen Münchenissä. Japanilaiset ymmärsivät, että heidän ei tarvinnut pelätä länsimaiden vastatoimia. Japani suoritti 12.10.1939 Kantonin lähelle maihinnousun ja valtasi nopeasti Kantonin ja Hankoun. Neuvostoliitto tuki Kiinaa ja myönsi sille 13.6.1939 uuden lainan sotatarvikkeiden ostamiseen. Kiina sai mm. 300 lentokonetta, 500 tykkiä, 5700 konekivääriä, 50000 kivääriä ja 850 kuorma-autoa sekä runsaasti muuta materiaalia. Myös Kiinan kehittyvää armeijaa auttoivat vapaehtoiset neuvostoliittolaiset lentäjät.

Englannin antautuminen Tientsinissä

Japanilaiset käyttivät hyväkseen tilannetta, johon Englanti oli Euroo-

Molotov-Ribbentrop-sopimus allekirjoitetaan Moskovassa 23.8.1939. On sanottu, että silloin ”Hitler ja Stalin jakoivat maailman” tai ”Sopimuksella aloitettiin 2. maailmansota” ym. Tosiasia on, että toisen maailmansodan alku oli silloin jo kaikkien tiedossa. Ilman sopimusta Neuvostoliiton asema eristettynä olisi ollut vaikea. Sopimus merkitsi, että Saksan hyökkäystä Neuvostoliittoon viivytettiin kaksi vuotta ja länsivaltojen yritys ohjata Saksan hyökkäys Neuvostoliittoon meni myttyyn. Ei ole ihme, että sopimus aiheuttaa lännessä edelleen raivoa.

passa ajanut itsensä. Se alkoi häätää Kiinalta valloittamiltan alueilta pois englantilaisia kilpailijoitaan. Kesäkuussa 1939 Japanin Kiinassa olevat sotavoimat saartoivat englantilaisen toimilupa-alueen Tientsinissä. Halifax tiedotti Ranskan hallitukselle Japanin asettaneen vaakalaudalle muiden valtioiden aseman Kiinassa. Englannin hallituksen ulkopoliittinen komitea käsitteli Kauko-idän tilannetta 19.6.1939. Esikuntapäälliköt arvioivat sodan kauko-idässä vaaralliseksi. Chamberlain totesi, että on päästävä sopimukseen japanilaisten kanssa. Hallituksen ministerit ilmaisivat pelkonsa, että maa saattaa joutua nöyryyttävään antautumiseen ja kansan arvostelun kohteeksi. Esitettiin myös pelko maan joutumisesta sotaan samanaikaisesti Italiaa, Japania ja Saksaa vastaan. Englannin hallitus haki apua USA:lta, mutta USA ei tässä tilanteessa pyyntöön reagoinut. Siksi Englanti oli pakotettu aloittamaan neuvottelut sopimuksesta Japanin kanssa. Ivan Maiski Lontoosta tiedotti Moskovaan 24.6.1939, että selkkaus etenee todennäköisesti ”müncheniläistä latua”. Englannin luotettavin liittolainen Kauko-idässä olisi ollut Neuvostoliitto, mutta yhteistyöstä sen kanssa ei edes puhuttu 19.6.1939 kokouksessa. Englannin ja Japanin sopimus julkaistiin 24.7.1939. Se ei poikennut länsivaltojen aiemmas- ta Euroopan politiikasta. Sopimuksessa Englanti käytännössä tunnusti Japanin asevoimat Kiinalta anastamiensa alueiden laillisiksi hallitsijoiksi. Parhaana vaihtoehtona länsimaat pitivät Kauko-idässä sotaan Japanin ja Neuvostoliiton välillä.

Halhin Gol oli muistutus länsivalloille ja Hitlerille

Länsivaltojen toiveilla Japanin ja Neuvostoliiton ajautumisesta sotaan oli katetta. Japani toi useissa yhteyksissä esiin, että sen ensisijainen vihollinen oli Neuvostoliitto. Tästä tiedotti Roomaan mm. Italian laivastoasiamies Giorgis 27.5.1939. Japani hyväksyi keväällä 1939 ison asevoimiensa laajennussuunnitelman, voidakseen käydä sota kahdella rintamalla sekä Kiinaa että Neuvostoliittoa vastaan. Japanin yleisesikunnan everstiluutnantti Sejima myönsi Tokion sotarikos-

oikeudenkäynnissä Japanin sodanjohdon tärkeimmän päämäärän v. 1939 olleen voimien keskittäminen Itä-Mantšuriaan. Tavoitteena oli mm. Vorosilovin, Vladivostokin, Habarovskan ja Kuibyševkan valloittaminen. Toukokuussa 1939 Japani yritti valloittaa Mongolian kansantasavallalle kuuluvan alueen Halhin-Goljoen luona. Neuvostoliitto auttoi sotilaallisesti Mongoliaa, jonka kanssa sillä oli avunantosopimus. Kuu-kausien ajan alueella käytiin ankaria taisteluja. Ilmastaisteluissa 28.5.-24.7. välisenä aikana ammuttiin alas 199 Japanin lentokonetta. Kaatuneina Japani menetti heinä-elokuussa 18900 sotilastaan. Samaan aikaan kun Moskova oli lopullisesti selvinnyt, että Englanti ja Ranska eivät pyri Saksan vastaiseen sopimukseen Neuvostoliiton kanssa, aloittivat Puna-armeija ja Mongolian armeija yhteishyökkäyksen 20.8. aamulla japanilaisia miehittäjiä vastaan. Kuuden päivän taistelun jälkeen Japanin 6 A saarrettiin ja tuhottiin pala palalta lopullisesti 30.8.1939 illalla. Näin estettiin Japanin yritys luoda Hitlerin tueksi itärintama Neuvostoliittoa vastaan (katso KÄ 3/18 sivu 13).

Hitler pelkäsi vain Neuvostoliittoa

Neuvostohallituksen ponnistelut Saksan vastaisen rintaman luomiseksi eivät tuottaneet tulosta. Münchenin sopimuksen jälkeen Neuvostoliitto oli eristettynä. Maa oli uhattuna kolmelta suunnalta: (1) Hitler-Saksan, (2) Japanin ja vielä (3) Imperialististen länsimaiden taholta. Neuvostodiplomatian tehtäväksi muodostui, kun yleistä rauhaa ei kyetty turvaamaan, rajoittaa kahden imperialistisen leirin sotilaallisen selkkauksen vaikutusalueita ja pitkittää neuvostomaan joutumista sotaan. Historia on osoittanut, että aina vaikeissakin tilanteissa löytyy ratkaisumahdollisuuksia. Niin oli tässäkin tapauksessa. Espanjan sota, Hasanjärven taistelut, Neuvostoliiton apu Kiinalle ja esiintyminen Tšekkoslovakian kysymyksessä sekä Halhin-Goljoen taistelut osoittivat Neuvostoliiton olevan valtio, jonka kanssa Hitler varoi joutumasta selkkaukseen. Hitleriläiset myös tiesi-

Jatkuu sivulla 13

Žukov selostaa Tšoibalsanille, Mongolian päämiehelle, kuinka Japanin 6. armeija lyötiin elokuussa 1939.

Sosiaali- ja terveydenhuolto liiketoiminnaksi

Jatkoa sivulta 7

Olen työskennellyt koko 2000-luvun ammatillisessa kuntoutuksessa mielenterveyskuntoutujien parissa. Olen havainnut tuona aikana, kuinka kuntoutuspalvelut ovat yksityistyneet ja keskityneet. Tarjotut palvelut ovat tuotetistettu viime vuosina kiihtyvässä tahdissa markkinataloushenkiseksi. Yhteiskunnan tarjoamaa tukea kolmannen sektorin toimijoille on karstittu myös ankarasti. Kilpailutus on tappanut monen pienen palveluntuottajan. Kansallinen ja kansainvälinen yksityissektori himoitsee jo osuuttaan sosiaalisista markkinoista. Tärkeintä uusissa kuntoutustehtaissa näyttävät olevan mahdollisimman suuret kävijämäärät ja kuntoutuspäivien paljous. Kuntoutustehtaiden tarjoama suuri ryhmäkoko soveltuu oman kokemukseni mukaan huonosti mielenterveyskuntoutujien kuntoutukseen. Päättäjät eivät ole kiinnostuneita alan ammattilaisten ja kuntoutujien mielipiteistä kilpailutuksen tarpeellisuuden suhteen.

Taantumuksellinen Suomi

Suomessa on valtava joukko syrjäytyneitä ja syrjäytymisuhan alaisia työkäisiä ihmisiä. Näihin lukeutuu mm. ammattitaidotonta nuorisoa, osatyökäisiä (vajaakuntoisia), työkyvyttömyyseläkkeellä olevia, työttömiä, sairaita ja vammaisia ihmisiä. Maastamme löytyy valtava joukko pienituloisia ihmisiä, jotka eivät ole työelämän käytävissä jonkin toimintakykynsä rajoitteen vuoksi (fyysinen, kognitiivinen,

psyykinen ja sosiaalinen). Sosiaalihuollon roolina näyttää olevan korvata tulevaisuudessa osan työvoimamahallinnon yhä vähenevistä tehtävistä ja palveluista. Yksityissektori on kiinnostunut tämän valtavan ihmisjoukon tarvitsemista sosiaali- ja terveyspalveluista, koska niistä on lohkaistavissa pienillä työvoimakustannuksilla – yhteiskunnan taloudellista tukea nauttien – sievoiset liikevoitot.

Suomi on siitä merkittävä yhteiskunta, että jos sen sosiaali- ja terveydenhuoltoon kuuluvaa jotain osakokonaisuutta muutetaan, niin oikeastaan vain nimi muuttuu uudeksi ja toimintaresurssit sen sijaan vain kapeutuvat. Hallituksiemme tarjoama tasa-arvoisuus on tarkoittanut 2000-luvulla pienituloisten ja huono-osaisten ihmisten yhä huonompaa kohtelua ja yhteiskunnan tarjoamien palveluiden heikentämistä.

Helsingin kalasatamassa toimii jo jättiläismäinen terveys- ja hyvinvointikonserni. Tämä sote-palveluiden makkaratehdas ja kierrätyskeskus tarjoaa terveysasemapalveluita, aikuisten ja nuorten sosiaalityötä, suun terveydenhoitoa, psykiatria- ja päihdepalveluita, toimintaterapiaa, sosiaali- ja asumisneuvontaa sekä vanhus- ja vammaispalveluita. Ongelmat eivät poistu, kun kaupunginosakohtaiset terveysasemat, kunnalliset psykiatrian ja vammaisten poliklinikat korvataan liukuhihnoin, kun ihmistyövoima minimoidaan sekä kun perusteriini hoidetaan tietotekniikan ja robotiikan avulla. Minä en pidä siitä, että yhteiskunnan mielenter-

veyskuntoutujille suuntaamia asumis-, kuntoutus- ja lääkäripalveluita kilpailutetaan ja lakkautetaan. Yksityistämisen myötä tähän toimintaan kohdistetut verovarot siirtyvät yksityisten palveluntuottajien liiketoiminnan ylläpitämiseen.

Mielestäni kunnan ja myös maakunnan tärkein tehtävä on edistää asukkaidensa – ei liike-elämän – hyvinvointia. Jokaisella ihmisellä sekä terveellä että vammaisella tulisi olla oikeus ihmisarvoisen elämän edellyttämään turvaan, kohtuulliseen toimeentuloon ja huolenpitoon koko elämänsä ajan. Perusturvamme ja ihmisoikeuksiemme turvaamiseksi me tarvitsemme vahvan uusliberalismin vastaisen kansanrintaman.

Matti Laitinen

..entinen kolmannen sektorin ja kunnan kuntoutustyöläinen 31.8.2018

Lähteet: Finlex.fi, valtiovaraministeriö, STTK, Valor: Suomen sosiaali- ja terveystoimiala 2018 -julkaisu, THL, Tilastokeskus sekä Talous ja yhteiskunta/ Juhani Lehto ja Sairaanhoidtaja-lehti.

Huom! Etsi DIVA-kirjakaupasta kaikki tärkeät käsikirjastostasi puuttuvat kirjat. Linkki kirjaluetelloon Kommunistien Liiton etusivun kautta: <https://www.kommunistienliitto.com/>

Yrittäjät jakavat ruokaa – Sampo Terho ryhtyi politikoimaan!!

No joo, tarvittiin näemmä Sipilän yökkärämäinen hallitus herättämään yrittäjissä solidaarisuus. Monet yrittäjät alkavat kuulemma jakaa ruokaa lapsille. Tämä tarkoittanee sitä, että he alkavat myös köyhien perheiden äideille tarjoamaan kokoaikaisia töitä ja asianmukaisia palkkoja, jotta lapset tulevat saamaan kotona syötävää.

On harmi kun yrittäjien silmät ovat olleet näin kauan ummessa vai ovatko he eläneet jossain ihmeen kuplassa? Meinaan pätkä – ja orjatoista on jo aikoja sitten tullut maan tapa ja se taas on tarkoitannut, kuinka köyhien perheiden lapset ovat kärsineet kurjuudesta.

Sipilän hallitus löi ison vaihteen päälle kurittamalla monin eri tavoin heikoimmassa asemassa olevia. Kohta neljä vuotta lapset ovat joutuneet näkemään niitä raipan iskuja, joita Sipilän hallitus on vihuttanut heidän isilleen ja äideilleen.

Tarvittiin ammattiyhdistysliike ja sen muutamien päivien lakkoilu herättämään yrittäjien huoli lapsien nälästä. Tarvittiin lakkoilua, että ministeri Sampo Terho heräsi huomaamaan, että herranen aika, lapset voivat nähdä nälkää.

Hetkinen, joku tässä nyt mättää? Eikö muutama viikko sitten kerrottu tutkimuksesta, kuinka huonosti lapset syövät kouluruokaa? Kertoivatko Suomen yrittäjät silloin huolensa? Vastuuministeri taisi lausua jotain poliittista höpinää.

Miksi siis nyt vasta nousi kohu kouluruokailusta vaik-

ka se keskeytyy vain muutamaksi päiväksi, jos siksiäkään? Ettei vaan nyt politikoitaisi ja vieläpä lapsia hyväksikäyttäen? Sampo Terholta olisi ollut koko hallituskausi aikaa kohentaa nälkää näkevien lasten asemaa, miksi et sitä tehnyt miksi nyt vasta heräät?? Hyi hyi sinua ulkoilu vai mikä ministeri olitkaan Sampo Terho, miten rumaa politikointia nyt poliitikon uras viime metreillä olet yltyntyn harrastamaan!!

Hyi teitä yrittäjät kun lähdette politisoimaan tilannetta, jossa vain ja ainoastaan on kysymys työntekijöiden yhdenvertaisuudesta työelämässä, vieläpä perustuslaillisesta sellaisesta.

On yrittäjiä, jotka pyyteetömmästi tekevät hyväntekeväisyttä ilman suurta älämölöä, antavat ruokia jakeluun jne. He eivät politikoi hyväntekeväisytydelään, heillä on sydän paikallaan. He myös pitävät huolta työntekijöistään. Heitä pienyrittäjinä, arjen vaikeuksissa ja jaksamisessa arvostan. Tuntemani pienyrittäjät eivät koskaan kaada vaikeuksiaan työntekijöiden syyksi. Heille hatun nosto.

Akseli

Sota kypsä kapitalistisen maailman sisällä Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 7)

Jatkoa sivulta 12

vät joutuvansa tukalaan asemaan mikäli Neuvostoliiton, Englannin ja Ranskan liittoutuminen toteutuu. Tämä oli yksi syy siihen, että kevästä 1939 saakka Hitlerin hallitus osoitti kiinnostusta normalisoida suhteensa Moskovaan. Saksan hallitus esitti 20.5.1939 Neuvostoliiton ja Saksan kauppaneuvottelujen jatkamista. Maiden suhteiden parantamisen otti puheeksi Saksan ulkoministeriön valtiosihteri Weizsäcker toukokuun lopulla. Selvemmin asia otti esille Neuvostoliiton asiantuntijan Astahovin kanssa 17.6.1939 Saksan Moskovan lähettiläs Schulenburg. Näihin yhteydenottoihin Neuvostoliitto ei reagoinut ja Saksan yhteydenottoissa syntyi tauko.

Saksa aloitti tunnustelut

Saksan tunnustelut jatkuivat heinäelokuussa Schulenburgin ilmaistessa 25.7.1939 Neuvostoliiton Saksan asiantuntijalle, että suhteiden parantaminen Neuvostoliiton kanssa on välttämätöntä. Tähänkään Neuvostoliitto ei reagoinut. Tämän jälkeen Ribbentrop ilmoitti 3.8.1939 Neuvostoliiton asiantuntijalle, "ettei Neuvostoliiton ja Saksan välillä ole kysymyksiä, joita ei voida ratkaista." Tähänkään Neuvostoliitto ei vastannut. Neuvostohallitus tajusi hyvin selvästi Saksan tavoitteet sen hakeutumisessa yhteistyöhön neuvostohallituksen kanssa. Lausunossaan Moskovan Berliinin asiantuntijalle arvioi, että saksalaiset eivät pitkään aio kunnioittaa sopimiaan velvoitteita. Silloin myös Saksan

Moskovan lähettiläs totesi 4.8.1939, että "neuvostohallitus pyrkii toissaan sopimukseen Ranskan ja Englannin kanssa."

Kysely neuvostojoukkojen kuljetuksista Puolan ja Romanian kautta oli lähetetty Lontooseen ja Pariisiin 14.8.1939, mutta tähän tärkeimpään kysymykseen ei saatu vastausta vielä 21.8. mennessä. Siksin elokuun puolivälin jälkeen neuvostohallitukselle lopullisesti selvisi, että yritykset toimivan sopimuksen solmimiseen Englannin ja Ranskan kanssa on mahdotonta. Tästä löytyvät myös asiakirjatodistukset. Englannin ulkopoliittisen komitean julkistetuista asiakirjoista ei löydy dokumenttia, joka todistaisi Englannin pyrkineen Neuvostoliiton kanssa tehokkaaseen avunantosopimukseen Saksan laajentumisen estämiseksi. Ne todistivat ainoastaan Englannin hallituspiirien käyttäneen neuvotteluja painostuskeinona saksalais-englantilaisen sopimuksen aikaansaamiseksi.

Saksa kiirehti sopimukseen pääsyä

Saksa oli kärsimätön. Viikko Ribbentropin ja Astahovin (3.8.) tapaamisesta vaati Saksan ulkoministeriön edustaja Karl Schnurre 10.8.1939 keskustelussaan Astahovin kanssa häntä täsmentämään Neuvostoliiton asenteen Saksan sille tekemien ehdotusten suhteen. Kuitenkin vielä tässä vaiheessa Neuvostohallitus halusi katsoa Englannin ja Ranskan "viimeisen kortin." Siksi "Moskova" edelleen pidättyi tekemästä päätöksestä Saksan esitysten suhteen.

Aika alkoi kuitenkin käydä vähiin. Kolmen vallan neuvottelujen sabotointi, jota Englannin ja Ranskan hallitukset olivat USA:n tuella viiden kuukauden ajan harjoittaneet, ei jättänyt Neuvostoliitolle valinnan varaa. Neuvostohallitus ilmoitti 14.8.1939 Astahovin välityksellä Saksan ulkoministeriön edustajalle Schnurrelle valmiudestaan käydä keskustelua Saksan ja Neuvostoliiton suhteiden keskeisistä kysymyksistä. Heti samana päivänä Ribbentrop ilmoitti Schulenburgin kautta Moskovaan olevansa valmis itse saapumaan Moskovaan ja esitti pyynnön saada tavata Stalin. Schulenburg välitti heti 15.8.1939 Berliiniin Molotovin kysymyksen "suostuuko Saksa allekirjoittamaan hyökkäämättömyyssopimuksen Neuvostoliiton kanssa, antamaan turvallisuustakeet Baltian valtioille sekä vaikuttamaan Japaniin Neuvostoliiton ja Japanin suhteiden parantamiseksi? Näihin kysymyksiin Ribbentrop vastasi 16.8.1939 myöntävästi ja ilmoitti olevansa valmis Moskovaan milloin tahansa 18.8. jälkeen. Schulenburgin kautta laajassa vastauksessaan Saksalle neuvostohallitus ilmoitti toiveenaan, että ensin solmitaan finanssi- ja kauppasopimus ja sitten lyhyen ajan kuluttua hyökkäämättömyyssopimus.

Neuvostoliitto joutui tekemään ratkaisun

Näiden keskustelujen jälkeen neuvostohallitus ilmoitti edelleen Schulenburgin välityksellä 19.8.1939 Ribbentropille suostuvansa Ribbentropin Moskovan tapaamiseen vasta

viikko sen jälkeen, kun on julkaistu tiedonanto Saksan ja Neuvostoliiton kauppa- ja finanssiosopimuksen allekirjoituksesta. Tämä vastaus ei miellyttänyt Saksaa. Hitler lähetti Stalinille kirjeen, jossa muistutti juuri äsken 19.8.1939 allekirjoitetusta maiden välisestä finanssi- ja kauppasopimuksesta ja pyysi hartaasti ottamaan vastaan Ribbentropin viimeistään elokuun 22. tai 23. päivänä.

Englannin ja Ranskan kanssa käytyjen neuvottelujen ajaututtua umpikujaan Neuvostoliitolla oli vaikea ratkaisu edessä. Oli vielä kerran harkittava vaihtoehto: (1) Seurattava passiivisena sivusta, kun Saksa valloittaa alueita Euroopassa ja valmistautuu sotaan, (2) estettävä sotatoimien alkaminen Saksan ja Neuvostoliiton välillä tai (3) estettävä länsivaltojen ja Saksan Neuvostoliiton vastaisen liiton muodostuminen. Neuvostohallitukselle jäi yksi mahdollisuus. Samana päivänä 21.8.1939 kun Vorošilov ehdotti sotilasvaltuuskuntien istuntojen keskeyttämistä (sotilaallisten neuvottelujen lopettamista), antoi Stalin vastauksen Hitlerin kirjeeseen. Siinä hän esitti toivomuksen, että Saksan ja Neuvostoliiton välinen hyökkäämättömyyssopimus muodostuisi käänteeksi parempaan suuntaan maiden välisissä suhteissa ja lausui suostumuksen siihen, että Ribbentrop saapuu Moskovaan 23.8.1939. Tässä yhteydessä tulee muistaa, että 20.8.1939 alkoi Halhin-Gol-joella Mongolian armeijan ja puna-armeijan yhteishyökkäys japanilaisia miehittäjiä vastaan.

Neuvostoliiton ja Saksan sopimus

Ribbentrop saapui ryhmänsä kanssa lentokoneella Moskovaan 23.8.1939.

Saman päivän iltana Neuvostoliitto ja Saksa allekirjoittivat hyökkäämättömyyssopimuksen kymmeneksi vuodeksi. Sopimus astui voimaan heti. Sopimusta solmiessaan Neuvostohallitus ei antautunut harkkuvitelmiin, vaan otaksui Hitlerin jossain vaiheessa rikkovan sopimuksen, mutta antavan Neuvostoliitolle aikaa valmistautua paremmin tulevaan sotaan. Sopimus ei ollut kahden valtion sotilaallinen sopimus vaan hyökkäämättömyyssopimus. Se ei eronnut sisällöltään vastaavista sopimuksista, joita Neuvostoliitto oli sopinut aiemmin muiden valtioiden kanssa. Tämä oli Neuvostoliiton perinteistä politiikkaa, joka pyrki noudattamaan leniniläisen rauhanomaisen rinnakkainolon periaatetta. Sopimuksessa kumpikin osapuoli (1) pidättyi hyökkäämästä toista osapuolta vastaan, (2) ratkaisemaan kaikki riidat rauhanomaisin keinoin ja (3) olemaan osallistumatta toiselle osapuolelle vihamielisen liittouman toimintaan.

Toimitti: Heikki Männikkö

Lähdekirjallisuus:

Marsalkka Žukovin muistelmat: WSOY, Porvoo 1970
Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voitosta, Edistys 1975
Ivan Maiski: Kuka auttoi Hitleriä, Edistys Moskova-Petroskoi
Vilnis Sipols, Mihail Harlamov: Toisen maailmansodan aattona, Novosti (APN) Moskova
Pekka Visuri: Saksan kenraali Suomen päämajassa, Docendo Oy 2017
A.J.P.Taylor: Toisen maailmansodan synty, Kirjayhtymä 1962

Ilmaston muutoksen torjuminen vaatii aiempaa nopeampia toimia

Maailman mittakaavassa hiilidioksidin lisääntyminen ilmavirtausten voimistua kasvihuoneilmiötä. Hiilidioksidipäästöjen hillitsemisessä metsillä ja merillä on iso merkitys. Ne toimivat hiilivarastoina ja hiilinieluinä. Hiilivarastoilla tarkoitetaan metsien osalta puustoon ja maaperään sitoutuneen hiilen määrää. Hiilinielujä metsät ovat silloin, kun niissä tapahtuu enemmän hiilen sidontaa kuin hiilen päästöjä vuodessa. Vastaavasti jos metsistä vapautuu enemmän hiiltä kuin sinne sitoutuu, ne ovat hiilen lähde.

Metsäkadon arvellaan aiheuttavan nykyisin noin 10 % ihmistoinnin kasvihuonekaasupäästöistä.

Vuotuinen kasvu ja hakkuut

Suomessa runkopuun kasvu on tällä hetkellä noin 107 miljoonaa kuutiota. Metsien puuntuotantopotentiaali on lisääntynyt viimeisen sadan vuoden aikana merkittävästi. Osa tästä lisäyksestä on saavutettu ottamalla uusia alueita puuntuotannon piiriin soita ojittamalla, osa muilla metsänhoitotoimenpiteillä. Soiden ojitamisella aikaan saatu puuston kasvu ei ole käytössä enää tänä päivänä, sillä kaikki ojitettavaksi kelpaava suo on jo ojitettu.

Hallitus tavoittelee edelleen kotimaisen puun vuosittaisten hakkuiden lisäämistä nykyisestä 66 miljoonasta kuutiosta 80 miljoonaa kuutiota vuoteen 2025 mennessä. Kasvu haetaan etenkin kasvusta, koska sen maailmanmarkkinakysynnän arvellaan pysyvän hyvänä. Jo nyt nykyinen vuosittainen hakkuutaso on suurempi, kuin koskaan aiemmin hakkuutilas-

Hiljattain julkaistu hallitustenvälisen ilmastopaneelin (IPCC) raportti kertoo, että tähänastiset päästöjen vähennykset eivät riitä, vaan päästöjä on vähennettävä aiempaa nopeammin. Hallituksen biotalouslinjaukset lyövät korville ilmastonmuutostavoitteita.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Voimakkaan metsän hakkuun huomaa jokainen luonnossa liikkuja. Monilla alueilla viime vuosina jopa puolet metsistä on hakattu. Sienija marja-sadot on menetetty. Maisemat muuttuvat, kun kalliot ja kivet paljastuvat avohakkuiden jälkeen. Aukeiden reunoilla voimistuvat myrskyt tekevät tuhojaan. Luonto- ja ilmastoarvoilla tätä kehitystä on vaikea perustella. Ainoa syy näyttää olevan ahneus.

toinnin historiassa.

Hakkuiden vaikutus hiilinieluihin

Vaikka metsiemme kasvu on yli 100 milj. kuutiota vuodessa, hakkuiden ja puunkorjuun lisääminen pienentää Suomen metsien hiilinielua ja metsien hiilivarastoa vähintään vuosikymmeniksi eteenpäin verrattuna tilanteeseen, jossa hakkuuta ei lisätäisi.

Parhaassa kasvuikässä oleva metsä sitoo vuodessa hiiltä enemmän kuin vanha metsä. Tästä on virheellisesti päätelty, että hakkuiden lisäämisellä olisi suotuisa vaikutus hiilinieluihin. Hakkuiden lisäämisellä ei kuitenkaan pystytä kasvattamaan Suomen metsien hiilinielua seuraavina vuosikymmeninä. Ei vaikka hiilen sitoutuminen vanhassa metsäs-

sä olisikin alemmalla tasolla kuin metsikön vuotuinen maksimaalinen hiilensidonta.

Vanhan metsän uudistamisen jälkeen kestää useita vuosikymmeniä ennen kuin kasvu uudessa metsikössä vastaa uudistetun metsän kasvua. Lisäksi pätehakkuussa syntyvien hakkuutähteiden hajominen aiheuttaa hiilipäästön useiden vuosikymmenten ajaksi. Myös maanmuokkaus voi kiihdyttää hiilen vapautumista maaperästä. Metsistämme noin 50 % on alle 50 vuotiaita ja vain noin 5 % yli 100 vuotiaita.

Puun käyttötapojen vaikutus hiilinieluihin

Nykyisellään noin puolet raakapuun hiilisisällöstä ohjautuu energiakäyttöön ja kemiallisen tai mekaanisen metsäteollisuuden tuotteiden val-

mistamiseen. Puuenergia kasvattaa ilmakemian hiilidioksidipitoisuutta pitkäksi aikaan. Sellusta valmistetaan pääosin kartonkia ja paperia, joiden hiilisisältö vapautuu ilmakemian myös nopeasti, alle kymmenessä vuodessa.

Sahatavaraksi valmistetut puutuotteet varastoivat sisältämänsä hiilen useimmiten vuosikymmeniksi eteenpäin, mikä parantaa niiden asemaa ilmastovaikutusten näkökulmasta kemiallisen metsäteollisuuden tuotteisiin nähden. Jos puurakentamisella lisäksi pystytään korvaamaan betonia tai terästä, parantaa tämä entisestään puun ilmastovaikutuksia.

Puun kokonaiskäytöstä puurakentamiseen ohjautuu kuitenkin nykyisin selvästi vähemmän puuta kuin sellun valmistukseen. Sekä mekaaninen että kemiallisen metsäteollisuuden tuotteiden ilmastovaikutuksiin vaikuttaa heikentävästi se, että puunkorjuu vähentää metsien hiilinielua enemmän kuin mitä hyötykäyttöön menevä puu sisältää hiiltä. Puun käytön lisääminen nykyisen kaltaisella puutuotejakaumalla ei tuota ilmastohyötyjä vuosikymmeniä, joidenkin tutkimusten mukaan jopa satoihin vuosiin.

Ilmaston muutos vaatii hiilinielujen kasvattamista

Ilmastonmuutoksen hillintä vaatii lyhyellä aikavälillä (10–30 vuotta) kasvihuonekaasupäästöjen nopeaa rajoittamista, jotta maapallon keskilämpötila ei nouse yli vaarallisenä pidettyä 1,5 asteen. Jos jatkamme nyt sovitulla päästövähennyslinjalla, maapallon keskilämpötila nousee 0,2 asteen 10 vuodessa.

Aikaisemmin riskirajana pidettiin kahta astetta. Tämän päi-

vän käsityksen mukaan kahden asteen nousu tappaisi mm. 99 % koraliriutoista ja saattaisi laukaista Grönlannin jäätiköiden sulamisen. Merenpinta nousisi merkittävästi.

Tätä taustaa vasten puun käytön voimakas lisääminen siten, että käyttönotettavan biomassan hiili vapautuu lyhyellä aikavälillä hiilidioksidina ilmakemian, on väärää politiikkaa. Pitäisi pikemminkin pyrkiä kasvattamaan hiilivarastoa meillä, missä siihen on hyvät mahdollisuudet. Puun energiakäytön lisääminen tuottaa nopeammin ilmastohyötyjä, jos energiakäyttöön ohjataan nopeasti hajoavia hakkuujätteitä ja harvennuspuita runkopuun sijaan. Myös joutomaiden ja maatalouskäytön ulkopuolelle jääneiden peltojen metsittäminen aiheuttaa jo lyhyellä aikavälillä ilmastohyötyjä.

Säilyttämällä puun käyttö nykyisellä tasolla Suomessa saavutettaisiin mahdollisesti vielä keskipitkällä aikavälillä (50–100 vuotta) suurempia ilmastohyötyjä kuin ottamalla lisää puuta nykyisen kaltaiseen käyttöön.

Olisiko niin, että hallituksen bioenergiapolitiikan perimmäinen tarkoitus olisi puun käytön lisäämisen avulla lisätä puun kysyntää Suomessa siten, että puun hinta nousisi. Nämä hyödytän valuisivat kepulaisten ja kokoomuslaisten metsänomistajien laariin. Samalla kannattaa virittää kysymys siitä, voidaanko ilmastonmuutoksen vaatimista päästövähennyksistä saada aikaan sopua kapitalistisen järjestelmän vallitessa, jolloin lyhyen aikavälin voitot ohjaavat eniten talouden toimintaa.

Juha Kieksi

Lisätietoja: www.ilmastopaneeli.fi

Ilmaston hyvinvointi on luokkataistelun kysymys

Kuuma kesä sekä 8.10.2018 julkaistu YK:n alaisen kansainvälisen ilmastopaneelin (IPCC) raportti laukaisi laajan keskustelun. "Isokenkäiset" ovat olleet vaivautuneita, kuin raportti olisi tullut yllätyksenä. Ihmisiä yllättää, että vasta nyt - kuin varkain - ilmaston muutoksesta alettiin puhua ympärillämme toteutuvana tosiasiana. Tähän saakka siitä on puhuttu pahana tulevaisuuden skenaariona. Keskustelussa on esiintynyt myös näkemyksiä, joissa kysytään: "Mitä vahinkoa sivilisaation tuhoutumisesta olisi? Eivätkö planeettamme ja ekosysteemi voisi nykyistä paremmin ilman ihmisen ja sivilisaation läsnäoloa?"

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ilmaston puolesta todellisia tekoja vaadittiin Senaatintorilla ja Eduskuntatalolla 18.10.2018 järjestetyssä protestissa. Ennen marssia tori oli täynnä väkeä. Tunnuksat ilmaisivat, että kyse on luokkataistelusta.

Tämä "linkolalainen" argumentointi "nostaa pöydälle" työväenluokan ideologian kannalta merkittäviä kysymyksiä: (1) onko maailmanlaajuisessa sivilisaatiolla merkitys t. funktio? ja (2) pidämmekö ympäristömme hyvinvointia tärkeänä vain siksi, että silloin myös ihminen ja sivilisaatio voivat hyvin? Valtaosa ihmisistä kokee itsestään selvytenä, että tällainen "linkolalainen" väite on

järjetön. Marxilaisten tulee perustella, miksi asia on näin.

Kehitys on kaiken olemisen yhteinen ominaisuus

Työväenluokan tieteellinen maailmankatsomus antaa tähän vastauksen. On muistettava, että maailma on materiaallinen ja koostuu ainoastaan aineesta eli materiasta. Aineella on yleisiä olomuotoja, joita ilman

se ei voi olla olemassa. Tällaisia ovat mm. avaruus (tila), liike ja aika. Jos yksikin näistä otetaan pois, ei ainetaakaan ole. Maailma on myös dialektinen, eli se on jatkuvassa kehityksen tilassa. Kehitys on myös yksi materian yleinen olomuoto. Jos maailmasta dialektinen kehitys otetaan pois, ei maailmaakaan ole jne.

Yhteiskunta t. sivilisaatio on aineellinen objekti

Monille on tuttua, että kehitys kulkee määrän ja laadun kautta portaittain t. "hyppyäksittään". Näin kehittyi ihmisen oppiminen, tieto ja tiede, biologinen eliölajien kehitys ym. Hegel löysi ensinnä dialektisen opin kehityksestä. Marx ja Engels siirsivät Hegelin teorian materialistiselle jalustalle. Materian liikemuotojen luokittelun esitti ensinnä Engels, joka jakoi materian liikemuodot fyysikkalliseen, kemialliseen, biologiseen ja yhteiskunnalliseen liikemuotoon. Tämä vastaa aikamme näkemystä universumin kehityksestä ja korreloi yhteen tunnettujen luonnonilmiöiden kanssa. Universumin kehityksessä jokainen materian liikelaji vastaa materian rakenteen yhtä kehitysvaihetta. Engelsing yksi suuri keksintö oli nähdä 150 vuotta sitten yhteiskunta aineellisena objektina

Ekosysteemi ja ihmiskunta

Aineen biologisessa kehitysvaiheessa syntyi kasvi- ja eläinkunta, ekosysteemi sekä siellä eläinlajien evoluution tuloksena kädellis-

ten ryhmä. Ne löysivät uudenlaisen ekologisen lokeron, kun niille kehittyi työ, joka muuttui biologisessa kehityksessä valintaa ohjaavaksi tekijäksi. Alkukantainen ihmisyyhteisö oli vaihe, jossa samanaikaisesti kehittyivät työ, pystykäynti, puhekieli ja äivot. Tätä kehityspolkua seuraten syntyi nykyihminen, jolle ilmaantui työn kanssa yhdessä tajunta. Tästä johtuen ihmiset kykenivät muokkaamaan ja rakentamaan työn avulla ympäristöään. Ihmisen kehityksellään biologinen evoluutio päättyi. Kehitys teki harppauksen ja siirtyi askelmalta toiselle. Syntyi yhteiskunta ja sivilisaatio, joka osaltaan kehittyi yhteiskunnallisten lainalaisuuksien pohjalta. Vaikkakin ihmisyyhteiskunta on irtaantunut kehityksen lainalaisuuksien osalta ympäristöstään, on se edelleen täysin riippuvainen ekosysteemistä.

Sivilisaatiolla on kosmologinen tehtävä

Alussa mainitut "linkolalaiset" väitteet perustuvat ajatukseen, että ympäristöllämme olisi erityinen funktio, joka puolustaa näkemystä, että luonto ilman sivilisaatiota olisi jotenkin tavoiteltavaa. Sellaisista funktioista sille ei ole. On pidettävä mielessä, että universumin kehitys ei milään osin ole kielteistä vaan materian ominaisuus, jonka tuloksena ovat syntyneet atomit, tähdet, niille planeetat, planeetoille ekosysteemi sekä sivilisaatio. Marxilainen tiede katsoo, että tajunta (sivilisaa-

tio) on materian kehityksen korkein vaihe. Kaiken kattavan kehityksen kannalta ei ole väärin, että sivilisaatio hyödyntää ja muokkaa ekosysteemiä harjoittaen mm. maanviljelyä, karjanhoitoa ja teollisuutta. Sivilisaation kosmologinen merkitys on siinä, että se tuo universumiin lähes rajattomasti laadullisesti uudenlaista informaatiota ja mahdollisuuksia materian kehitykselle, joka säilyy ja kasvaa kumulatiivisesti. Universumin kehitykselle olisi valtava takaisku sivilisaation katoaminen maapallolta, jolloin häviäisi kaikki siihen sisältyvä potentiaalinen informaatio.

Sivilisaatiot maailmanlaajuisuudessa ovat harvinaisia

Kirjoitimme Kansan äänessä 1/17 artikkelissa "Fermin paradoksin ratkaisun etsintä panee miettelääksi": "Sivilisaatio voi toteuttaa tehtävänsä vain säilyttämällä ekosysteemiä täydellisenä tulevaisuudelle ja viemällä se kaikkialle mukanaan. Näkemys sivilisaation kosmologisesta tehtävästä sisältää päätelmän, että äärettömässä kosmosessa löytyy lukuisia sivilisaatioita. Tunneimme vain maapallolla syntyneen ihmiskunnan. On perusteita päätelmälle, että materian yhteiskunnallinen liikemuoto maailmanlaajuisuudessa on harvinaisen. Tämä antaa meille eettisen vastuun ohella kosmologisen vastuun biosfääriin ja ekosysteemin säilyttä-

Jatkuu sivulla 15

Globalisaatio keskittää myös poliittisen vallan rikkaille

Kesäkuun puolivälissä ilmestyi tutkimus maailman demokratian tilasta. Ruotsalais-amerikkalainen tutkimus oli taustaltaan uusliberalistista talouspolitiikkaa tukevaa yhteiskuntatieteellistä tutkimusta, mutta siinä oli muutamia yksityiskohtia, jotka on syytä nostaa esiin. Tutkijat olivat huolestuneita viime vuosina tapahtuneesta demokratian heikentymisestä. Demokratialla tarkoitetaan tässä tutkimuksessa sitä, että ihmisillä on mahdollisuus vaikuttaa yhteiskunnan kehitykseen äänestämällä sekä sitä, että ihmisillä on länsimaiset ns. vapaudet (lehdistönvapaus, kokoontumisvapaus).

Monet muistavat vielä ajan, jolloin eduskunta päätti maamme asioista. Myös köyhiä edustavilla voimilla (SKDL) oli jotain sanomista. Uusliberalismin vallankumous siirsi poliittisen vallan harvoille rikkaille. Globaali finanssikapitalismi johti vallan keskittymiseen harvojen käsiin. Etujensa vuoksi perinteiset työkansaa edustaneet puolueet asettuivat toimimaan uusliberalismin raameissa. Todelliseen yhteiskunnalliseen muutokseen eivät vaalit riitä, vaan tarvitaan isompi yhteiskunnallinen muutosvaihe.

Se, mikä tutkimuksessa on mielenkiintoista, on eri tuloryhmien mahdollisuus saada poliittista valtaa. Jo 1970-luvun alusta asti jatkunut kehitys osoittaa, että alhaisten tuloryhmien mahdollisuus saada poliittista valtaa on jyrkästi laskenut. Jyrkä laskupiikki on myös 1990-luvun alussa, jolloin Itä-Euroopan sosialistinen järjestelmä romahti.

Työväenluokan poliittinen valta kaikkoa uusliberalismin myötä

Tämä työväenluokan poliittisen vallan haihtuminen sijoittuu hyvin yhteen uusliberalismin nousun kanssa. Uusliberalismin nousu alkoi 1960 ja 1970-luvun taitteessa. Vuonna 1971 Yhdysvaltain presidentti Richard Nixon irrotti dollarin kultakannasta, maailma siirtyi maailman markkinoilla vapaasti kelluvien vaihtokursien aikaan. Globaali rahoitusjärjestelmä alkoi nopeasti asettaa ehtoja valtioiden talouspolitiikalle. Niiden on turvattava liiketoiminnalle otol-

linen ilmapiiri. Myös omaisuuden suojaa korostettiin. Tämän kehityksen myötä taloudellinen valta mutta myös poliittinen valta alkoi kasaantua aikaisempaa pienemmälle piirille.

Uusliberalismista tuli hallitseva opinkappale 1970-luvun puolivälissä, kun globaali porvaristo näki keynesiläisyyden ajautuneen kriisiin. Keynesiläisyys oli turvanut sodan jälkeen yhteiskuntarauhan parantamalla työläisten elintäsoa länsimaissa. Samaan aikaan uusliberalismin oppi-isä **Friedrich von Hayek** palkittiin taloustieteen Nobelilla.

Vuosien 1974-1975 ja 1980-1982 taantumien ja niitä seuranneiden hallitsevan luokan hyökkäykset työväenluokkaa ja globaalia etelää vastaan johtivat kapitalismin rajuun uudelleenjärjestelyyn ja saavat aikaan kapitalistisen uuden aallon kasvun. Ideologisella tasolla tämän pukevat uusliberalismiksi 1980-lu-

vulla **Ronald Reagan** ja **Margaret Thatcher**. He nostivat Friedrich Hayekin vapauden puolustajaksi ja ryhtyivät toteuttamaan talousliberaalia uudistusohjelmaansa.

Globalisaatio kasvattaa riistoasetta

Riistoastetta kasvatettiin ja tehdasteollisuutta järjesteltiin alueellisesti uudelleen. Valtava työvoimareservi luotiin kehitysmaihina ja kehittyviin maihin mutta myös teollisuusmaihin, joista työpaikkoja siirtyi miljoonittain Itä-Aasiaan. Lisäksi tehtiin suuria panostuksia ulkomaisiin suoriin sijoituksiin, otettiin käyttöön uutta teknologiaa ja uusia työorganisaation ja työprosessin tehostamisen keinoja. Arvon virtaus etelästä pohjoiseen kiihtyi.

Väitetään, että globalisaatio on nostanut miljoonia ihmisiä köyhyydestä. Absoluuttisen köyhyyden määrä saattaakin olla vähentynyt, kun kapitalistien on varmistettava, että mahdollisimman paljon ihmisiä on sekä työmarkkinoiden käytettävissä että kuluttajina. Kovin ruusuinen ei kuitenkaan ole kehitysmaissa palkkaorjuudessa työskentelevän työläisen asema.

Työn ja pääoman koostumus muuttui sekä kapitalismin ydinmaissa että niiden ulkopuolella. Britannia menetti 1980-1984 25 % tehdasteollisuudestaan ja USA:ssa terästeollisuudesta hävisi 250 000 työpaikkaa 1980-luvun loppuun mennessä. Työntekijöiden vähentäminen, työprosessien ja materiaalivirtojen uudelleenjärjestäminen ja nopeuttaminen ja teknologinen vallankumous tapahtuivat osana hyökkäystä työväenluokan järjestäytyntä voimaa vastaan.

Työväenluokan koko kasvoi

Teollisuustyöväenluokan koko kasvoi samaan aikaan merkittävästi, noin 100 miljoonasta 900 miljoonaan. Uusliberalistisella kaudella maataloudesta elantonsa saaneiden ihmisten määrä on laskenut niin, että ensimmäistä kertaa maailmanhistoriassa suurin osa ihmis-

tä elää kaupungeissa. Viimeisen 25 vuoden aikana maaseudun äärimäinen köyhdyttäminen, maanomistuksen menettäminen ja sodat ovat paisuttaneet globaalia palkkatyöläisluokkaa ja työvoimareservyä etenkin kapitalismin ydinalueiden ulkopuolella.

Palkkatyöläisten toimeentulo ja työolosuhteet heikkenevät meillä ja muualla

Palkkojen polkeminen on yksi tärkeimmistä keinoista lisäarvon suhdeluvun kohottamiseksi. Esim. USA:ssa 1973-2002 USA:n väestöstä 90 %:n keskimääräiset reaalitytulot laskivat 9 %. Varakkaimman 1 %:n tulos kasvoivat samaan aikaan 101 % ja rikkaimman 0,1 % tulot 227 %. Vastaavanlainen kehitys on toteutunut muissakin kehittyneissä kapitalistimaissa. Sinänsä uusliberalismin aikakausi ei ole aiheuttanut suurimmalle osalle amerikkalaisista työläisistä absoluuttista elinolosuhteiden heikkenemistä. Massakulutusta ylläpidettiin kotitalouksien velkaantumisen ja työnteon tehostamisen

avulla. Yhä suurempi osa ihmisistä tekee entistä pidempää työpäivää entistä kovemmissa olosuhteissa velanmaksukurin alaisena.

Yhdessä työväenluokan sisäisen eriytymisen kanssa finanssialisaatio on johtanut luokkasolidarisuuden ja kollektiivisen toiminnan mahdollisuuksien vähenemiseen. Kaikki tämä on johtanut paitsi taloudellisen vallan keskittymiseen yhä harvempien käsiin, samalla se on merkinnyt poliittisen vallan karkaamista huonosti toimeentulieven ulottuvilta.

Kesäkuussa julkaistu tutkimus osoittaa, että globaalisti ajatellen vapaat vaalit, sellaisena kuin ne ymmärretään porvarillisissa maissa, ylläpitävät taloudellisen eriarvoistumisen säilymistä ja lisääntymistä. Hieman pidemmälle vietyä voidaan myös sanoa, että porvarillisten vaalien kautta työväenluokan on mahdotonta saavuttaa sellaista poliittista valtaa, mikä olisi pysyvä.

Juha Kieksi, KÄ

Rooma & USA

Vergilius myöntää kreikkalaisten etevämyyden taiteen, kaunopuheisuuden sekä filosofian ja tieteen harjoittajina ja panee niiden vastapainoksi roomalaisten avut lakien ja hallinnon alalla. Kreikkalaiset tuhosivat maansa keskinäiseen nahisteluun ja ilman roomalaisten luomaa rauhankautta Pax Romanaa heidän sivistyksestään olisi tuskin paljoakaan säilynyt nykyaikaan.

Yhdysvallat ja NATO ovat hiljan (1900-luvun lopulla) omaksuneet samantapaista "rauhaanpatistajan" ja "maailmanpoliisin" (globocop) roolia, jota Vergilius suositelee roomalaisille. Hänestä hallitseminen ja maailman rauhoittaminen oli roomalaisten tehtävä ja omin ala. Tacituksen näkemys roomalaisesta imperialismista oli kynnempi: "Ryöstäminen, tappaminen ja raiskaaminen ovat heistä muka herruutta, ja minne he tekevät erämaan, sitä he sanovat rauhaksi".

Roomalaisten tehtävä

Muut hyvin muovaavat, niin uskon, hahmoja pronssiin, veistävät kuin elävät kiven pintaan marmorikasvot, väittelevät paremmin asioista ja laskevat taivaan/ liikkeitä laitteillaan, sen tietävät tähtien nousut./ Hallita, Rooman mies, alamaisia kansoja muista- / siinä on taitosi: lait, tavat luoda ja määrätä rauha, säästää lannistetut, sotien taas korskeat voittaa. Aeneis VI 847-853 ... kun Capitolium on yhä Aenean suvun vankea/ linna ja hallitsee alamaisia kansoja Rooma. Aeneis IX 448-449

Roomalaisten piti panna kaiken (tunnetun) maailman barbaarit kuriin ja järjestykseen. Vuosisatoja hyvän hallitsijan perikuvana pidetty Trajanus oli aina menossa ja työn touhussa. Rooman perustivat 753 eaa tarinan mukaan Romulus ja Remus. He olivat jumalallista alkuperää, sillä he olivat sodanjumalan Mars ja Vestan neitsyeen Rhea Silvia kaksoespojat.

Rooma ja Kreikan kulttuuri

Roomalaiset ihailivat kreikkalaista kulttuuria, draamaa tragedioita ja komedioita, jotka pilkkasivat poliitikkoja, kirjallisuutta, arkitekhtuuria ja hienostunutta kuva-

taidetta. Rooma otti Kreikan yliveraisen kulttuurin haltuunsa, mutta mukautti sitä. Roomalaiset kulttipatsaat muistuttavat kreikkalaisia, ja roomalaiset käyttivät kreikkalaista pylväsjärjestelmää.

Roomassa oli ennestään farsseja, miiminäytelmiä ja uskonnollisia esityksiä. Sitten roomalaiset kirjoittivat vain komedioita, joissa kreikkalaiset ovat naurettavia. Roomalaisissa komedioissa ei käsitellä poliittisia vitsejä, joilla pilkataan poliitikkoja, eikä arvostella ylhäisiä sukuja. Rooman teattereissa tapettiin kristittyjä.

Roomalaiset yhdistivät tragedian historiallisiin tapahtumiin eli loivat historiallisen näytelmän. Se päättyy voittoon ja järjestyksen palauttamiseen. Komediat rappeutuivat massaviiteeksi, jota leimasi teeskentely, mauttomuus, raakuus ja väkivaltaisuus. Kansan huvina olivat julmat ja veriset gladiaattoritaiselut. Roomalaiset suhtautuivat Kreikkaan huvipuistona. Sulle kukisti 86 eaa Ateenan kapinan, hävitti runsaasti kaupunkia sekä järjesti teurastuksen.

Kreikkalainen teatteri oli avoin, mutta roomalainen suljettu teatteri, josta huokuu valta, järjestys ja hallinta. Rooman ylimykset pelkäsivät väkijoukkoja. Augustuksen (63 eaa - 14 jaa) aikana (27 eaa - 14 jaa) näytelmille oli ominaista harmittomuus, rauha ja sopusointu sekä propaganda. Pantommiemien eleet ja tanssi ylittivät kielelliset ja etniset rajat.

Hannu Kautto

Lähteet:

Vergilius, Aeneis, Suomentanut ja selytyksin varustanut Alpo Rönty, Loki-Kirjat, Helsinki 2000
Michael Scott, Antiikin Kreikan teatteri 3, Yle Teema & Fem 20.9.2017

Ilmaston hyvinvointi on luokkataistelun kysymys

Jatkoa sivulta 14

misestä. Meidän tuleekin suhtautua itseemme varauksella, että olemme ainoa sivilisaatio maailmankaikeudessa. Siksi on varmistettava, ettemme tuhoa itseämme esim. sodan tai ekokatastrofin kautta. Tämä antaa nykyistäkin suuremman vastuun sodan vastaiselle- ja ympäristömme puolesta toimivalle liikkeelle.

On kysymys yhteiskunnallisesta kamppailusta

Työ ympäristön suojelemiseksi on luokkataistelun kysymys. Ilmaston nopean lämpenemisen aiheuttaa kasvihuonekaasujen vapauttaminen ilmakehään. Tämä on seurausta fossiilisten polttoaineiden käytöstä mm. liikenteessä, teollisuusprosesseissa, lämmityksessä ja energian tuotannossa. Sitä voimistaa ja ylläpitää hallitsematon uusliberalistinen markkinatalous. Kilpailijan syrjäyttämiseksi pyritään alentamaan tuotantokustannuksia. Julkiset yhteisöt eivät kustannuksia säästääkseen halua vähentää fos-

Ilmastomielenosoituksessa puhunut 15-vuotias Greta Thunberg sanoi: "Ilmastokriisi on jo ratkaistu. Meillä on jo faktat ja ratkaisut. Meidän täytyy vain avata silmäme ja muuttua". Todellakin tekniset keinot ovat olemassa, mutta poliittiset keinot puuttuvat. Väki on olemassa, mutta sen tulee herätä poliittiseen muutokseen. Uusliberalistinen markkinakapitalismi tulee samanaikaisesti lakaista pois.

siilisten käyttöä. Eri puolilla maailmaa hakataan seurauksista piittaamatta metsiä jne. Hyvinvoinnin kehittäminen ei voi perustua enää aineellisten hyödykkeiden tuotannon ja kulutuksen lisäämiseen. Kapitalistien voittoa tulee kohdistaa enemmän aineettomiin hyvinvointipalveluihin, terveydenhoitoon, julkiseen liikenteeseen, ympäristönsuojeluun

ym. Uusliberalistinen markkinamekanismi on todellinen uhka rauhalta ja ympäristölle. Tarvitsemme laajan kansanrintaman, joka rakentaa ja toteuttaa poliittisen vaihtoehdon uusliberalismille ja koordinoi yhteen kansan ja ympäristön hyvinvoinnin kehittämisen.

Heikki Männikkö

KOMMUUNIT TAI EI MITÄÄN

Alkujaan chileläinen Marta Harnecker on kirjoittanut lukuisia kirjoja ja lehtiartikkeleita 21. vuosisadan sosialismista Latinalaisessa Amerikassa, etenkin bolivaarisesta Venezuelasta. Hän toimi aikoinaan presidentti Hugo Chávezin neuvonantajana osallistuvaan demokratiaan ja yhteisöllisyyteen liittyvissä asioissa. Hän asui pitkään Venezuelassa. Harneckerin selvityksen mukaan viime toukokuun presidentin vaalien jälkeen USA, Kanada ja EU ovat voimistaneet taloudellisia sanktiota Venezuelaa vastaan. Niiden päämääränä on chavismien lakkauttaminen maassa. Latinalaisen Amerikan solidaarisuusaktivisti Stansfield Smith kritisoi toverillisesti Marta Harneckerin esittämiä ajatuksia artikkelissa "Vaalien jälkeen: Mitä on tehtävä? ja Marxin, Luxemburgin ja Leninin rooli osuustoiminnassa".

Marta Harnecker on puolustanut useita vuosikymmeniä osuuskuntien, kommuunien ja kansallisten yhteisöneuvostojen perustamista sosialismin rakentamiskeinoina. Hän näkee bolivaarisen vallankumouksen jatkuvuuden turvaamisen osuuskuntien, kommuunien ja kansallisten yhteisöneuvostojen perustamisena ja kehittämisenä. Ne ovat hänen mukaansa tie sosialismin rakentamiseen Venezuelassa. Nämä eivät ole suinkaan uusia ideoita kapitalismin vastaisessa liikkeessä. Niillä on hyvin pitkät perinteet maailman sosialistisessa liikkeessä.

Hugo Chávezin näkemys sosialismista

Chávez korosti 21. vuosisadan sosialismin eroavan 20. vuosisadan neuvostosocialismista. Hän varoitti, että meidän ei pidä tehdä samoja virheitä kuin Stalinin valtakaudella, joka johti puolueen byrokraatisoitumiseen. Se lopetti kansan osallistumisen yksilöinä ja yhteisinä vallankumouksen. Se taas johti valtiolliseen omistukseen keskittyvään valtiokapitalismiin ja esti työläisten osallistumisen yhtiöiden pyörittämiseen.

Chávez näki sosialismin taloudellisena järjestelmänä, joka oli olemassa ihmisiä, ei liikevoittoja varten. Se perustui moniarvoiseen ja kuluttamiseen vastaiseen kulttuuriin. Ne olivat etusijalla omistukseen nähden. Tämän sosialismin perustana oli alkuperäinen ja syvälinen demokratia, jossa ihmiset toimivat päivittäin omassa oikeutetussa roolissaan oman vallankumouksensa puolesta. Tämä oli yksi seikka, joka erotti sen muista demokraattisen sosialismin kaavailuista. Hänelle ihmisten osallistuminen kaikilla aloilla takasi heidän luottamuksensa voittamisen. Tämä auttoi heitä myös kasvamaan ihmisinä.

Stansfield Smithin mielestä Venezuela ei ole rakentanut vielä sosialismia. Maa on yhä kapitalistinen. Venezuelan ei myöskään voi sanoa olevan yliverintien demokraattian muoto, koska Washingtonilla ja paikallisilla oligarkeilla on yhä merkittävä vaikutus äänestäjiin. Ne häiriköivät maan demokraattisia käytäntöjä. Chávez ei ole rakentanut hallituksessa istuvaa Venezuelan yhdistynyttä sosialistista puoluet-

Luokkataistelu heijastuu voimakkaana Venezuelan arjessa

ta (PSUV), mutta se on byrokraatistempimpi kuin maan osallistuvaa demokratiaa edustavat yhteisölliset elimet (yhteisöneuvostot ja kommuunit ML).

Smith myöntää toki, että bolivaarinen vallankumous on saanut paljon aikaan asuntotuotannon, ravinnon, yhteiskunnan tarjoamien palveluiden, koulutuksen ja ihmisten itsekunnioituksen sarjoilla. Se on toiminut melkein 20 vuotta imperialismin vastaisena linnakkeena. Se on edistänyt taistelua sosialismin puolesta ratkaisuna ihmiskunnan ongelmiin ja rohkaissut Amerikoissa laajasti imperialismin vastaisten ja sosialismille myönteisten kansanliikkeiden syntymistä.

Venezuelan nykyiset vaikeudet

Meillä on ihmisiä, jotka ajattelevat, ettei meidän tarvitse kertoa kansalle maamme ongelmista, koska se voi olla häpeällistä. Minä uskon, että asia on päinvastoin. Olen vakuutunut siitä, että kansallemme ovat riittävän älykkäitä ymmärtämään ja myös kiristämään voittoa tarvittaessa, jos me pystymme selkeästi selittämään heille maamme nykyisen kriisin alkuperän ja tunnustamaan rehellisesti vastapuolen hyödyntävän chavismien tekemiä virheitä ja erehdyksiä. Meidän on analysoitava tarkoin omat virheemme ja mitä olemme oppineet niistä, jotta emme toistaisi niitä. Smithin mielestä Harnecker ei kuitenkaan kerro, mikä on mennyt vallankumouksessa pieleen ja miten ne korjataan.

Harnecker vetoaa kansainvälisen solidaarisuuden puolesta

Venezuela aloitti Latinalaisen Amerikan muutosajanjakson. Toivo paremmasta syntyi uudelleen. Uusi hallintomalli keskittyi kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseen. Ymmärettiin, että köyhyyden ongelma voidaan ratkaista vain suomalla köyhille yhteiskunnallista valtaa. Se oli solidaarisuuden uudellensyntymistä maanosan taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden veljeksien kesken. Nykyään Venezuela kärsii enemmän kapitalismin maailmanlaajuisen kriisin vaikutuk-

sista ja sitä vastaan suunnatusta taloudellisesta sodasta. Se on aggressiivisten reaktioiden kohteena ympäri maailmaa. Bolivaarinen Venezuela ansaitsee Marta Harneckerin mielestä kaiken solidaarisuutemme. Hän vetoaa kansainvälisen solidaarisuusketjun muodostamista bolivaarisen vallankumousprosessin puolustamiseksi.

Venezuelassa asuessaan Harnecker havaitsi omin silmin, kuinka Chávezin perintö oli siirtynyt kansalle ja auttanut sitä kypsymään. Sama oli nähtävissä myös Maduron presidentin vaaleissa saavuttamasta selvästä voitosta. Hän uskoo, että kaikki ihmiset, jotka saivat tilaisuuden opiskella, ajatella, rakentaa maataan ja osallistua sen päätöksentekoon - ja joiden itseluottamus kasvoi valtavasti ja jotka kehittyivät ihmisinä - puolustavat bolivaarista vallankumousprosessia.

Marx ja osuustoiminta

Marta Harnecker näkee bolivaarisen vallankumouksen jatkuvuuden turvaamisen osuuskuntien, kommuunien ja kansallisten yhteisöneuvostojen perustamisena ja kehittämisenä. Ne ovat tie sosialismin rakentamiseen Venezuelassa.

Karl Marx otti kantaa osuuskuntakysymykseen v. 1866 puheenvuorollaan Kansainvälisen työväenliiton yleiskongressissa: Ohje väliaikaisen keskusneuvoston edustajille eri kysymyksiin

"A) Pidämme osuustoimintaliikettä eräänä luokka-antagonismin perustuvaa nyky-yhteiskuntaa uudistavana voimana. Tuon liikkeen suurta ansiota on, että se osoittaa käytännössä mahdolliseksi nykyisen despoottisen ja pauperismin (kurjuutta) synnyttävän järjestelmän, jossa työ alistetaan pääomalle, vaihtamisen vapaata ja tasa-arvoisia tuottajia yhdistävään tasavaltaiseen, suotuisaan järjestelmään." (Marx-Engels: Valitut teokset osa 2, s. 70, Edistys 1970)

"B) Niiden kääpiömäisten toimintamuotojensa rajoittamana, jollaisia saavatkin omin voimiansa aikaan erilliset palkkatyön orjat, osuustoimintajärjestelmä ei milloinkaan voi uudistaa kapitalistista yhteiskuntaa. Jotta yhteiskunnallinen tuotanto voitaisiin muuttaa yhtenäiseksi, laajaksi ja sopusointuiseksi vapaan osuustoiminnallisen työn järjestelmäksi, tarvitaan yleisluontoisia sosiaalisia muutoksia, yhteiskuntajärjestelmän perustojen muutoksia, jotka käyvät mahdollisiksi ainoastaan siten, että yhteiskunnan järjestyneet voimat, nimittäin valtiovalta, siirretään kapitalisteilta ja maanomistajilta itselleen tuottajille." (sama teos s. 70)

Stansfield Smith huomauttaa, että yhteiskuntajärjestelmän muuttamista ei voida saavuttaa Venezuelassa tai missään muuallakaan ilman aktiivista taistelua valtiollisen vallan siirtämiseksi tuottajille (työläiset ja talonpojat), jotka liittyvät yhteen

Chavez ja Castro avasivat tietä sosialismille Latinalaisessa Amerikassa

ja organisoituvat taisteluun. Nämä selvittävät yhteisen strategiansa ja koordinoivat yhteistyönsä, kuten Lenin kuvasi teoksessaan "Mitä on tehtävä".

Tämä merkitsisi Venezuelassa entistä aktiivisempien ja poliittisesti tietoisempien osuuskuntien jäsenten, ay-liikkeen, talonpoikien ja älymystöiden yhdistämistä yhteiseen kansalliseen järjestöön, joka tosiasiallisesti toteuttaisi Chávezin vision uudesta sosialistisesta valtiosta.

Rosa Luxemburg ja osuustoiminta

Rosa Luxemburg kehitti näitä Marxin ajatuksia 35 vuoden aikana kerkyneiden omien osuustoimintakokemustensa kautta kirjassaan "Reformi tai vallankumous". Hän arvosteli teoksessaan Eduard Bernsteinin näkemyksiä siitä, kuinka kapitalismia uudistamalla siirrytään sosialismiin. Luxemburg huomautti, että kapitalismissa tuotanto-osuuskuntien, toisin kuin kuluttajaosuuskuntien, täytyi totella kapitalistisen järjestelmän taloudellisia määräyksiä tai sitten kaatua.

"Kilpailun seurauksena ja pääoman etujen vuoksi oman tuotannon täydellinen hallitseminen on edellytyksenä kaikkien osuuskuntien eloonjäämiselle Toisin sanoen niitä vastaan käytetään kaikkia menetelmiä, jotka mahdollistavat osuuskuntien poistamisen kilpailijoiden toimesta markkinoilta.

Työläisten muodostaessa tuotannollisen osuuskunnan heidän on pakko ryhtyä itse kapitalistisen yrittäjän rooliin. Tämä ristiriita johtaa tavallisesti tuotannon epäonnistumiseen tai sitten osuuskunta muuttuu puhtaasti kapitalistiseksi yritykseksi. Jos työntekijöiden edut säilyvät, ne kuitenkin puretaan.

Tuottajien osuuskunnat säilyvät hengissä kapitalismissa vain ... poistamalla keinotekoisesti vapaan kilpailun. He voivat onnistua tässä vain silloin, kun he kykenevät takaamaan itselleen vakituisen kuluttajakunnan".

Lenin ja osuustoiminta

Leninillä oli oma vissi käsityksensä osuustoiminnan roolista sosialismissa. Hänen mukaansa sosialistinen yhteiskunta oli yksi yksittäinen osuuskunta, joka rakentaa sosialismia tavoitteenaan kokonainen neuvostotasavalta, josta syntyy yksi suuri työläisten osuuskunta.

Yhdessä viimeisimmistä artikkeleistaan "Osuuskunnasta" Lenin kirjoitti v. 1923, ettei meillä kiinnitetä riittävästi huomiota osuustoimintaan, vaikka se on saamassa meillä suorastaan poikkeuksellisen merkityksen. Osuustoiminta liittyi myös Venäjän talonpoikaiston sivistämiseen. Lenin arvioi venäläisen talonpojan voivan siirtyä osuustoiminnan kautta helpommin ja yksinkertaisemmin uuteen yhteiskunnalliseen järjestykseen.

"Tosiainkin, koska kerran valtiovalta on meillä työväenluokan käsissä ja koska kerran

kaikki tuotantovälineet kuuluvat tälle valtiollalle, tehtäväksemme on tosiaankin jäänyt väestön saaminen mukaan osuustoimintaan. Kun väestö saadaan mitä laajemmin muuta saavuttamaan päämääränsä se sosialismi, joka ennen herätti aiheellista pilailua, hymyilyä... niiden taholla, jotka olivat aivan oikein tulleet vakuuttuneiksi luokkataistelun, poliittisesta vallasta käytävän taistelun välttämättömyydestä jne. Kaikki toverit eivät kuitenkaan käsittäneet sitä, miten valtavan, äärettömän suuren merkityksen meillä saa nyt Venäjän osuustoiminnallistaminen... Uuden talouspolitiikan vallitessa tapahtuva Venäjän väestön saaminen mukaan osuustoimintaan laajasti ja syvälinen on oikeastaan kaikki, mitä tarvitsemme, sillä me olemme nyt saaneet selville, missä määrin yksityisedut, yksityiset kauppaedut on yhdistettävä yhteisiin etuihin, alistettava valtion tarkastukseen ja valvonnan alaisiksi ja asetettava riippuvaisiksi yhteisistä, mikä oli ennen monien sosialistien kompastuskivenä". (Lenin, Teokset 33. osa s. 473-474)

Unelma kansallisesta kommuunista

Stansfield Smithin mielestä osuustoiminnan edistäminen Venezuelassa voisi olla myös PSUV:n tehtävä tänään. Kuitenkaan 21. vuosisadan sosialismia "Kommuunit tai ei mitään" ei voida rakentaa Marxin, Luxemburgin ja Leninin viitoittamalla tavalla, ennenkuin Venezuelan valtiollinen valta on työläisten ja talonpoikien käsissä, ennenkuin sen maa-ala on otettu yhteiskunnan haltuun ja tehtaet kansallistettu. Huolimatta tästä kansallisen kommuunin rakentaminen on pääunelma.

Venezuelassa toimii nykyisin 46 566 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Maassa toimi lisäksi yhteisöneuvostojen yhteistyöelinä 1 620 virallistettua alueellista kommuunia. Niiden jäsenet valitaan paikallisista yhteisöneuvostoista. Niiden toimialueeseen kuuluvat laajempien projektien rahoitus ja niistä vastaaminen. Ne voivat esittää ehdokkaita osavaltion hallintoon, sosiaalisiin ohjelmiin ja liittovaltion virastoihin. Kommuunit perustettiin presidentti Maduron toimesta. Niiden pitäisi kattaa v. 2019 jo 68 % maan väestöstä. Ne ovat bolivaarisen sosialismin peruspilareita etenkin maaseudulla. Tavoitteena on vuorovaikutukseen perustuvan yhteistyön saavuttaminen kommuunien puheenjohtajien ja paikallishallinnon, valtion ja kansallisen hallituksen kanssa. (ML)

Matti Laitinen

Lähde: Venezuelanalysis.com: Artikkelit perustuu Latinalaisen Amerikan solidaarisuusaktivisti Stansfield Smithin (Chicago ALBA-solidaarisuuskomitea) 24.7.2018 julkaisemaan artikkeliin, jossa hän kritisoi Marta Harneckerin artikkelia "After the Elections: What Is to Be Done? and Marx, Luxemburg, and Lenin on the Role of Cooperatives".

Venäjän viranomaisten taistelu omasta legitimitetistään

Venäjän valtaapitävät ovat viime viikkoina menestyksekkäästi jatkaneet jo kesäkuussa "eläkeuudistuksen" aloittamisesta alkaneita toimiaan itsensä huonoon huutoon saattamiseksi. Aluksi he saivat voimakkaan tuen "uudistukselle" herra Putinin puheesta tai kuten hallitus sitä kainosti kutsuu "eläkemuutokselle." (uudistus sanasta on tullut Venäjällä kirosana kaiken sen jälkeen, miten meillä on tuolla sanalla kutsuttu kansanvastaista politiikkaa jo vuosien ajan). Oikeastaan kukaan ei epäile sitä, että "muutosten" takana ei ole niiden nimellinen aloitteentekijä pääministeri Medvedev vaan itse Putin. Mutta on eri asia arvella ja toinen asia tietää varmasti.

Valitettavasti herra Putin ei sosiologien varoituksista huolimatta innostunut kansanäänestyksen järjestämisestä hänen alaistensa ja valmistelunsa "eläkemuutoksista", vaan päätti viedä läpi oman tahtonsa. Hän puhui kansalle, ilmeisesti uskoen olevansa "kansan johtaja", jota kaikki maanmiehet tukevat. Koska olen jo kirjoittanut koko artikkelin eläkeuudistuksesta, en käsittele herra Putinin argumentteja, jotka itse asiassa on jo kumottu. Eläkeläisille tarjotut vähäiset lievennykset (esimerkiksi naiset eivät jäisi eläkkeelle 63 vuoden iässä, kuten alun perin oli esitetty vaan 60 vuoden iässä) eivät paljoa auttaneet. Kuten jo ennustimme, se ei rauhoittanut pelkoja, vaan johti Putinin oman kannatuksen laskuun. Virallisten sosiologien tietojen mukaan Putinin puheen jälkeen kolmasosa vastaajista suhtautuu häneen kielteisemmin.

Kaksintaistelut myös Venäjällä ovat kiellettyjä

Mutta tämä ei ilmeisesti ollut tarpeeksi ja syys-lokakuussa viranomaiset ampuivat itseään jalkaan useita kertoja. Niinpä kaksi viikkoa Putinin puheen jälkeen Venäjän kansalliskaartin (jonka päättehtävä-

Sergei Skvortsov

nä on "suurten mellakoiden" eli toisin sanoen kansalaisten protestien tukahduttaminen) komentaja herra Zolotov uhkasi väkivallalla blogisti ja oppositiopolitiikko Alexei Navalnyia haastaen tämän kaksintaisteluun ja uhkasi tehdä tästä "mehukasta jauhelihaa". Taustalla oli Navalnyin elokuun lopussa julkaisema, kansalliskaartille osoittama video, jolla hän puuttui kansalliskaartiin kytkeytyvään korruptioon. Lisämausteen juttuun toi se, että Navalny oli tuolloin vangittuna, joten hän ei voinut vastata. Presidentti Putin kannatti lehdistösihteerinsä kautta kansalliskaartin komentajaa sanoen, että on olemassa sellaisia tilanteita, joissa on mahdotonta tehdä muuta.

Itse asiassa kaksintaistelut kiellettiin Venäjällä 200 vuotta sitten. Nykyaikana ne näyttävät yksinkertaisesti absurdeilta, puhumatakaan siitä, että herra Zolotov työskenteli itse monia vuosia kaartissa

ja hän on fyysisiltä taidoiltaan selvästi ylivoimainen herra Navalnyhin verrattuna. Hän ei kaksintaistele vaan lyö.

"Kenraali hävisi kaksintaistelun"

On täysin käsittämätöntä, miksi nykyisen järjestyksen tärkein vartija otti niin oudon askeleen. Joka tapauksessa hänelle itselleen eikä hallitukselle ollut siitä kokonaisuudessaan mitään hyötyä, ainoastaan vahinkoa. Navalnyi itse ei ole kovin vakuuttava, eikä hän melko liberaalein näkemyksin nauti suurta suosiota venäläisten keskuudessa, mutta yleisö ei täällä ole selvästikään Zolotovin puolella. On jotenkin ristiriitaista, kun korkean tason virkamies - jota voidaan sanoa lain palvelijaksi - joutuu oikeuden sijaan uhkaamaan oppositiopolitiikkaa fyysisellä väkivallalla ja hänen käsissään olevat asiakirjat syyttävät korruptiosta ei vain häntä itseään vaan myös hänen omaa virastoaan. Kun Navalny vapautui vankeudesta, hän tarjosi Zolotoville kaksintaistelua televisiossa julkisen keskustelun muodossa, mutta komentaja kieltäytyi keskustelemasta, mikä edelleen laski hänen henkilökohtaista ja hallituksen kannatusta. Kuten tiedotusvälineissä on kirjoitettu, "kenraali on jo hävinnyt kaksintaistelun."

Hallinnolliset keinot eivät enää tehonneet

Mutta viranomaisten suurin virhe tapahtui 9. syyskuuta pidettyjen paikallisvaalien yhteydessä osissa Venäjän alueita. Kuten aiemminkin heillä oli käytössään kaikki tavanomaiset hallintomenetelmät, erityisesti voimakkaiden oppositioehdokkaiden poistaminen listoilta, äänestäjien lahjominen ja tulosten suora väärentäminen.

Tällä kertaa hallinnolliset menetelmät eivät kuitenkaan toimineet kaikkialla. Väestön elintason yleisellä heikkenemisellä ja ennen vaaleja aloitetulla "eläkeuudistuksella" oli oma vaikutuksensa. Ensimmäisen kerran Putinin Venäjällä neljällä alueella kahdestakymmenestä kahdesta, joilla pormestarinvaalit pidettiin, jouduttiin toiselle kierrokselle ja kymmenellä alueella, kaupungeissa ja piireissä Yhtynyt Venäjä syrjäytettiin vallasta. Useilla alueilla vähän tunnetut ehdokkaat voittivat tai olivat lähellä voittoa. Esimerkiksi Siperian Hakasiassa, 30-vuotias Venäjän federaation kommunistisen puolueen ehdokas sai melkein puolet äänistä ja Jakutskissa pormestariksi tuli melko tuntematon nainen.

laisesta natsista Eric von Rosenista. Lisäksi kerrottiin, että Göring, von Rosen ja Mannerheim olivat ystävykset, jotka kävivät yhdessä hirvimetsällä. Natsien julmuuksista ei ollut sanaakaan.

Natsien hirveyksien vähentelemiseksi jutussa oli mukana Suomen Ilmavoimien hakaristilippu. Ilmavoimien tunnuksena hakaristi poistettiin 1948, mutta ilmavoimien lippuun se palautettiin 1958.

Vielä saman lehden lopussa oli viatonta juttua Natsi-Saksan SS:n ja Gestapon päälliköistä Heinrich Himmleristä ja hänen lääkäristään kirjoitetusta kirjasta. Sannallakaan, vaikka jutussa keskitysleiri sana olikin, ei kerrottu Himmlerin

Massiivinen laittomuus on mahdollista

Mutta tämä ei ollut kaikkein tärkeintä. Tärkeintä oli, että vaalipetoskoneisto alkoi horjua. Yleinen tyytymättömyys alkoi levitä vaalilautakuntien jäsenten keskuuteen. Sen seurauksena siellä, missä tämä tyytymättömyys oli saavuttanut tietyn kriittisen pisteen, vaalitulosten laajamittainen väärentäminen oli yksinkertaisesti mahdollista.

Periaatteessa opposition menestyminen ei ollut viranomaisille mikään kauhistus. Vai tuntuuko siltä, kun Venäjän federaation kommunistisen puolueen tai Zhirinovskin puolueen edustajat tulivat neljän venäläisen alueen johtajiksi maan kahdeksastakymmenestä alueesta?

Ennen toista Primorjen alueen äänestyskierrosta, johon osallistuivat Venäjän federaation kommunistisen puolueen ja Yhtynyt Venäjä puolueen ehdokkaat, Putin päätti henkilökohtaisesti tukea ehdokastaan vakuuttamalla hänelle julkisesti, että kaikki tulee menemään hyvin. Ymmärsivätkö paikallisviranomaiset hänen sanansa luvaksi harjoittaa vaalivilppiä.

Ulkomailla jotkut eivät usko tällaisen massiivisen laittomuuden olevan mahdollista. Todellakin, sitä on vaikea uskoa, varsinkin kun vehkeilijät vielä harvoin jäävät kiinni teoistaan. Tässä, olkaa hyvä Venäjän keskusvaalilautakunnan virallisen sivuston tietoja. (katso kuva) Se, että äänten laskun aikana kaikki äännet tulevat viralliselle ehdokkaalle ja opposition ehdokkaalle annettujen äänten määrä joka laskee, ei vaadi minkäänlaista erityiskomentointia.

Viranomaisten hermostuneisuus kasvaa

Puhkesi suuri skandaali. Jopa Venäjän federaation kommunistinen puolue oli suuttunut tällaisesta valan anastuksesta. Alkoivat protestit ja suuttuneet kansalaiset valtasivat lyhyeksi ajaksi aluehallinnon.

johtaman SS:n ja Gestapon rajatonta julmuuksista. Sen sijaan juttu oli koristettu Himmlerin komealla asepuhuisella rintakuvalla.

Sunnuntaina (14.10) oli koko sivun juttu kuva Hitleristä. Jutussa kerrotaan, että Hitler on ilmiö "varsinkin Yhdysvalloissa ja Britanniassa kiinnostus on todella suurta. Toki niin on myös Saksassa, aina."

Torstaina (18.10) Hesarissa oli koko sivun juttu, joka on koristettu kuvalla, jossa poseeraavat suomalaiset Saksan asepuhuiset miehet. Jutussa kerrotaan Andre Swanströmin selvityksestä Hakaristin ritarit, Suomalaiset SS-miehet, politiikka, uskonto ja sotarikokset. Kirja romuttaa mantran, että suomalaiset SS-

Sosiaalisessa mediassa näytetyt kuvat Primorskin alueen vaalitulosista. Kun äänistä oli laskettu 98,77 %, kommunistien ehdokkaan äänimäärä oli 245095 (49,91 %) ja yhdistynyt Venäjä puolueen äänimäärä 233801 (47,61 %). Vähän myöhemmin, kun äänistä oli laskettu 99,03 %, ilmoitettiin kommunistien ehdokkaan äänimääräksi 245090 (48,56 %) ja "virallisen puolueen" ehdokkaan äänimääräksi 247396 (49,02%). Tässä välissä kaikki lasketut äänet olisivat tulleet Yhdistyneen Venäjän puolueen ehdokkaalle ja kommunistien ehdokkaan äänimäärä olisi hieman laskenut. Tämähän ei ole mahdollista.

Tällaiset tulokset, joista ei internetin aikakaudella voi vaieta, uhkaavat heikentää vaalien laillisuutta koko maassa.

Tämän seurauksena viranomaiset pakotettiin ensimmäistä kertaa Putinin Venäjän historiansa peruuttamaan vaalitulosket. Säilyttääkseen kasvansa keskusvaalilautakunnan puheenjohtaja syytti molempia ehdokkaita loukkauksista, ikään kuin nykyisen Venäjän oppositiolla olisi siihen edes jonkinlaisia mahdollisuuksia!

Sellaisen pysyvän yhteiskunnallis-taloudellisen kriisin vallitessa, joka - kuten näemme - kehittyi joskus poliittiseksi kriisiksi, valtaapitävät menettävät arvovaltansa väestön silmissä. Hallituksen täysin kontrolloiman Yleisvenäläisen julkisen mielipiteen tutkimuskeskuksen tietojen mukaan Putinin kannatusluvut ovat nyt 36,8 prosenttia ja ne ovat laskeneet yli 20 prosenttia tammikuusta lähtien. Kun lähes kaksikymmentä vuotta kestänyt pystysuuntainen-vertikaalinen valta on kytkeytynyt yhteen henkilöön, se alkaa vaikuttaa järjestelmän vakauteen.

Joten ei ole yllättävää, että Venäjän viranomaiset ovat hermostuneita ja tekevät yhä enemmän virheitä, joista muutamia olen juuri kuvannut. Pelkään, että asiat vain pahenevat tulevaisuudessa, sillä ilman nykyisen tuhoisan politiikan muutosta ei ole nähtävissä ulospääsyä umpikujasta.

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pääsihteeri) sihteeri
21.10.2018

Pietarin viranomaiset olivat kieltäneet mielenosoituksen järjestämisen Suomen asemalla vieressä sijaitsevalle Leninin aukiolle. Lupa mielenosoitukselle oli myönnetty laitakaupungilla sijaitsevaan Udalnyin puistoon. Sateesta ja kokoontumispaikan etäisestä sijainnista huolimatta mielenosoitus keräsi paikalle noin 500 osanottajaa. Venäjän Federaation kommunistisen puolueen järjestämässä mielenosoituksessa puhuivat VFKN:n, Vasemmistorintaman, sosialidemokraattisen Oikeudenmukainen Venäjä -puolueen, Venäjän kommunistisen työväenpuolueen, Kirovin tehtaan ammattiosaston, komsomolin ja opiskelijoiden edustajat sekä muita kansalaisaktiiveja. Pietarin mielenosoituksen lisäksi mielenosoituksia järjestettiin 22.9. yli 80 muussa Venäjän kaupungissa. Mielenosoitukset ovat jatkuneet tämän jälkeen viikottain eri puolilla Venäjää. (KÄ/Asko Julkunen)

SYNNINPÄÄSTÖÄ?

Aina kun Hesari kirjoittaa Venäjästä sävy on kielteinen. Hesarin jutussa Venäjällä ei ole koskaan mitään myönteistä. Sen sijaan länsimaista, riippumatta jutun sisällöstä, sävy on aina vähintään neutraali, ellei positiivinen, sillä lännen kurjuus ja rosvot, ovat meidän kurjuutta ja rosvoja.

Olen useamman kerran ihmetellyt sitä, miksi Hesari julkaisee Natsi-Saksan tämän tuosta jutun tynkää ja kuvia. Niissä ei ole koskaan Natsi-Saksan julmuuden kauhistelua ja sen aloittaman toisen maailmansodan keskitysleirien kauhuja eikä paljon muutakaan itse sodasta, jonka tavoitteena oli hävittää ali-

miset - juutalaiset ja slaavit.

Sunnuntai (30.9) vaikuttaa jonkinlaiselta huipentumalta. Uutissivun laatikossa oli viite ruotsalaisen natsin von Rosenin kahden sivun, koko aukeaman juttuun. Jutun koristeena oli valtava yhteiskuva kahdesta siviiliasuisesta ystävyksestä Natsi-Saksan korkeasta johtajasta Herman Göringistä ja ruotsa-

miehet eivät olleet mitenkään osallisia SS:n julmuuksiin. Tässä lehdessä kaupattiin myös ilmavoimien hakaristilla koristettua kahvimukia!

Kun Hesari kirjoittaa Venäjästä, jutut on kirjoitettu irvishampain. Sitä näissä neljän sivun jutussa ei ollut aistittavissa. Hesari on aika ajoin julkaissut Natsi-Saksaa koskevia juttuja, ne ovat sävyiltään vähintään neutraaleja, joten voi vain ihmetellä miksi? Kertooko moinen kiinnostus natsien jonkinlaisesta synninpäästöstä? Vai onko kysymys jostain pahemmasta?

Kai Kontturi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Demokratian rajat ja reunaehdot

Demokratian väitetään olevan paras koetuista hallintojärjestelmistä. Olemme kuitenkin saaneet havaita, että aina joku määrittää sen rajat (ketkä saavat osallistua) ja reunaehdot (miten ja mitä tietoa jaetaan ja kenen raheilla). Nämä demokratian edellytykset ovat ajan myötä muuttuneet eli äänioikeus, vaalirahoitus tai ketä ja keiden on lupa "lobata". Informaation runsaus on tehnyt "vaalikaljan", äänestäjät epävarmemmiksi, äänestysprosentit ovat laskeneet tiedon lisääntyessä.

Ongelmaksi aikanamme on koettu ulkovaltojen vaikuttaminen kansallisiin vaaleihin. Tätä on tapahtunut kautta aikojen tiedostettuna tai tiedostamatta. Ulkoa on rahoitettu sisar- tai veljespuolueiden vaaleja. Tiedostamattomia toimia ovat esimerkiksi vapauden symbolit, Cola-pullot tai "Malboromiehät", pohjoismainen hyvinvointi aikanaan tai sotilaallinen voima. Nämä ovat asioita, joihin halutaan samaistua, tehdä ne osaksi itseä, minää.

Demokratian välttämättömyysiin asettuu tieto ja sen hallinta, tiedon levityksen hallinta tai sen tuhoaminen, kirjojen polttaminen, sähköisen tiedon tuhoaminen tai kriminalisoimalla "valheellinen"

tieto. "Demokraattisen" vallan käytäjillä on tähän edellytykset, mutta omistamiselle on "demokraattisesti" luotu myös valta manipuloida tieto ja sen levittäjät mieleisikseen vuorovaikutuksessa hallinnollisen valan kanssa.

Lobbaus, joka on suoraa vaikuttamista päättäjiin, on kasvanut instituutioksi, jota säädelään heikosti. Tämä tarkoittaa sitä, että päättäjille jaetaan "sisäpiirin tieto", helpottamaan heidän käsityksensä muotoutumista. Tämän "helpon" voi syystä kyseenalaistaa, palveleehan se omistavan, kykenevän luokan etua ja päättäjien laiskuutta tiedonhankinnassa, se rajaa toisenlaisen tiedon informaation ulkopuolelle. "Politiikka on kriisissä" ja jos politiikka on kriisissä, niin demokratia, itse järjestelmä on silloin suuremmissa kriisissä.

"Demokratiilla" ja sen ihan-teilla ei mene hyvin, kun puolet kansalaisista vetäytyvät demokratian pakolaisiksi, jättää äänestämättä, "punaisen viivan" voima on hiipunut tiedon määrän ja sen hallinnan myötä. On helpompi vetäytyä esi-

merkiksi uskonnon tai pelien maailmaan, jos järjestelmä tuottaa edes jonkinlaiset elämän edellytykset. Tahdoton poliittinen- ja taloudellinen eliitti ei halua muuttaa demokratian ja vapauden tilaa, joka kasvattaa taloudellista eriarvoisuutta niin kansallisesti kuin kansojen välisestikin.

Demokratian menestyksen, -hyväksyttävyyden aikoja ovat olleet tulo- ja varallisuuserojen kaventumisen ajat. Tähän tilaan on pyritty ja päästy verotuksella ja tulojen uudelleen jaolla, kansallisten etujen etusijalle asettamisella, protektionismilla, kehitysyhteistyön määrärahoja kasvattamalla, monikansallisten yritysten suitsimisella kansallisiksi yksiköiksi. Tämä on tarkoitettu poliittisen-, demokraattisen kentän laajentumista, taloudellisten toimijoiden hallitsemista ja siitä on seurannut kansalaisyhteiskunnan kasvu, äänestysaktiivisuuden nousu. Tiedon hallinnan ja levittämisen demokratielle asettama ongelma kevenee taloudellisen tasa-arvoistumisen myötä, kansainvälisestikin.

Hannu Ikonen
Lieksa (sd)

Länsimainen arvomaailma

Käytin yhden hellepäivän edellä mainitun sanahirviön sisäistämiin. Ei se oikein hyvin onnistunut. Kysymyksiä jäi ilmaan enemmän kuin tuli vastauksia. Ensinnä, mitkä valtiot väittävät kuuluvansa tuohon arvomaailmaan?

Todella outo ja sekalainen yhteisö. Vielä oudommat ovat yhteisön toimintatavat. Aseet, ohjukset, hävittäjäkoneet sekä salamurhat ovat työkaluja, joilla länsimaista arvomaailmaa kaupataan maailmalle. Yhteisön moraalikäsitykset ovat kummallisia. Naapurimaan alueita voidaan valloittaa, jos se tehdään tämän arvomaailman nimissä.

Vuosien saatossa maailman poliisina itseään pitävä Yhdysvallat on ryöstänyt isot alueet Meksikolta. Turkki on vallannut Kyproksen pohjoisosan. Israel on vallannut Itä-Jerusalem, Länsirannan ja Golanin kukkulat. Tässä muutamia

maita. Milloin alkavat pakotteet kyseisiä maita kohtaan? Ilmeisesti ei koskaan. Israelin suhteen ollaan menossa hyvään suuntaan. Kansalaiset eri puolilla maailmaa ovat ryhtyneet boikotoimaan Israelia ja sen tuotteita. Boikotti laajenee kaiken aikaa.

Lähi-Idässä pitäisi lopettaa vetoaminen vanhoihin kansantaruihin. Ei minkään niminen jumala ole koskaan luvannut kenellekään mitään. Länsimaisen arvomaailman pakotepolitiikka ei ole missään onnistunut. Sosialistista Kuubaa on saarrettu ja boikotoitu jo 60 vuotta. Lisäksi Yhdysvaltain CIA yritti yli 600 kertaa murhata Kuuban johtajan Fidelin. Mahtoi ns. ketutus olla vahvaa, kun Fidel kuoli vanhuuteen.

Tämän perusteella Trump on aivan oikea presidentti jenkeille, hullu maa tarvitsee myös hul-

lun presidentin. Epäonnistuneet ovat myös Pohjois-Korean pakotteet. Maa pystyy edelleen hankkimaan itselleen uskottavan puolustuksen. Suomen uskottavaa puolustusta mainostetaan. Miksi Pohjois-Korealla ei saisi olla myös uskottava puolustus?

Pohjois-Korealla ei ole sota-voimia ulkomailla, mutta länsimailla on, aina suurempia määriä. Siitä huolimatta länsimaisella arvomaailmalla ei ole muutamien vuosien kuluttua mitään sananvaltaa maailmalla. Kiina, Venäjä ja Intia päättävät kohta maailman asioista.

Loppukaneettina kerron kaipaavani aikaa ennen Eeuuta. Suomi oli itsenäinen ja puolueeton valtio. Suomea voitiin käyttää rauhan-tekijänä, enää ei voi.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Minä ja ilmastonmuutos

Tiedättehän läskikastikkeen? Ruskean kastikkeen seassa ohuita läskin siivuja. Sitä sai joskus lapsena syödäkseen, niin ja jouluisin kinkkua muutaman palan. Kuola valuen suupielistä kuuntelin tarinoita herrojen pöydistä, joissa lihaa sai syödä yltäkylläisesti monessa eri muodossa.

Aikuisena, elintason kohentumisen pääsän myös kunnan pihvin maakuun, ah, sitä ihanuutta. Mutta annas olla, lyhyeen loppui pussulla herkuttelu. Nykyään joudun pyörittelemään pihvinpalaa suussani, huonoa omaatuntoa tuntien, nialaiseen sen aataminomena lonksuen, sillä olenhan maapallon vihollinen numero yksi. Ettäs kehtaat syödä lihaa, sinä lapsiemme tulevaisuuden tuhoaja.

Sain vihdoin itselleni ihan 2005 mallin auton. Onnellisena köröttelin kumppaniani tapaamaan toiselle paikkakunnalle. Ilo ja onnellisuus eivät kestäneet kuin tovin. Pian televisiosta poliitikkojen syyttävät sormet osoittivat juuri minua: Sinä ryökäle ajat saastuttavalla autolla. Mene heti ja osta sähköauto ja maailma pelastuu. Mistäs siinä, jo tokkiisi minä uuden auton hankin, kun kerrotte keinon kädestä suuhun tuhannen euron eläkkeellä eläville, mistä niitä pienituloisille lahjoituksina annettavia sähköautoja jaellaan?

Työuran loppupuolella ostaa raväytin mökkipahasen. Sellaisen puilla lämpiävän, ulkoisuusineen, vesi kaivosta kantaen, luksuksena erillinen saunarakennus. Kauan ei oman kodin, uunin ja hel-

lan lämmössä nautiskelu kestänyt, autuutta tuntien kuumissa löylyissä lauteilla istuen, kun synnin kirous iskettiin päälleni. Etkö sinä vähä-älyinen miesparka ymmärrä, mitä tuhoa aiheutat puita polttaessa. Hommaa nyt hyvä mies ilmalämpöpumppu ja sähkökiuas ja voit huokaista helpotuksesta, pelastit juuri jäävuoren sulamisen.

Seison rappsulla, katson taivaalle, kultuani kaukaista jylinää. Kohta ikkunat helisevät, kissa pakenee häntä paksuna rapujen alle, kun hävittäjälentokoneet lentävät ristiin rastiin talon yllä. Polttoainetta palaa taivaan tuuliin. No, kait niillä on saasteettomat aineet, kun niistä ei puhuta, ei syyllisestä ilmaston pilaamisesta.

Taivaalla näkyy myös matkustajakoneiden paksuja savuvanoja. Varmaan jossain noista koneista istuu meppejä matkalla Brysseliin, näyttävät koneen ikkunas- minulle, pienen töllin omistajalle keskisorme huomatessaan uunin piipusta nousevan ohuen savun. Itse ovat matkalla päiväksi hyvyden töihin maapallomme puolesta.

Illalla Finnairin sinivalkoisin siivin takaisin kotiin, siihen sähköllä lämpiävään omakotitaloon ja vihdoin nauttimaan sähkösaunan lämmöstä. Saunan jälkeen lasillinen makoisaa argentiinalaista punaviiniä, sitä rahtilaivalla tuotua. Aamulla virkeään television aamulähetys- seen lyömään madonlukuja kansalaisille hoitittomuudesta ilmaston pilaantumisesta.

Hannu Tiainen, Kihniö
"Kyykystä ylös" valtuutettu

Laiha ilmastofoorumi

Olihan viisasten joukko, oli ministereitä ja jopa europarlamentin jäsen, Heidi Hautala.

Kehuivat kuinka Euroopassa ja eritoten Suomessa ilmastoasiat ovat kunnossa. Tosin sähköautojen suurempi osuus liikenteessä olisi suotavaa. Mutta eipä niin hyvää, etteikö jotain moitittavaa. Kehitysmat- han ne saastuttavat. Kertomatta ehkä jäi, miten suurteollisuus vie surutta teollisuusjätteitään Afrikkaan.

Laivan romut viedään Aasiaan purettaviksi samoin kuin elektroniikka, missä ne sulatetaan hyvin alkeellisissa oloissa. **Suomessa on suunniteltu suursotatarjoitusta.** Eipä se luonnolle kovin helppoa ole, kun yksi hävittäjä kuluttaa polttoainetta noin 5000 litraa tunnissa. Eivätkä ne muutkaan sotakoneet kovin luontoystävällisiä ole puhumattakaan räjähteistä.

Pauli Eskelinen
Joensuu, 2.8.2018

Lämpeneekö ilmasto ihmisen toiminnan seurauksena?

Ei tarvita tieteellisiä todisteita, jos tarkkailee ympäristöään. Muistan vuodet 1950-luvun alkupuolelta. Olin enoni mukana, kun ajettiin metsästä halkoja. Lunta oli hevosen vatsaan saakka, kun aamulla aikaisin ajoimme alkuun talvitien uraa. Kaadettujen koivujen latvuksissa hyppivät hangel- nousevan auringon valossa valkoiset riekot syömässä silmuja. Viimeistään 70-luvulla tällaiset talvet Pohjanmaalla muuttuivat harvinaisiksi ja "mustat joulut" valtasi- vat alaa. Luulen, että silloisista talvista voimme vain haaveilla.

Kun v. 1967 siirryin Helsinkiin, aloitin vapaa-ajan kalastuksen. Lähdimme usein porukalla talviaamuisin kalastusvasteet olalla patikoimaan Lautasaaren Ryssänkärjestä ulos merelle ohi Melkin Rönbuskenille, Pitkäkärille ja ulommaksi ulkokärjelle. Suomenlahti oli jäässä. Pitkiin aikoihin tämä ei

FB:n sivuilla ja tiedotusvälineissä käydään keskustelua ilmastonmuutoksesta. Huomiota herättää "koulukunta", joka väittää ilmastonmuutoksen olevan satua. Luki- ja tiedotusvälineissä on käyty keskustelua "Räikeä disinformaatiota levitetään organisoitujen feikkitie- teen eli korruptiolla tuotetun satutieteen avulla, jolla pörssiinnotelijat ovat saaneet epätieteellisen, feodaalisen verotusoikeuden..." Tällaisten tietojen levittäjät edustavat itse disinformaatiota. Ei pidä kuvitella, että maailmassa kyettäisiin tuottamaan tällainen kollektiivinen vale, joka menisi asiantuntijoissa ilman kritiikkiä läpi. Niin selkeät ovat todisteet ilmastonmuutoksesta, jonka pääasiallisena synnyttäjänä ovat kasvihuonekaasut. Todisteita löytyy vaikka Ilmatieteen laitoksen kotisivuilta. Auringolla on vaikutuksensa, mutta se on ihmisen aiheuttamaan lämpötilan nousuun nähden häviävän pieni. Ison muutoksen ilmastoon voi aiheuttaa mm. valtaisa tulivuorenpurkaus, asteroiditörmäys tai totaalinen ydinsota, mutta ei aurinko.

ole enää ollut mahdollista. Silloin 1970-luvulla liikuimme hyvin paljon merijäällä hiihtäen ahventa etsimässä. Jääkentät olivat laajat ja ehyet. Ahventa löytyi. Joskus tuli myös kuha ja myös hauki, jota kukaan ei toivonut. Kun sitten kalaporukamme sai käyttöönsä Tammissaaren saaristosta Växäristä v. 1982 mökin, hankin uudet koivusukset ajatuksella, että nyt alan tehdä saaristossa pitkiä kalareissu-

ja. Tämä jäi aikomukseksi. Suksilla liikkumiseen sopivia jäitä ei sen jälkeen ole tullut.

Kalakerhollamme oli 70-luvulla mökki Sipoon Kaunissaaressa. Silloin näimme ulkomerellä ensi keran meriveden pinnalla vihreää sinilevää. Näimme myös harmaahaikarat, merimetsot ja kuulimme Suomeen siirtyneistä villisioista. Tiesimme silloin, että nämä olivat ilmasto- muutoksen airueita. Kaikki eivät si-

ihen uskoneet. Äsken Eestin vierailulla kuulin uuden tiedon, että kattohaikarat tulivat sinne vasta 1980-luvulla.

Vuonna 2002 saimme käyttöömme mökin Kemiönsaaressa. Alkuun oli joitain vuosia, että jäätä muodostui sisäsaaristonkin ulkopuolelle joksikin aikaa. Tänä 10 vuoden ajanjaksolla ovat jäätyneet vain sisälahdet, mutta niiden kärkeä karikoille ei enää kykene turvallisesti kulkemaan. Jäät muodostuvat vasta tammikuun lopulla ja sulavat jo ennen huhtikuun alkua. Samalla ajanjaksolla on selkeästi nähtävissä, että Lounais-Suomeen on kesäkaudella muodostunut kiva kausi. Asukkailla on kesäisin sama toive, "kun vaan saataisiin sadetta".

Hyvin voivat ja levittäytyvät punkit. Kävin erään toverin kanssa SKP:n fb-ryhmässä keskustelun siitä, onko punkkien levinneisyysalueen laajentuminen Lapin rajoille saakka seurausta ilmastonmu-

toksesta. Hän katsoi punkkien levinneisyysalueen laajentumisen syyksi niiden isäntäläin- ten, hirvien ja kauriiden lisääntymisen ihmisten ruokinnan seurauksena. Tosiasiaa kauriit- kaan eivät aiemmin menestyneet maassamme tehokkaasta hoi- dosta huolimatta. Nyt menestyvät kauriit, villisiat ym. Oikeasti kaikki nisäkkäät ovat punkkien isäntäläimiä. Punkkien levinneisyys- alueen laajeneminen on seuraus- ta ilmaston lämpenemisestä, jona- ka turvin ne selviävät talven yli.

Vuosikaudet ilmaston lämpenemisen seurauksista puhuttiin pahana tulevaisuuden skenaariona. Nyt kuin varkain alettiin puhua muutosten olevan ympärillä. Ilmaston muutos on yhteiskuntakehityksen tuote samalla tavalla kuin talouspulat tai työttömyys. Se voidaan torjua vain yhteiskunnallisen taistelun kautta.

Heikki Männikkö

Tukea Kansanäänelle

Paavo Junttila 100 e, Heikki Männikkö 34 e, Esko Rintala 70 e, Reino Welling 55 e, Vanha Seppä 9 e, Hannu Kautto 40 e, Tarja Männikkö 34 e, Espoon leipäpappi 7 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Jaakko Ahvola 30 e, Kai Kontturi 50 e, Eira Kärki 20 e, Asko Julkunen 75 e ja Jartsev 4 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista! Tavoitteet ja menetelmät.

Neuvottelukokous kokoontuu

Lauantaina 3.11.2018 klo 12.00-17.00. Helsingissä Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67; Keskustasta Hämeentien bussit ja raitat, Hauhonpuiston pysäkki

Alkuvuodesta saakka käydyn keskustelun tuloksena välttämättömän vastavoiman rakentamiseksi uusliberalismille olemme kutsuneet koolle valtakunnallisen neuvottelukokouksen. Tavoitteena on löytää keinot ja menetelmät edetä asiassa sekä asettaa konkreettisia tavoitteita tulevalle toiminnalle. Seuraa "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille" fb-keskustelusivustoa sekä fb:n tapahtumailmoituksia. Osallistu keskusteluun.

Keskustelun alustavat puheenvuorot:

Jari Heinonen:

Kansanrintaman eurooppalaiset liikkeet

Hannu Tiainen:

Kyykystä ylös valtuustoon; Kihniön kokemukset.

Heikki Männikkö:

Kansanrintama työväenliikkeen kokemuksessa

Tervetuloa, Järj. Koollekutsujat, Valmisteleva työryhmä ja DSL:n opintokeskus

Työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista Tervetuloa valtakunnallisen neuvottelukokouksen

Olemme alkuvuodesta lähtien käyneet tiivistä keskustelua välttämättömyydestä luoda maahamme laaja demokraattinen kansanliike, joka ottaa tavoitteekseen vaihtoehdon rakentamisen nykyiselle uusliberalismille. Tähän olemme päätyneet siksi, että monet työväenliikkeen suuret saavutukset, kuten yhteiskunnan voimin rakennettu sosiaali- ja perusturva ja siihen liittyvät julkiset palvelut ja keskeinen infrastruktuuri sekä maamme sodanjälkeinen rauhanpolitiikka ovat vakavasti uhattuina.

Maassamme toimii useita poliittisia ja yhteiskunnallisia liikkeitä, jotka tekevät arvokasta työtä, mutta eivät tavoittele nykyisen uusliberalismin kokonaisvaltaista muutosta. Suomessa tarvitaan kansalaisliike, joka tekee pitkäjänteistä työtä todellisen yhteiskunnallisen muutoksen ja rauhanomaisen ulkopoliittikan puolesta.

Käydyn keskustelun tueksi olemme luoneet "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille" FB-keskusteluryhmän. Siellä olemme käyneet asian ympärillä arvokasta keskustelua. Jo alkukesällä käymämme mielipiteiden vaihdon tuloksena otimme tavoitteeksemme järjestää myöhäisyyksillä valtakunnallinen neuvottelu, jossa pohdimme keinoja, muotoja ja tavoitteita, joilla viemme asiaa eteenpäin.

Tähän neuvotteluun me allekirjoittaneet kutsumme sinut lauantaina 3.11.2018.

Allekirjoittajat

Markku Huhtala
Markku Nieminen
Juhani Tanski
Kai Kontturi
Leena Huhtala
Hannu Huhtala
Mirjam Virkki
Hannu Tiainen
Tarja Männikkö
Heikki Männikkö
Tommi Lievemaa
Jari Heinonen
Taavi Lintunen
Arto Lohi
Risto Koivula
Kalevi Wahrman

Maj-Britt ("Pipsa") Valo
Juhani Valo
Pavel Tammi
Casimir Spring
Marjaliisa Siira
Juhani Brander
Juha Kieksi
Hannu Kautto
Reine Lindeman
Ville Rahikainen
Seppo Aaltonen
Matti Aalto
Juha Kovanen
Janne Rahikainen
Jari Halonen

Onko EU uhattuna?

Metrossa 3.10.2018 A. Stubbii-do esitti näkemyksen, jonka mukaan EU:n arvot ovat uhattuna.

On totta, että tällä hetkellä EU:ta uhkaa EU:n komission puheenjohtaja ehdokkuudella veijari, jo-

ka on kykeneväinen sekoittamaan 90 prosenttia ja 10 prosenttia toisiinsa.

Sen sijaan uhkaako kyseinen herra myös EU:n arvoja onkin sitten toinen juttu...

Houston we got a problem

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu jälleen syyskaudella 2018

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenilemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta ja sen sovellutuksia sunnuntai-iltoisin Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Kokoonnumme loppuvuoden kuluessa sunnuntaisin seuraavasti: 28.10, 18.11 ja 9.12.

Syyskauden kolmannessa opintoillassa 18.11.2018 käsittelemme edelleen aiheetta "Molotov-Ribbentrop-sopimus", sen synty ja merkitys. Aiheesta alustaa Heikki Männikkö. Tämän aiheen aineistona käytämme Kansan äänessä numeroissa 4-6/2017 ja 1-5/2018 aiheesta julkaistua artikkelisarjaa. Aineisto löytyy myös KL:n etusivulta opintokerhoilmoituksesta avautuvan linkin kautta. (KL:n osoite: www.kommunistienliitto.com).

Syyskauden viimeisessä (4.) 9.12.2018 luentotilaisuudessa jatkamme aiheella: "Eestin historia ja politiikka, Neuvosto-Eestin aika sekä Eestin uusliberalismin aika". Aiheesta alustaa Juha Kieksi. Aiheeseen liittyvät aineistot ja tiedot löydät Kommunistien Liiton etusivulta opintokerhoilmoituksesta avautuvan linkin kautta (mm. 22.4.-18 Juhani luento "Eestin työväenluokan historia vuoteen 1920"). Luentoillan yhteydessä esittelemme aiheeseen liittyvää kirjallisuutta.

Kommunistien Liitto ja DSL

Kommunistien hallitusten laajennettu kokous

Tarja ja Heikki Männikön luona os. Vellamonkatu 6-8 A 1, Helsinki keskiviikkona 31.10.2018 klo 17.00. Käsitellään loppu- ja alkuvuoden toimintaa ja mm. seuraavia asioita: Arvioidaan 3.11.2018 pidetyn valtakunnallisen neuvottelukokouksen järjestöllemme edellyttämiä tehtäviä, suunnitellaan seuraavan Kansan äänen (6/18) sisältöä, tulevia vuoden 2019 vaaleja sekä lähi-kuukausien tapahtumia ja DSL opintotoimintaa.

Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät

Kansanrintamaa rakentamaan, kaksi osoitetta

Nyt some:ssa käydään keskustelua välttämättömyydestä rakentaa maamme demokraattinen kansanrintama luomaan poliittinen vaihtoehto uusliberalistiselle komennolle. Työn suunnittelemiseksi ja vauhdittamiseksi olemme luoneet "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille"-FB-keskusteluryhmän. Liitytkää ryhmään ja osallistukaa keskusteluun. Osoite on: <https://www.facebook.com/groups/1852463221717297/> Lauantaina 3.11.2018 tapahtuu. Silloin asiaa pohditaan valtakunnallisen neuvottelukokouksen kokouksessa. Tapaamisesta on luotu FB-tapahtuma. Osoite on: <https://www.facebook.com/events/2051977958466135/> Käykää osoitteessa tutustumassa tietoihin ja osallistukaa keskusteluun.

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EUvkr:n johtokunnan vuoden viimeinen kokous pidetään torstaina 29.11.2018 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, tulevan talviajan tehtäviä, järjestöme osalta suhtautumista vuoden 2019 vaaleihin. Arvioidaan valtakunnallisen 3.11. 2018 pidetyn valtakunnallisen neuvottelukokouksen "työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista, tavoitteet ja menetelmät" meille asettamia tehtäviä.

Lisäksi käsitellään vuoden viimeisen jäsen- ja toimintakirjeen sisältöä

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelme lehdessä seuraavaa numeroa (6/18). Suunnitellamme myös vuoden 2019 ilmestymisen aikataulun ja uuden vuoden tervehdyksen keräyskampanjaa.

SFT toimii

Sodan- ja Fasismien vastainen Työ ry:n ja DSL:n opintokeskuksen opintotilaisuus kokoontuu maanantaina 19.11.2018 ja maanantaina 17.12.2018 klo 17.00 KTP:n toimistossa Tikkurilassa os. Tikkuraitti 11 A 3. krs.

Käsitellään Suomen vanhan työväenpuolueen historiaa, historian tapahtumia 80-100 vuotta sitten sekä vuoden 1918 tapahtumia.

Luennon sisältöä koskevat tiedustelut: Timo Kangasmaa, e-mail: [timo.kangasmaa\(at\)hotmail.com](mailto:timo.kangasmaa(at)hotmail.com)

Itsenäisyyspäivänä 6.12.2018 kokoonnutaan Valtakunnallisella Punaisten muistomerkillä Helsingin Eläintarhassa klo 11.00 missä laskeetaan kukat 100 vuotta sitten kaatuneiden Työläistaistelijoiden muistoksi.

Liput mukaan

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

Monsanton ja Bayerin fuusio puhuttaa

Jonkin aikaa oli jo puhuttu, että saksalainen Bayer ostaisi Monsanto. Amerikkalaiset olivat aluksi niuhja ja viranomaiset vaativat Bayeriltä erilaisia vaatimuksia. Lopulta asia johti ajatukseen yhteisestä fuusiosusta. Edelleen aikaa kulutettiin viranomaisten taholta. Sitä ennen ehti kuitenkin tapahtua jotakin, joka luultavasti nopeutti kauppaa ja fuusioitumista.

Monsanton rikos "Helvetin fuusion" taustalla?

Kanadan viranomaiset ilmoittivat, että he olivat löytäneet Atlantasta tuntemattoman vehnäajikkeen, joka oli geenimanipuloitu ja kasvimyrkkyjä sietävä. Lajiketta ei ole koskaan hyväksytty kaupalliseen käyttöön. Kanadan elintarvikkeviranomaiset (CFIA) päätyivät siihen lopputulokseen, että vehnätyö oli Monsanto jäältä. Myöhemmin CFIA vahvisti, että löydös oli peräisin sieltä ja liittyi Monsanto GM:n vehnäajikkeeseen (MON 71200), jota käytettiin kenttätutkimuksissa 1990- ja 2000-luvun alussa USA:ssa ja Kanadassa.

Välittömästi kuitenkin heräsi kysymys, kuinka lajike oli löytänyt tiensä 100 km:n päähän koaleuleelta. Ei tiedetä vielä, miten iso alue on kyseessä. Viranomaiset ilmoittivat välittömästi, että maassa myyty vilja ei sisällä geenimanipuloitua vehnää. Kanada on yksi maailman suurimmista vehnäntuottajista ja sille on tärkeää, että vehnää ei ole manipuloitu, eikä riko maan vientisääntönsä.

Hieman myöhemmin Bayer osti Monsanto 63 miljardilla dollarilla. Kyseessä oli kuitenkin fuusio. Tämä "Helvetin fuusioksi" nimetty kauppa herättää pelonsekaisia tunteita ympäristöstä sekä sairaanhoidosta vastaavassa maailmassa. Bayer joutuu nyt vastaamaan Monsanto huonosta maineesta. Bayerin pääjohtaja totesi heti, että Bayerin nimi on Bayer, eikä Monsanto nimi tule näkymään liiketoimissa eikä

Kesällä tapahtui paljon surullisen kuuluisan glysofaatin tuottajan, Monsanto ympärillä. Tämä Vietnamin sodasta tuttu Red Orangen kasvimyrkyn levittäjä aiheutti valtavia ympäristötuhoja ja vakavia sairauksia niin vietnamilaisille kuin omille sotilaille. Vietnamilaiset piti löytää helpommin, kun lehdistö sademetsistä katoaisi. Veteraanit USA:ssa ja vietnamilaiset vaativat korvauksia edelleen USA:n hallitukselta.

Vuosi sitten kirjoitimme (KÄ6/17) glysofaatista. Silloin sanoimme glysofaatin kerääntyvän elimistöön ja aiheuttavan syöpää. Samaten todettiin pölyttäjien häviämisen olevan yhteydessä glysofaatin käyttöön. Tämä käsitys on nyt vahvistunut

Monsanto todettiin syövä aiheuttajaksi - jättisakat

Kauppa on Saksan taloudellisen historian suurin. Jättiyrityksessä tulee olemaan 115000 työntekijää ja liikevaihto liikkuu 45 miljardin euron paikkeilla. Bayer laskee tulevansa maailman suurimmaksi viljansiementen alalla ja toiseksi suurimmaksi kasvinsuojeluaineiden ja -myrkköjen tuottajaksi. Monsanto nimi katoaa, mutta sen tuotteet, kuten Roundup elävät muuttumattomina. Asiakkaat saavat edelleen pitää yhteyttä erikseen kumpaankin yritykseen.

Tuskin oli fuusio tehty, kun Monsanto sai miljoonasakat glysofaatista. Bayer joutuu maksu mieheksi ja saa maksaa 289 miljoonaa dollaria kuolevalle miehelle.

Tuomioita tulossa lisää

Amerikkalainen kouluvahtimestari Dwayne Johnson tapasi ruiskuttaa keskimäärin joka toinen viikko Roundupilla rikkaruohot koulun alueella. Tästä hän sai verisyövän (leukemian) ja vei asian oikeuteen. Hänen mukaansa häntä ei ollut informoitu glysofaatin riskeistä. Kalifornian oikeuslaitos oli asiasta samaa mieltä ja langetti tuomion. USA:ssa on odotettava noin 5000 samanlaista tapausta. Tapaus mukaan Monsanto tulee valittamaan päätöksestä. Tapaus kuitenkin luultavasti nopeutti fuusioitumista.

EU on päättänyt, että glysofaatti poistetaan käytöstä viiden vuoden päästä. Äskettäin ilmoitti Saksan terveysministeriö, että glysofaatti poistetaan nopeammin.

Esa Salomaa

Hyönteiset hyvinvointimme esteenä

Tehoviljely uhkaa hyönteisten olemassaoloa...

Rouva olet oikealla tiellä. Jotkut pohjois-amerikkalaiset tiedemiehet ovat arvioineet, kun mehiläiset kuolevat, niin ihmisillä on sen jälkeen elinaikaa neljä vuotta. Raamatussa kerrotaan valtavista heinäsiirkkaparvista, jotka tuhosiivat lämpimissä maissa viljasadon. Suomessa on tässä asiassa harrastettu ennakkoavaa edunvalvontaa tulevan ilmaston lämpenemisen varalta. Viimeisen puolenvuosisadan aikana ovat hävinneet heppokattit ja muut sirittäjät. Tämä on tehoviljelyn ja sen vaatiman kemiallisen torjunnan seurausta.

Se on myös uhka linnuille

Suurnavettojen nautat eivät pääse koko parin vuoden mittaisen tuotantoelämänsä aikana niityille tuloostamaan. Nämä kuivaneet tuloskekkarat olivat kottaraisten poikasten ravinnonlähteenä. Linnut kääntelivät näitä voileipäpötyitä ja kantoivat niiden alla kasvaneita lieroja poikasilleen. Loppukevällä kymmeniä tuhansia kottaraisia kärsivät muuttotarvet kiertelevät maiseman yllä. Leivonen ei enää keväisin ilmassa leikkiä lyö. Kel-

**Joku aika sitten eräs herkkähiipäinen rouva esitti paikallisessa laa-
tulehdessä toivomusaloitteen, että hyttyset hävitettäisiin jollakin vaarattomalla myrkyllä. Vaarattomuudella hän tarkoitti, että hyönteiset kuolevat, mutta rouvan kallisarvoiset kinkut säilyvät epämielilyttävilä elämyksiltä.**

tasirkkujen sirkutus on vaiennut pihon piiristä. Peltolinnuista peltopyy teki ensimmäisenä tilaa ihmisten kasville ja hyvinvoinnille.

Mukaan tulee metsien tehoviljely

Pitkälle automatisoitujen koneiden avulla toteutettava metsänhoito seuraa peltoviljelystä. Oravia on nykyisin enemmän kaupunkien puistoissa kuin metsissä. Metsiä viljellään. Suot on ojitettu. Sen mukaan ovat hävinneet suonlaidan kosteikat, jossa kanalintujen untuvikot saivat suojaa ja hyönteisravintoa ensimmäisten elinviikkajensa aikana. Kanalinnot alkavat olla menneisyttä etelästä Pohjois-Savon korkeudelle asti.

Metsien kasvuko ratkaisee kaiken?

Suomessa hehkutetaan metsien ennennäkemätöntä kasvua ja sen mahdollistavaa kaiken korvaavaa puuraaka-aineen käyttöä.

Autot, traktorit ja lentokoneet käyttävät kohta pelkästään puusta puristettua polttoainetta. Suomalaisen ei sen jälkeen tarvitse rajoittaa lentoajan etelän lämpöön ja muihin elämyksiin. Turvallisuudesta huolehtiminen vapautuu kaikista esteistä. Kukaan ei enää laske öljytynnyreit, joita meidän uskolliset ystävämmä käyttävät lentokoneissaan ja maanpuolustuslaivoissaan. Kasvihuonekaasujen kertyminen ylilmakehään loppuu. Pohjois- ja etelämantereen jäätiköt vajoavat takaisin ikuisen kylmyyteen.

Vapaa markkinatalous, tämä ainoa ja oikea tapa hoitaa taloutta ja syödä leipää on ikuinen kuin herran armo ja sen vuoksi tiede ja talous valjastetaan tämän ilosanoman viemiseen toisille planeetoille.

Viljo Heikkinen, vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti, 20.8.2018

Ympäristöystävällistä uskottavaa maanpuolustusta

Kaikkien maanosien ministerit ovat jälleen kerran kokoontuneet ilmastokokoukseen ja todenneet, että ilmaston lämpeneminen uhkaa ihmiskunnan olemassaoloa. Ministerit tapansa mukaan huolestuneet ja tekivät päätöksen toimenpiteistä, joilla maapallon lämpötilan kohtaminen rajataan puoleentoista asteeseen.

Kun päätös on näin korkealla tasolla tehty, niin sen toteutuminen on teke- mistä vaille valmis. Tosin suomalaisille ja muille kiinalaisille lämpenemisen pysähtyminen tuottaa pettymyksen. Koillisväylän aukeaminen ympäri- vuotiseen purjehdukseen vaikeutuu, eikä Suomen elinkeinoelämä pääse nauttimaan Paavo Lipposen hellimästä pohjoisesta ulottuvuudesta. Käytännössä se tarkoittaisi Suomen kautta tapahtuvaa pohjoisten alueiden luonnonvarojen käyttämistä maailman rikkaimman väestönsosan tarpeisiin.

Koko maailmaa koskevien päätösten tiellä on pieni este, kapitalismi ja sen pyhä yksityisomistus, jota on aseilla puolustettava. Kansallisvaltiot askartelevat hiilioksidien päästön vähentämiseksi vaatimalla autonvalmistajia siirtymään sähköautoihin. Se on soma ratkaisu, kun esimerkiksi Saksa on päättänyt luopua ydinvoimasta ja tuottaa sähköä kivihiiltä polttamalla.

Asevarustelu ja ilmastomuutoksen estäminen on mahdoton yhtälö.

Mielipidemuokkauksen välineet ovat niiden hallussa, joilla on muikin omaisuus. Yleinen mielipide on porvariston luoma ja niin sanotut vasemmistolaiset, joiden pitäisi yhteiskunnallisen asemansa vuoksi olla porvariston vastavoima, omaksuvat saman mielipiteen. Harvat kommunisteina itseään pitävät ihmiset jaksavat vastustaa tätä porvariston ideologista herruutta.

Sen vuoksi ei ole sattumaa, että vasemmistoliiton kansanedustajat puhuvat ainoastaan USA:sta hankittavien hävittäjien hinnasta, mutta eivät kyseenalaista hankinnan tarvetta. Ostopaikka ei ole salaisuus, vaikka eri maiden aseita ajankuluksi vertaillaan. Suomen taivaalla ovat jyriseet viimeisen kuuden kuukauden ajan eri maissa valmistetut hävittäjät ja meille uskotellaan, että niiden ansiosta hyökkäyshaluinen Pohjois-Korea ja arvaamaton Venäjä ei ole hyökännyt tänne.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti, 14.10.2018

Laki on niin kuin se kirjoitetaan - vai onko?

Kaiken väärentämisen perustan on muodostanut ja näyttää muodostavan tänäkin päivänä vanhan kansan viisauts: laki ei ole niin kuin se on kirjoitettu, vaan niin kuin se luetaan. Tätä lakien lukemista meillä harjoittavat kaiken maailman kirpunnylkijät, oikeusoppineet, jotka myötäilevät poliitikoita, jotka puolestaan tekevät, mitä Suuren Rahan omistajat toivovat, käskevät.

Vanha ennen vuotta 2000 voimassa ollut Suomen perustuslaki sanoi selvästi, että työvoima on valtiiovallan erityisessä suojelussa. Sama periaate on myös nykyisessä, vaikka sen sanamuotoa on hieman muutettu, sannottaisiinko nykyaikaistettu.

Perustuslain 18 §:n 1. ja 2. momentissa sanotaan: "Jokaisella on oikeus lain mukaan hankkia toimeentulonsa valitsemallaan työllä, ammatilla tai elinkeinolla. Julkisen vallan on huolehdittava työvoiman suojelusta. - Julkisen vallan on edistettävä työllisyyttä ja pyrittävä turvaamaan jokaiselle oikeus työhön. Oikeus työllistävään koulutukseen säädetään lailla".

Perustuslain mukaan jokaisella on siis ylipäätään oikeus työhön, mutta lisäksi jokaisella on oikeus itse valitsemaansa työhön. Tätä julkisen vallan on edistettävä ja pyrittävä turvaamaan jokaisen oikeus valitsemaansa ammattia vastaavaan työhön. Perustuslaki asettaa työllistämisen ja työvoiman suojelun suhteen julkiselle vallalle suuret vaatimukset.

Toisaalta perustuslaki ei aseta työvoimalle mitään velvollisuuksia. Siten työttömien niin sanotut aktiivimallit sanktioineen ovat jyrkässä ristiriidassa perustuslain hengen ja kirjaimen kanssa. Ne ja yleensä kaikki toimet, jotka jollain tavoin rasittavat työttömien muutenkin raskasta arkea ovat lainvastaisia!

Ja edelleen. Sen sijaan, että työvoiman työttömiä kuritetaan eri tavoin, julkisen vallan on heitä suojeltava. Perustuslain 19 §:n 1. ja 2. momentissa sanotaan, että "Jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. - Lailla taataan jokaiselle oikeus perustoitmeentulon turvaan työttömyyden, sairauden, työkyvyttömyyden ja vanhuuden aikana sekä lapsen syntymän ja huoltajan menetyksen perusteella". Pitenevät leipäjonot osaltaan todistavat, että julkinen valta on toiminnut lainvastaisesti.

Perustuslain tarkoituksena on tai sillä ainakin voidaan todistaa, että Suomi on hyvinvointivaltio. Mutta jos yksin nämä kaksi pykälää ei elävä todellisuus ovat vakavassa ristiriidassa keskenään. Kukaan ei sille korvaansa lotkauta, ei edes ay-liike, jonka pitäisi olla työvoiman ensimmäinen edunvalvoja. Hallitus tekee mitä tykkää lakia lukevien oikeusoppineiden, noiden kirpunnylkijöiden suojeluksessa.

Kai Kontturi